

Euroopan unionin virallinen lehti

C 52

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

57. vuosikerta
22. helmikuuta 2014

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2014/C 52/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i> EUVL C 45, 15.2.2014	1
--------------	---	---

Unionin tuomioistuin

2014/C 52/02	Unionin tuomioistuimen uusien jäsenten virkavalan vannominen	2
2014/C 52/03	Unionin tuomioistuimen yleiskokouksessa 5.11.2013 tehdyt päätökset	2
2014/C 52/04	Luettelot, joiden avulla määritetään ratkaisukokoonpanoon kuuluvat tuomarit	3

Unionin yleinen tuomioistuin

2014/C 52/05	Unionin yleisen tuomioistuimen uuden jäsenen virkavalan vannominen	4
--------------	--	---

FI

Hinta:
4 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2014/C 52/06	Yhdistetyt asiat C-239/11 P, C-489/11 P ja C-498/11 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 19.12.2013 — Valittajina Siemens AG (C-239/11 P), Mitsubishi Electric Corp. (C-489/11 P) ja Toshiba Corp. (C-498/11 P) sekä muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartelli tai muu yhteistoimintajärjestely — Kaasueristeisiä kytkinlaitteita koskevien hankkeiden markkinat — Markkinoiden jakaminen — Asetus (EY) N:o 1/2003 — Näyttö kilpailusääntöjen rikkomisesta — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen — Selvitysaineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla — Lausuman esittäjän omien intressien vastaisten lausumien todistusvoima — Sakot — Laskentapohja — Viitevuosi — Varoittavan vaikutuksen aikaansaamiseksi sovellettava kerroin — Täysi harkintavalta — Yhdenvertainen kohtelu — Puolustautumisoikeudet — Perusteluvelvollisuus)	5
2014/C 52/07	Asia C-281/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 19.12.2013 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta (jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Geneettisesti muunnettujen mikro-organismien suljettu käyttö — Direktiivi 2009/41/EY — Virheellinen ja puutteellinen täytöntöönpano)	5
2014/C 52/08	Asia C-500/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 19.12.2013 (High Court of Justice, Queen's Bench Divisionin (Administrative Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — The Queen, Fruition Po Ltd:n hakemuksesta v. Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health (Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 2200/96 — Asetus (EY) N:o 1432/2003 — Maatalous — Yhteinen markkinajärjestely — Hedelmät ja vihannekset — Tuottajaorganisaatiot — Edellytykset, joilla kansalliset viranomaiset voivat antaa hyväksynnän — Tuotteiden varastointiin, kauppakunnostukseen ja kaupan pitämiseen tarvittavien teknisten apuvälineiden asettaminen käyttöön — Organisaation velvollisuus käyttää siinä tapauksessa, että sen tehtäviä on siirretty kolmansille yhtiöille, määräysvaltaa kyseisissä yhtiöissä)	6
2014/C 52/09	Asia C-9/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 19.12.2013 (Tribunal de commerce de Verviersin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Corman-Collins SA v. La Maison du Whisky SA (Tuomioistuinten toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 2 artikla — 5 artiklan 1 alakohdan a ja b alakohta — Erityinen toimivalta sopimusta koskevassa asiassa — Irtaimen kaupan ja palveluiden suorittamisen käsitteet — Irtaimen jälleenmyyntioikeutta koskeva sopimus)	6
2014/C 52/10	Asia C-10/12 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 19.12.2013 — Valittajina Transnational Company "Kazchrome" AO ja ENRC Marketing AG sekä muina osapuolina Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio ja Euroalliages (Muutoksenhaku — Polkumyynti — Asetus (EY) N:o 172/2008 — Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Kazakstanista, entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuonti — Osittainen välvaiheen tarkastelu — Asetus (EY) N:o 384/96 — 3 artiklan 7 kohta — Tiedossa olevat tekijät — Unionin teollisuudelle aiheutunut vahinko — Syy-yhteys)	7
2014/C 52/11	Asia C-84/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 19.12.2013 (Verwaltungsgericht Berlinin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rahmanian Koushkaki v. Saksan valtio (Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Asetus (EY) N:o 810/2009 — 21 artiklan 1 kohta, 32 artiklan 1 kohta ja 35 artiklan 6 kohta — Yhtenäisten viisumien myöntämismenettelyt ja -edellytykset — Viisumin myöntämisvelvollisuus — Laittoman maahanmuuton riskin arviointi — Hakijan aikomus poistua jäsenvaltioiden alueelta ennen haetun viisumin voimassaolon päättymistä — Perusteltu epäily — Toimivaltaisten viranomaisten harkintavalta)	7

2014/C 52/12	Asia C-116/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 12.12.2013 (Dioikitiko Protodikeio Serronin (Kreikka) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou ja Afoi N. Christodoulou AE v. Kreikan valtio (Tullausarvo — Kolmanteen maahan viedyt tavarat — Vientituet — Sellainen valmistus viejämässa, jota ei pidetä merkittävänä — Tavaroiden jälleenvienti Euroopan unionin alueelle — Tullausarvon määrittäminen — Kauppa-arvo)	8
2014/C 52/13	Asia C-174/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 19.12.2013 (Handelsgericht Wienin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Alfred Hirmann v. Immofinanz AG (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhtiöoikeus — Toinen direktiivi 77/91/ETY — Osakeyhtiön vastuu julkistamisvelvollisuksiensa laiminlyönnin vuoksi — Merkintäesitteessä olevat paikkansapitämättömät tiedot — Vastuun ulottuvuus — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa säädetään ostajan osakkeista maksaman hinnan palauttamisesta)	9
2014/C 52/14	Asia C-202/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 19.12.2013 (Gerechthof te s-Gravenhagen (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Innoweb BV v. Wegener ICT Media BV ja Wegener Mediaventions BV (Direktiivi 96/9/EY — Tietokantojen oikeudellinen suoja — 7 artiklan 1 ja 5 kohta — Tietokannan valmistajan sui generis -oikeus — Uudelleenkäytön käsite — Tietokannan sisällön olennainen osa — Aihepiirikohtainen metahakukone)	10
2014/C 52/15	Asia C-209/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 19.12.2013 (Bundesgerichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Walter Endress v. Allianz Lebensversicherungs AG (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivit 90/619/ETY ja 92/96/ETY — Henkivakuutuksen ensivakuutus — Peruuttamisoikeus — Peruuttamisoikeuden käyttöä koskevien edellytysten ilmoittamatta jättäminen — Peruuttamisoikeuden päättymisen vuoden kuluttua ensimmäisen vakuutusmaksun maksamisesta — Yhteensoveltuvuus direktiivien 90/619/ETY ja 92/96/ETY kanssa)	10
2014/C 52/16	Yhdistetyt asiat C-241/12 ja C-242/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 12.12.2013 (Rechtbank te Rotterdamin (Alankomaat) esittämät ennakkoratkaisupyyntöt) — Rikosoikeudenkäynnit Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV:tä (C-241/12) ja Belgian Shell NV:tä (C-242/12) vastaan (Ympäristö — Jätteet — Käsite — Direktiivi 2006/12/EY — Jätteiden siirrot — Ilmoitus kansallisille toimivaltaisille viranomaisille — Asetus (ETY) N:o 259/93 — Aineen tai esineen hävittämisen, hävittämisaikomuksen tai hävittämisvelvollisuuden olemassaolo)	11
2014/C 52/17	Asia C-262/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 19.12.2013 (Conseil d'État'n (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Association Vent De Colère! Fédération nationale ym. v. Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement ja Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (Ennakkoratkaisupyyntö — Valtiontuki — Käsite "valtion toimenpide tai valtion varoilla toteutettu toimenpide" — Tuulisähkö — Velvollisuus ostaa sähköä markkinahintaa korkeampaan hintaan — Täysimääräinen korvaus — Sähkön loppukäyttäjiltä perittävät maksut)	11
2014/C 52/18	Asia C-267/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 12.12.2013 (Cour de cassationin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Frédéric Hay v. Crédit agricole mutuel de Charente-Maritime et des Deux-Sèvres (Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu — Työehtosopimus, jossa palkkaa ja työsuhteen ehtoja koskeva etu varataan avioliiton solmiville työntekijöille — Edun epäminen pacte civil de solidarité -nimisen rekisteröidyn parisuhteen solmivilta kumppaneilta — Sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä)	12

2014/C 52/19	Asia C-274/12 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 19.12.2013 — Valittajana Telefónica SA ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kumoamiskanne — SEUT 263 artiklan neljäs kohta — Kanne oikeus — Asiavaltuus — Luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt — Erikseen luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä koskevat toimet — Säätelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä — Päätös, jossa valtiontukijärjestelmä todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Oikeus tehokkaaseen tuomioistuimen tarjoamaan oikeussuojaan) 12	12
2014/C 52/20	Asia C-279/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 19.12.2013 (Upper Tribunalin (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Fish Legal ja Emily Shirley v. Information Commissioner, United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd ja Southern Water Services Ltd (Ennakkoratkaisupyyntö — Århusin yleissopimus — Direktiivi 2003/4/EY — Ympäristötiedon julkinen saatavuus — Soveltamisala — Käsite ”viranomainen” — Viemäröinnistä ja vesihuollosta vastaavat yritykset — Vesialan yksityistäminen Englannissa ja Walesissa) 13	13
2014/C 52/21	Asia C-281/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 19.12.2013 (Consiglio di Stato (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Trento Sviluppo srl ja Centrale Adriatica Soc coop v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Ennakkoratkaisupyyntö — Kuluttajansuoja — Sopimattomat elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien väliset kaupalliset menettelyt — Direktiivi 2005/29/EY — 6 artiklan 1 kohta — Harhaanjohtavan toimen käsite — Asianomaisessa säännöksessä luettujen edellytysten kumulatiivisuus) 13	13
2014/C 52/22	Asia C-292/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 12.12.2013 (Tartu Ringkonnakohus (Viro) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ragn-Sells AS v. Sillamäe Linnavalitsus (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2008/98/EY — Jätehuolto — 16 artiklan 3 kohta — Läheisyysperiaate — Asetus (EY) N:o 1013/2006 — Jätteiden siirto — Sekalainen yhdyskuntajäte — Teollisuus- ja rakennusjäte — Jätteiden keräys- ja kuljetuspalveluja tietyn kunnan alueella koskevan konsession myöntäminen — Konsession tulevan haltijan velvollisuus kuljettaa kerätyt jätteet konsession myöntävän viranomaisen nimeämiin jätehuoltolaitoksiin — Lähimmät asianmukaiset jätehuoltolaitokset) 14	14
2014/C 52/23	Asia C-303/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 12.12.2013 (Tribunal de première instance de Liège (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Guido Imfeld ja Nathalie Garcet v. Belgian valtio (Sijoittautumisvapaus — Yhdenvertainen kohtelu — Tulovero — Kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeva lainsäädäntö — Muusta valtiosta kuin asuinvaltiosta saadut tulot — Progressioehtoinen vapautusmenetelmä asuinvaltiossa — Henkilökohtaisen tilanteen ja perhetilanteen osittainen huomioon ottaminen — Työntekijän henkilökohtaiseen tilanteeseen ja perhetilanteeseen liittyvien tiettyjen veroetujen menettäminen) 15	15
2014/C 52/24	Asia C-327/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 12.12.2013 (Consiglio di Stato (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ministero dello Sviluppo Economico ja Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture v. Soa Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione Spa (SEUT 101, SEUT 102 ja SEUT 106 artikla — Julkiset yritykset ja yritykset, joille jäsenvaltiot myöntävät erityisoikeuksia tai yksinoikeuksia — Yritykset, jotka tuottavat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja — Käsitteet — Laitokset, jotka vastaavat julkisia rakennusurakoita tekeviä yrityksiä koskevien lakisääteisten edellytysten täyttymisen tarkistamisesta ja varmentamisesta — SEUT 49 artikla — Sijoittautumisvapaus — Rajoitus — Oikeuttaminen — Palvelujen vastaanottajien suojeleminen — Varmentamispalvelujen asema) 15	15
2014/C 52/25	Asia C-361/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.12.2013 (Tribunale di Napoli (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Carmela Carratù v. Poste Italiane SpA (Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 1999/70/EY — Määräaikaista työtä koskeva puitesopimus — Syrjintäkiellon periaate — Työehtojen käsite — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetty lainvastaisesti määräaikaisena tehdyn työsopimuksen perusteella maksettavaa korvausta koskeva järjestelmä on erilainen kuin toistaiseksi voimassa olevan työsopimuksen lainvastaisen päättämisen perusteella maksettavaa korvausta koskeva järjestelmä) 16	16

2014/C 52/26	Asia C-362/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.12.2013 (Supreme Court of the United Kingdomin (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation v. Commissioners of Inland Revenue ja Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Oikeussuoja — Tehokkuusperiaate — Oikeusvarmuuden periaate ja luottamuksensuojan periaate — Perusteettomien maksujen palautus — Oikeussuojakeinot — Kansallinen lainsäädäntö — Käytettävissä olevien oikeussuojakeinojen vanhentumisaikojen lyhentäminen ilman ennakoilmoitusta ja taannehtivasti)	16
2014/C 52/27	Asia C-411/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 12.12.2013 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta (Muutoksenhaku — Valtiontuet — Sähkön suosituimmuustariffi — Päätös 2011/746/EU — Sisämarkkinoille soveltumattomat tuet — Takaisinperiminen — Täytäntöönpano ei ole tapahtunut asetetussa määräajassa)	17
2014/C 52/28	Asia C-425/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 12.12.2013 (Tribunal Administrativo e Fiscal do Porton (Portugali) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA v. Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território (Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyt — Direktiivi 93/38/EY — Laiminlyönti saattaa osaksi kansallista oikeutta — Valtion mahdollisuus vedota kyseiseen direktiiviin julkisen palvelun konsession saanutta laitosta vastaan, kun direktiiviä ei ole saatettu osaksi kansallista oikeutta)	17
2014/C 52/29	Asia C-437/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 19.12.2013 (Gerechthof te 's-Hertogenboschin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — asia, jonka on pannut vireille X (Sisäinen verotus — SEUT 110 artikla — Rekisteröintivero — Samanlaiset kotimaiset tuotteet — Veron neutraalisuus maahantuotujen käytettyjen ajoneuvojen ja kotimaan markkinoilla jo olevien samanlaisten ajoneuvojen välillä)	18
2014/C 52/30	Asia C-443/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.12.2013 (High Court of Justice (Chancery Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Actavis Group PTC EHF ja Actavis UK Ltd v. Sanofi (Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Lisäsuojatodistus — Asetus (EY) N:o 469/2009 — 3 artikla — Edellytykset lisäsuojatodistuksen saamiselle — Kahden sellaisen lääkkeen peräkkäinen markkinoille saattaminen, jotka sisältävät osittain tai kokonaan samaa vaikuttavaa ainetta — Sellaisten vaikuttavien aineiden yhdistelmä, joista yhtä on jo myyty lääkkeenä, jossa on yksi ainoa vaikuttava aine — Mahdollisuus saada useita todistuksia saman patentin ja kahden markkinoille saattamista koskevan luvan perusteella)	18
2014/C 52/31	Asia C-445/12 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 12.12.2013 — Valittajana Rivella International AG ja muina osapuolina sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas (Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Sanaosan "BASKAYA" sisältävä kuviomerkki — Väite — Kahdenvälinen sopimus — Kolmannen valtion alue — Tosiasiallisen käytön käsite)	19
2014/C 52/32	Asia C-452/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 19.12.2013 (Landgericht Krefeldin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Nipponkoa Insurance Co (Europe) Ltd v. Inter-Zuid Transport BV (Oikeudellinen yhteistyö siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 27, 33 ja 71 artikla — Vireillölovaikutus — Tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano — Tavarain kansainvälisessä tiekuljetuksessa käytettävästä rahtisopimuksesta tehty yleis-sopimus (CMR) — 31 artiklan 2 kappale — Samanaikaisuutta koskevat säännöt — Takautumiskanne — Negatiivinen vahvistuskanne — Negatiivinen vahvistustuomio)	19
2014/C 52/33	Asia C-484/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.12.2013 (Rechtbank 's-Gravenhagen (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Georgetown University v. Octrooi-centrum Nederland, joka toimii nimellä NL Octrooi-centrum (Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Lisäsuojatodistus — Asetus (EY) N:o 469/2009 — 3 artikla — Edellytykset lisäsuojatodistuksen saamiselle — Mahdollisuus saada useita lisäsuojatodistuksia saman patentin perusteella)	20

2014/C 52/34	Asia C-495/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 19.12.2013 (Upper Tribunalin (Tax and Chancery Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs v. Bridport and West Dorset Golf Club Limited (Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Vapautukset — 132 artiklan 1 kohdan m alakohta — Urheiluun läheisesti liittyvät palvelut — Pääsy golfkentälle — Vieraat, jotka eivät ole golfkerhon jäseniä ja jotka suorittavat pääsymaksun (green fee) — Verovapautuksen soveltamisalan ulkopuolelle jääminen — 133 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohta — 134 artiklan b alakohta — Lisätulot) 20	20
2014/C 52/35	Asia C-563/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 19.12.2013 (Kúrian (Unkari) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — BDV Hungary Trading Kf (selvitystilassa) v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága (Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 146 artikla — Viennin vapauttaminen arvonlisäverosta — 131 artikla — Jäsenvaltioiden asettamat edellytykset — Kansallinen lainsäädäntö, jossa edellytetään, että vientiin tarkoitettujen tavarain on pitänyt poistua Euroopan unionin tullialueelta 90 päivän määräajassa luovutuksen tapahtumisesta) 21	21
2014/C 52/36	Asia C-586/12 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 19.12.2013 — Valittajana Koninklijke Wegenbouw Stevin BV ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Tienpäällystebitumin markkinat Alankomaissa — Tienpäällystebitumin bruttohintojen vahvistaminen — Tienrakentajille myönnettävän alennuksen vahvistaminen — Todiste — Yhdenvertainen kohtelu — Täysi harkintavalta — Sakon oikeasuhteisuus — Unionin tuomioistuimen harjoittama valvonta) 21	21
2014/C 52/37	Asia C-524/12 P: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 14.11.2013 — Valittajana TeamBank AG Nürnberg sekä muina osapuolina sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Fercredit Servizi Finanziari SpA (Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Kuviomerkki f@ir Credit — Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröidyn kuviomerkin FERCREDIT haltijan väite — Rekisteröinnin hylkääminen) 22	22
2014/C 52/38	Asia C-534/12 P: Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 5.12.2013 — Valittajana Luigi Marcuccio ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Tuomion purkaminen — Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen määräys, jolla kanne on jätetty tutkimatta — Asemapaikka — Siirto Luandan (Angola) valtuuskunnasta Brysseliin (Belgia) — Päätös pakata ja muuttaa kantajan henkilökohtaiset tavarat hänen poissa ollessaan — Myöhemmin annetun unionin yleisen tuomioistuimen tuomion vaikutukset) 22	22
2014/C 52/39	Asia C-50/13: Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 12.12.2013 (Tribunale ordinario di Aostan (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rocco Papalia v. Comune di Aosta (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 1999/70/EY — Määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lauseke — Julkinen sektori — Perättäiset työsopimukset — Väärinkäyttö — Vahingon korvaaminen — Korvauksen saamisen edellytykset tilanteissa, joissa työsopimuksen päättymisen on vahvistettu lainvastaisesti — Vastaavuus- ja tehokkuusperiaate) 23	23
2014/C 52/40	Asia C-159/13 P: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 12.12.2013 — Valittajana Fercal — Consultadoria e Serviços, Ld ^a sekä muuna osapuolena sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Jacson of Scandinavia AB (Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 40/94 — Sanamerkki JACKSON SHOES — Mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus, jonka on tehnyt kansallisen toiminnan Jacson of Scandinavia AB haltija — Mitättömäksi julistaminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen) 23	23

2014/C 52/41	Asia C-224/13: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 7.11.2013 (Tribunal di Cagliariin (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rikosoikeudenkäynti Sergio Alfonso Lorrailta vastaan (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta — Perusoikeudet — Rikosoikeudenkäynnin kohtuuton kesto — Rikosoikeudenkäynnin lykkääminen toistaiseksi tilanteessa, jossa syytetty on sairautensa vuoksi kykenemätön tietoisesti osallistumaan oikeudenkäyntiin — Syytetyn parantumaton sairaus — Unionin oikeutta ei sovelleta — Unionin tuomioistuimen toimivallan selvä puuttuminen)	23
2014/C 52/42	Asia C-355/13: Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 12.12.2013 (Commissione Tributaria Regionale dell'Umbrian (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Umbra Packaging srl v. Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia (Ennakkoratkaisupyyntö — Työjärjestys — 53 artiklan 2 kohta ja 99 artikla — Ennakkoratkaisukysymys, johon annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä — Pyyntö, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat — Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut — Direktiivi 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) — 3 artikla — Hallituksen asettaman lupamaksun periminen puhelinliittymästä tehtävästä sopimuksesta — Maksua ei peritä prepaid-liittymästä — SEUT 102 artikla)	24
2014/C 52/43	Asia C-304/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Timișoara (Romania) on esittänyt 3.6.2013 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș v. Curtea de Conturi a României ja Camera de Conturi a Județului Timiș	24
2014/C 52/44	Asia C-469/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Verona (Italia) on esittänyt 30.8.2013 — Shamim Tahir v. Ministero dell'Interno ja Questura di Verona	25
2014/C 52/45	Asia C-568/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 6.11.2013 — Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze v. Data Medical Service srl	25
2014/C 52/46	Asia C-592/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 20.11.2013 — Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute ja Ministero dello Sviluppo Economico v. Ediltecnica SpA	26
2014/C 52/47	Asia C-600/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Giudice di pace di Matera (Italia) on esittänyt 21.11.2013 — Intelcom Service Ltd v. Vincenzo Mario Marvulli	26
2014/C 52/48	Asia C-611/13 P: Valitus, jonka Hansa Metallwerke AG ym. ovat tehneet 26.11.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-375/10, Hansa Metallwerke AG ym. v. Euroopan komissio, 16.9.2013 antamasta tuomiosta	26
2014/C 52/49	Asia C-613/13 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 26.11.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-379/10 ja T-381/10, Keramag Keramische Werke AG ym. ja Sanitec Europe Oy v. Euroopan komissio, 16.9.2013 antamasta tuomiosta	27
2014/C 52/50	Asia C-636/13 P: Valitus, jonka Roca Sanitario, S.A. on tehnyt 4.12.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-408/10, Roca Sanitario v. komissio, 16.9.2013 antamasta tuomiosta	28
2014/C 52/51	Asia C-637/13 P: Valitus, jonka Laufen Austria AG on tehnyt 4.12.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-411/10, Laufen Austria v. komissio, 16.9.2013 antamasta tuomiosta	28

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2014/C 52/52	Asia C-683/13 P: Valitus, jonka Roca on tehnyt 4.12.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-412/10, Roca v. komissio, 16.9.2013 antamasta tuomiosta	29
2014/C 52/53	Asia C-643/13 P: Valitus, jonka Melkveebedrijf Overenk BV on tehnyt 4.12.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-540/11, Melkveebedrijf Overrenk ym. v. komissio, 11.9.2013 antamasta määräyksestä	29
2014/C 52/54	Asia C-670/13 P: Valitus, jonka The Cartoon Network, Inc. on tehnyt 13.12.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-285/12, The Cartoon Network, Inc. v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) 2.10.2013 antamasta tuomiosta	29
2014/C 52/55	Asia C-677/13: Kanne 18.12.2013 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta	30
2014/C 52/56	Asia C-679/13: Kanne 19.12.2013 — Euroopan parlamentti v. Euroopan unionin neuvosto	31
2014/C 52/57	Asia C-683/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal do Trabalho da Covilhã (Portugali) on esittänyt 23.12.2013 — Pharmacontinente-Saúde e Higiene SA ym. v. Autoridade Para as Condições do Trabalho (ACT)	31
2014/C 52/58	Asia C-7/14 P: Valitus, jonka Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG on tehnyt 10.1.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-147/12, Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG v. Euroopan komissio, 12.11.2013 antamasta tuomiosta ...	32

Unionin yleinen tuomioistuin

2014/C 52/59	Asia T-385/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.1.2014 — BP Products North America v. neuvosto (Polkumyynti — Tuet — Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonti — Kiertäminen — Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 13 artikla — Asetuksen (EY) N:o 597/2009 23 artikla — Vähäisiä muutoksia sisältävä samankaltainen tuote — Oikeusvarmuus — Harkintavallan väärinkäyttö — Ilmeiset arviointivirheet — Perusteluvollisuus — Yhdenvertainen kohtelu — Hyvän hallinnon periaate)	33
2014/C 52/60	Asia T-528/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.1.2014 — Aloe Vera of America v. SMHV — Detimos (FOREVER) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin FOREVER rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki 4 EVER — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta)	33
2014/C 52/61	Asia T-95/12 P: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.1.2014 — Valittajana Stols ja muuna osapuolena neuvosto (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Ylennys — Vuoden 2007 ylennyskierron — Päätös olla ylentämättä virkamiestä palkkaluokkaan AST 11 — Ansioiden vertailu — Tuomioistuin valvoo, ettei asiassa ole tapahtunut ilmeistä arviointivirhettä)	34
2014/C 52/62	Asia T-149/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.1.2014 — Investrónica v. SMHV — Olympus Imaging (MICRO) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin MICRO rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki micro — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Toimivalta muuttaa päätöstä)	34

2014/C 52/63	Asia T-279/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.1.2014 — SICOM v. komissio (Valityslauseke — Elintarvikeapu — Rapsiöljyn toimittaminen Guineaan — Sopimuksen noudattamatta jättäminen — Vanhentuminen)	34
2014/C 52/64	Asia T-304/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.1.2014 — Message Management v. SMHV — Absacker (ABSACKER of Germany) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ABSACKER of Germany rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki ABSACKER — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	35
2014/C 52/65	Asia T-383/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.1.2014 — Ferienhäuser zum See v. SMHV OHMI — Sunparks Groep (Sun Park Holidays) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Sun Park Holidays rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki Sunparks Holiday Parks — Suhteellinen hylkäämisperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	35
2014/C 52/66	Asia T-433/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.1.2014 — Steiff v. SMHV (metallinappi pehmolelueläimen korvan keskiosassa) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus pehmolelueläimen korvan keskiosaan kiinnitettävän napin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)	35
2014/C 52/67	Asia T-434/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.1.2014 — Steiff v. SMHV (metallinapilla pehmolelueläimen korvan keskiosaan kiinnitettävä kangaslipuke) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus metallinapilla pehmolelueläimen korvan keskiosaan kiinnitettävän kangaslipukkeen rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)	36
2014/C 52/68	Asia T-475/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.1.2014 — LaserSoft Imaging v. SMHV (WorkflowPilot) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin WorkflowPilot rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)	36
2014/C 52/69	Asia T-538/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.1.2014 — Optilingua v. SMHV — Esposito (ALPHATRAD) (Yhteisön tavaramerkki — Menettämismenettely — Kuviomerkitä ALPHATRAD koostuva yhteisön tavaramerkki — Tavaramerkin tosiasiallinen käyttäminen — Käytön merkityksellisyys — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta ja 51 artiklan 1 kohdan a alakohta)	36
2014/C 52/70	Asia T-385/13 P: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.12.2013 — Valittajana Marcuccio ja muuna osapuolena komissio (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen — Telekopiona jätetty kannekirjelmä ei vastaa myöhemmin jätettyä alkuperäistä kannekirjelmää — Alkuperäisen kannekirjelmän jättäminen määräajan päättymisen jälkeen — Liian myöhään nostettu kanne — Selvästi perusteeton valitus)	37
2014/C 52/71	Asia T-633/13: Kanne 22.11.2013 — Reed Exhibitions v. SMHV (INFOSECURITY)	37
2014/C 52/72	Asia T-637/13: Kanne 27.11.2013 — BIMBO v. SMHV — Café do Brasil (Caffè KIMBO)	37
2014/C 52/73	Asia T-638/13: Kanne 27.11.2013 — Bimbo v. SMHV — Café do Brasil (Caffè KIMBO GOLD MEDAL)	38
2014/C 52/74	Asia T-653/13 P: Valitus, jonka Kari Wahlström on tehnyt 6.12.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-116/12, Wahlström v. Frontex, 9.10.2013 antamasta tuomiosta	38

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2014/C 52/75	Asia T-663/13 P: Valitus, jonka Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuin on tehnyt 16.12.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-69/11, BF v. tilintarkastustuomioistuin, 17.10.2013 antamasta tuomiosta	39
2014/C 52/76	Asia T-669/13 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 17.12.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-97/12, Thomé v. komissio, 7.10.2013 antamasta tuomiosta	40
2014/C 52/77	Asia T-671/13: Kanne 17.12.2013 — PAN Europe ja Confédération paysanne v. komissio	40
2014/C 52/78	Asia T-684/13: Kanne 23.12.2013 — Copernicus-Trademarks v. SMHV — Bolloré (BLUECO)	41
2014/C 52/79	Asia T-685/13: Kanne 23.12.2013 — Copernicus-Trademarks v. SMHV — Blue Coat Systems (BLUECO)	41
2014/C 52/80	Asia T-686/13: Kanne 17.12.2013 — Unibail Management v. SMHV (Kahta viivaa ja neljää tähteä esittävä kuvio)	42
2014/C 52/81	Asia T-687/13: Kanne 13.12.2013 — Unibail Management v. SMHV (Kahta viivaa ja viittä tähteä esittävä kuvio)	42
2014/C 52/82	Asia T-691/13: Kanne 27.12.2013 — Ricoh Belgium v. neuvosto	43
2014/C 52/83	Asia T-695/13: Kanne 31.12.2013 — ENAC v. komissio ja TEN-T EA	44
2014/C 52/84	Asia T-696/13: Kanne 30.12.2013 — Meta Group v. Euroopan komissio	44
2014/C 52/85	Asia T-698/13 P: Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 30.12.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-127/12, Luigi Marcuccio v. komissio, 17.10.2013 antamasta määräyksestä	44
2014/C 52/86	Asia T-699/13 P: Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 30.12.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-145/12, Marcuccio v. komissio, 17.10.2013 antamasta määräyksestä	45
2014/C 52/87	Asia T-700/13: Kanne 30.12.2013 — Bankia v. komissio	45
2014/C 52/88	Asia T-701/13: Kanne 30.12.2013 — Asociación Española de Banca v. Euroopan komissio	46
2014/C 52/89	Asia T-702/13: Kanne 30.12.2013 — Unicaja Banco v. komissio	46
2014/C 52/90	Asia T-703/13: Kanne 30.12.2013 — Liberbank v. komissio	47
2014/C 52/91	Asia T-704/13: Kanne 30.12.2013 — Banco de Sabadell ja Banco Gallego v. komissio	47
2014/C 52/92	Asia T-705/13: Kanne 30.12.2013 — Catalunya Banc v. komissio	47
2014/C 52/93	Asia T-719/13: Kanne 30.12.2013 — Lico Leasing ja Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión v. komissio	48

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

*(2014/C 52/01)***Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallisessa lehdessä**

EUVL C 45, 15.2.2014

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 39, 8.2.2014

EUVL C 31, 1.2.2014

EUVL C 24, 25.1.2014

EUVL C 15, 18.1.2014

EUVL C 9, 11.1.2014

EUVL C 377, 21.12.2013

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen uusien jäsenten virkavalan vannominen

(2014/C 52/02)

Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 26.6.2013 ⁽¹⁾ tekemällä päätöksellä unionin tuomioistuimeen toimikaudeksi 6.10.2013–6.10.2015 tuomariksi nimitetty Küllike Jürimäe vannoi virkavalansa 23.10.2013.

Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 16.10.2013 ⁽²⁾ tekemällä päätöksellä unionin tuomioistuimeen toimikaudeksi 16.10.2013–6.10.2018 julkisasiamieheksi nimitetty Maciej Szpunar vannoi virkavalansa 23.10.2013.

⁽¹⁾ EUVL L 179, 29.6.2013, s. 94.

⁽²⁾ EUVL L 277, 18.10.2013, s. 11.

Unionin tuomioistuimen yleiskokouksessa 5.11.2013 tehdyt päätökset

(2014/C 52/03)

Unionin tuomioistuin päätti yleiskokouksessaan 5.11.2013 sijoittaa Küllike Jürimäen neljänteen ja yhdeksänteen jaostoon.

Neljännen ja yhdeksännen jaoston kokoonpano on seuraava.

Neljäs jaosto

jaoston puheenjohtaja Bay Larsen
tuomarit Malenovský, Jürimäe, Safjan ja Prechal

Yhdeksäs jaosto

jaoston puheenjohtaja Safjan
tuomarit Malenovský, Prechal ja Jürimäe

Luettelot, joiden avulla määritetään ratkaisukokoonpanoon kuuluvat tuomarit

(2014/C 52/04)

Unionin tuomioistuin laati yleiskokouksessaan 5.11.2013 luettelon suureen jaostoon kuuluvista tuomareista:

Allan Rosas
Küllike Jürimäe
Endre Juhász
François Biltgen
George Arestis
Siniša Rodin
Anthony Borg Barthet
Christopher Vajda
Jiří Malenovský
José Luís da Cruz Vilaça
Egils Levits
Carl Gustav Fernlund
Aindrias Ó Caoimh
Egidijus Jarašiūnas
Jean-Claude Bonichot
Alexandra Prechal
Alexander Arabadjiev
Maria Berger
Camelia Toader
Daniel Šváby
Marek Safjan

Unionin tuomioistuin laati yleiskokouksessaan 5.11.2013 luettelon neljänteen jaostoon, joka kokoontuu viiden tuomarin kokoonpanossa, kuuluvien tuomareiden määrittämiseksi:

Jiří Malenovský
Küllike Jürimäe
Marek Safjan
Alexandra Prechal

Unionin tuomioistuin laati yleiskokouksessaan 5.11.2013 luettelon yhdeksänteen jaostoon, joka kokoontuu kolmen tuomarin kokoonpanossa, kuuluvien tuomareiden määrittämiseksi:

Jiří Malenovský
Alexandra Prechal
Küllike Jürimäe

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen uuden jäsenen virkavalan vannominen

(2014/C 52/05)

Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 16.10.2013 ⁽¹⁾ tekemällä päätöksellä unionin yleiseen tuomioistuimeen toimikaudeksi 6.10.2013–31.8.2016 tuomariksi nimitetty Lauri Madise vannoi virkavalansa.

⁽¹⁾ EUVL L 277, 18.10.2013, s. 12.

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 19.12.2013
— Valittajina Siemens AG (C-239/11 P), Mitsubishi Electric Corp. (C-489/11 P) ja Toshiba Corp. (C-498/11 P) sekä muuna osapuolena Euroopan komissio

(Yhdistetyt asiat C-239/11 P, C-489/11 P ja C-498/11 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartelli tai muu yhteistointajärjestely — Kaasueristeisiä kytkinlaitteita koskevien hankkeiden markkinat — Markkinoiden jakaminen — Asetus (EY) N:o 1/2003 — Näyttö kilpailusääntöjen rikkomisesta — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen — Selvitysaineiston ottaminen huomioon väärityneellä tavalla — Lausuman esittäjän omien intressien vastaisten lausumien todistusvoima — Sakot — Laskentapohja — Viitevuosi — Varoittavan vaikutuksen aikaansaamiseksi sovellettava kerroin — Täysi harkintavalta — Yhdenvertainen kohtelu — Puolustautumisoikeudet — Perusteluvollisuus)

(2014/C 52/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: Siemens AG (edustajat: Rechtsanwalt I. Brinker, Rechtsanwalt C. Steinle ja Rechtsanwalt M. Hörster (C-239/11 P)), Mitsubishi Electric Corp. (edustajat: solicitor R. Denton ja advocaat K. Haegeman (C-489/11 P)) ja Toshiba Corp. (edustajat: solicitor J. MacLennan, solicitor, A. Dawes, Rechtsanwalt A. Schulz ja dikigoros S. Sakellariou (C-498/11))

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Antoniadis, R. Sauer, N. Khan ja P. Van Nuffel)

Väliintulija, joka tukee vastapuolen vaatimuksia: EFTAn valvontaviranomainen (asiamiehet: M. Schneider ja M. Moustakali)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-110/07, Siemens v. komissio, 3.3.2011 antamasta tuomiosta, jolla se hylkäsi valittajan nostaman kanteen, jolla tämä oli vaatinut EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisessa menettelyssä, joka koski kartellia kaasueristeisten kytkinlaitteiden markkinoilla, 24.1.2007 tehdyn komission päätöksen K(2006) 6762 lopullinen kumoamista tai toissijaisesti valittajalle määrätyn sakon alentamista — Oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden, puolustautumisoikeuksien, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja perusteluvollisuuden lou-

kaaminen — Selvitysaineiston vääristäminen — Vanhentumissäännösten virheellinen soveltaminen — Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkominen

Tuomiolauselma

- 1) Valitukset hylätään.
- 2) Siemens AG, Mitsubishi Electric Corp. ja Toshiba Corp. veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 232, 6.8.2011.
EUVL C 347, 26.11.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 19.12.2013
— Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-281/11) ⁽¹⁾

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Geneettisesti muunnettujen mikro-organismien suljettu käyttö — Direktiivi 2009/41/EY — Virheellinen ja puutteellinen täytäntöönpano)

(2014/C 52/07)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Pignataro Nolin ja M. Owsiany-Hornung)

Vastaja: Puolan tasavalta (asiamiehet: B. Majczyna ja M. Szpunar)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Geneettisesti muunnettujen mikro-organismien suljetusta käytöstä 6.5.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/41/EU (EUVL L 125, s. 75) virheellinen ja puutteellinen täytäntöönpano

Tuomiolauselma

- 1) Puolan tasavalta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen mikro-organismien suljetusta käytöstä 6.5.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/41/EY mukaisia

velvoitteitaan, koska se ei ole pannut täytäntöön kyseisen direktiivin 3 artiklan 3 kohtaa, 7 artiklaa, 8 artiklan 2 ja 3 kohtaa, 9 artiklan 2 kohdan a alakohtaa eikä 18 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa ja 3 ja 4 alakohtaa.

- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio ja Puolan tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 252, 27.8.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 19.12.2013 (High Court of Justice, Queen's Bench Divisionin (Administrative Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — The Queen, Fruition Po Ltd:n hakemuksesta v. Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health

(Asia C-500/11) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 2200/96 — Asetus (EY) N:o 1432/2003 — Maatalous — Yhteinen markkinajärjestely — Hedelmät ja vihannekset — Tuottajaorganisaatiot — Edellytykset, joilla kansalliset viranomaiset voivat antaa hyväksynnän — Tuotteiden varastointiin, kauppakunnostukseen ja kaupan pitämiseen tarvittavien teknisten apuvälineiden asettaminen käyttöön — Organisaation velvollisuus käyttää siinä tapauksessa, että sen tehtäviä on siirretty kolmansille yhtiöille, määräysvaltaa kyseisissä yhtiöissä)

(2014/C 52/08)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice, Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: The Queen, Fruition Po Ltd:n hakemuksesta

Vastaaja: Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — High Court of Justice, Queen's Bench Division (Administrative Court) — Hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28.10.1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 (EYVL L 297, s. 1) 11 artiklan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tuottajaorganisaatioiden hyväksynnän ja tuottajaryhmittymien esihyväksynnän osalta 11.8.2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1432/2003 (EUVL L 203, s. 18) 6 artiklan 2 kohdan tulkinta — Kansallisten viranomaisten vahvistamat hyväksymisedellytykset — Tuotteiden varastointiin, kauppakunnostukseen ja kaupan pitämiseen tarvittavien teknisten apuvälineiden asettaminen käyttöön —

Organisaation velvollisuus käyttää siinä tapauksessa, että kolmansille yhtiöille on siirretty merkittävästi tehtäviä, määräysvaltaa kyseisissä yhtiöissä

Tuomiolauselma

Hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28.10.1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96, sellaisena kuin se on muutettuna 4.12.2000 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2699/2000, 11 artiklaa on tulkittava siten, että tuottajaorganisaation, joka on antanut kyseisen säännöksen nojalla tehdyn hyväksymisensä kannalta olennaiset toimintansa kolmansien hoidettaviksi, on, täyttääkseen kyseisessä säännöksessä tarkoitettuja hyväksymisedellytykset, tehtävä sopimusjärjestely, joka mahdollistaa sen, että kyseinen tuottajaorganisaatio pysyy vastuussa ulkoistettujen toimintojen harjoittamisesta ja käyttää edelleen johtamista koskevaa koko määräysvaltaa siten, että sillä säilyy viime kädessä määräysvalta ja tarvittaessa valta puuttua ajoissa mainitun toiminnan harjoittamiseen sopimuksen koko keston ajan. Toimivaltaisen kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on selvittää kussakin tapauksessa ja ottaen huomioon kaikki kullekin tapaukselle merkitykselliset olosuhteet, mukaan luettuna ulkoistettujen toimintojen luonne ja laajuus, onko kyseinen tuottajaorganisaatio säilyttänyt itsellään tällaisen määräysvallan.

(¹) EUVL C 370, 17.12.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 19.12.2013 (Tribunal de commerce de Verviersin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Corman-Collins SA v. La Maison du Whisky SA

(Asia C-9/12) (¹)

(Tuomioistuinten toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 2 artikla — 5 artiklan 1 alakohdan a ja b alakohta — Erityinen toimivalta sopimusta koskevassa asiassa — Irtaimen kaupan ja palveluiden suorittamisen käsitteet — Irtaimen jälleenmyyntioikeutta koskeva sopimus)

(2014/C 52/09)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de commerce de Verviers

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Corman-Collins SA

Vastaaja: La Maison du Whisky SA

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal de commerce de Verviers — Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL L 12, p. 1) 2 artiklan ja 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan tulkinta — Tavaroiden eksklusiivista myyntiä koskeva jälleenmyyntisopimus, joka on tehty Ranskaan sijoittautuneen jälleenmyyntioikeuden luovuttajan ja Belgiaan sijoittautuneen jälleenmyyjän välillä — Sellaisen kansallisen lainsäädännön

sallittavuus, jossa säädetään jälleenmyyjän sijoittautumisvaltion tuomioistuimen toimivallasta riippumatta jälleenmyyntioikeuden luovuttajan sijoittautumispaikasta

Tuomiolauselma

- 1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 2 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä toistaiseksi voimassa olevien yksinomaisten jälleenmyyntioikeuksien yksipuolisesta päättämisestä 27.7.1961 annetun lain, sellaisena kuin se on muutettuna jälleenmyyntioikeuksien yksipuolisesta päättämisestä 13.4.1971 annetulla lailla, 4 §:ään sisältyvän säännön kaltaiselle kansalliselle toimivaltasäännölle, kun vastaajan kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa asiaa käsittelevä tuomioistuin sijaitsee.
- 2) Asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 1 alakohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että tämän säännöksen toisessa luettelakohdassa olevaa toimivaltasääntöä, joka koskee palveluiden suorittamisesta tehtyjä sopimuksia, sovelletaan, kun on kyse kanteesta, jossa kantaja, jonka kotipaikka on yhdessä jäsenvaltiossa, vetoaa vastaajaa, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, vastaan oikeuksiin, jotka perustuvat jälleenmyyntioikeutta koskevaan sopimukseen, jolloin edellytyksenä on, että osapuolten väliseen sopimukseen sisältyy erityisiä sopimusmääräyksiä, jotka koskevat sitä, että jälleenmyyjä harjoittaa jälleenmyyntioikeuden luovuttajan myymien tavaroiden jakelua. Kansallisen tuomioistuimen on tarkastettava, onko sen käsiteltävänä olevassa asiassa näin.

(¹) EUVL C 73, 10.3.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 19.12.2013
— Valittajina Transnational Company "Kazchrome" AO ja ENRC Marketing AG sekä muina osapuolina Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio ja Euroalliages

(Asia C-10/12 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Polkumyyni — Asetus (EY) N:o 172/2008 — Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Kazakstanista, entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuonti — Osittainen välivaiheen tarkastelu — Asetus (EY) N:o 384/96 — 3 artiklan 7 kohta — Tiedossa olevat tekijät — Unionin teollisuudelle aiheutunut vahinko — Syy-yhteys)

(2014/C 52/10)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Transnational Company "Kazchrome" AO ja ENRC Marketing AG (edustajat: avocat A. Willems ja avocat S. De Knop)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto (asiamies: J.-P. Hix, avustajanaan Rechtsanwalt G. Berrisch)

Väliintulijat, jotka tukevat vastapuolen vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: H. van Vliet ja S. Thomas) ja Euroalliages (edustajat: avocat J. Bourgeois, avocat Y. van Gerven ja avocat N. McNelis)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-192/08, Transnational Company "Kazchrome" AO ja ENRC Marketing AG v. neuvosto, 25.10.2010 antamasta tuomiosta, jolla hylättiin kanne lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Kazakstanista, entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 25.2.2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 172/2008 (EUVL L 55, s. 6) kumoamiseksi osittain

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Transnational Company "Kazchrome" AO ja ENRC Marketing AG veloitetaan korvaamaan valitusasian käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 4) Euroalliages vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 65, 3.3.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 19.12.2013
(Verwaltungsgericht Berlinin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rahmanian Koushkaki v. Saksan valtio

(Asia C-84/12) (¹)

(Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Asetus (EY) N:o 810/2009 — 21 artiklan 1 kohta, 32 artiklan 1 kohta ja 35 artiklan 6 kohta — Yhtenäisten viisumien myöntämismenettelyt ja -edellytykset — Viisumin myöntämismenettelyt — Laittoman maahanmuuton riskin arviointi — Hakijan aikomus poistua jäsenvaltioiden alueelta ennen haetun viisumin voimassaolon päättymistä — Perusteltu epäily — Toimivaltaisten viranomaisten harkintavalta)

(2014/C 52/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Rahmanian Koushkaki

Vastaaja: Saksan valtio

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Verwaltungsgericht Berlin — Yhteisön viisumisäännösten laatimisesta (viisumisäännöstö) 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 810/2009 (EUVL L 243, s. 1) ja erityisesti sen 21 artiklan 1 kohdan ja 32 artiklan 1 kohdan tulkinta — Viisumien myöntämismenettelyt ja -edellytykset — Maahantuloedellytykset täyttävän viisuminhakijan oikeus saada viisumi — Laittoman maahanmuuton vaaran arviointi — Asianomaisten jäsenvaltioiden harkintamarginaali

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisön viisumisäännösten laatimisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 810/2009 (viisumisäännöstö) 23 artiklan 4 kohtaa, 32 artiklan 1 kohtaa ja 35 artiklan 6 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat yhtenäistä viisumia koskevan hakemuksen tutkittuaan evätä kyseisen viisumin hakijalta vain siinä tapauksessa, että hakijaa vastaan voidaan vedota johonkin näissä säännöksissä luetelluista viisumin epäamisperusteista. Näillä viranomaisilla on kyseistä hakemusta tutkiessaan näiden säännösten soveltamisedellytysten sekä merkityksellisten tosiseikkojen arvioinnin osalta laaja harkintavalta, kun ne päättävät, voidaanko hakijaa vastaan vedota johonkin kyseisissä säännöksissä säädettyistä syistä.
- 2) Asetuksen N:o 810/2009 32 artiklan 1 kohtaa, kun sitä luetaan yhdessä sen 21 artiklan 1 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että edellytyksenä jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten velvollisuudelle myöntää yhtenäinen viisumi on se, ettei niillä hakijan asuimaan yleinen tilanne ja toisaalta hänen henkilökohtainen tilanteensa, jotka on selvítettävä hakijan antamien tietojen nojalla, huomioon ottaen ole perusteltua syytä epäillä hakijan aikomusta poistua jäsenvaltioiden alueelta ennen kuin haetun viisumin voimassaolo päättyy.
- 3) Asetusta N:o 810/2009 on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion säännökselle, jonka mukaan toimivaltaisilla viranomaisilla on kyseisen asetuksen mukaisten myöntämisedellytysten täytyessä valta myöntää hakijalle yhtenäinen viisumi mutta josta ei ilmene, että niillä olisi velvollisuus myöntää tällainen viisumi, kunhan kyseistä säännöstä voidaan tulkita kyseisen asetuksen 23 artiklan 4 kohdan, 32 artiklan 1 kohdan ja 35 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

(¹) EUVL C 133, 5.5.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 12.12.2013 (Dioikitiko Protodikeio Serronin (Kreikka) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou ja Afoi N. Christodoulou AE v. Kreikan valtio

(Asia C-116/12) (¹)

(Tullausarvo — Kolmanteen maahan viedyt tavarat — Vientituet — Sellainen valmistus viejämaassa, jota ei pidetä merkittävänä — Tavaroiden jälleenvienti Euroopan unionin alueelle — Tullausarvon määrittäminen — Kauppa-arvo)

(2014/C 52/12)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Dioikitiko Protodikeio Serron

Pääasian asianosaisten

Kantajat: Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou ja Afoi N. Christodoulou AE

Vastaaja: Kreikan valtio

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Dioikitiko Protodikeio Serron — Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 2913/1992 (EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1) 24, 29, 32 ja 146 artiklan tulkinta — Tullausarvo — Kauppa-arvo — Määrittäminen — Viejämaassa sillä tavoin valmistetut tai käsitellyt tavarat, ettei tavaroiden voida tällaisen valmistuksen tai käsittelyn perusteella katsoa olevan peräisin asetuksen 24 artiklassa tarkoitettua maasta, jossa tavaraa on viimeksi valmistettu, ja joihin ei ole sovellettu ulkoista jalostusmenettelyä niiden viemiseksi takaisin maahan, josta ne on alun perin tuotu

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97, 29 ja 32 artiklaa on tulkittava siten, että niitä sovelletaan määritettäessä sellaisen sopimuksen perusteella maahan tuotujen tavaroiden tullausarvoa, joka, vaikka se on luokiteltu myyntisopimukseksi, osoittautuu tosiasiaa käsittelevä tai valmistusta koskevaksi sopimukseksi. Tämän määrittelyn yhteydessä merkitystä ei ole sillä, täyttääkö käsittely tai valmistus saman asetuksen 24 artiklassa vahvistetut edellytykset, jotta näiden tavaroiden voidaan katsoa olevan peräisin maasta, jossa nämä toimet on suoritettu.

- 2) Asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 82/97, 29 ja 32 artiklaa on tulkittava siten, että

tullausarvoa määritettäessä on otettava huomioon tavaramalle myönnetyn sellaisen vientituen arvo, joka on saatu käyttämällä sellaista menettelyä, jossa unionin oikeuden säännöksiä sovelletaan pyrki- myksenä saada väärinkäyttöluonteisesti etua.

(¹) EUVL C 138, 12.5.2012.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 19.12.2013
(Handelsgericht Wienin (Itävalta) esittämä ennakkoratkais-
pyyntö) — Alfred Hirmann v. Immofinanz AG**

(Asia C-174/12) (¹)

**(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhtiöoikeus — Toinen direktiivi
77/91/ETY — Osakeyhtiön vastuu julkistamisvelvollisuusi-
ensa laiminlyönnin vuoksi — Merkintäesitteessä olevat paik-
kansapitämättömät tiedot — Vastuun ulottuvuus — Jäsenval-
tion lainsäädäntö, jossa säädetään ostajan osakkeista
maksaman hinnan palauttamisesta)**

(2014/C 52/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Handelsgericht Wien

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Alfred Hirmann

Vastaaja: Immofinanz AG

Muu osapuoli: Aviso Zeta AG

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Handelsgericht Wien — Niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa 13.12.1976 annetun toisen neuvoston direktiivin 77/91/ETY (EYVL 1977, L 26, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 12, 15, 16, 18, 19 ja 42 artiklan tulkinta, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY (EYVL L 345, s. 64), sellaisena kuin se on muutettuna 11.3.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/11/EY (EUVL L 76, s. 37) 6 ja 25 artiklan tulkinta, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 48 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi, 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/101/EY (EUVL L 258, s. 11) 12 ja

13 artiklan tulkinta, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopapereiden liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta 15.12.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY (EUVL L 390, s. 38) 7, 17 ja 28 artiklan tulkinta sekä sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista 28.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY (EYVL L 96, s. 16) 14 artiklan tulkinta — Osakeyhtiön vastuu sen tiedonantovaatimusten noudattamatta jättämisen vuoksi — Merkintäesitteessä olevien tietojen virheellisyys — Kansallinen säännöstö, jossa säädetään merkittyjen osakkeiden ostohinnan hyvittämisestä tällaisessa tapauksessa — Tilanne, jossa kyseiset osakkeet hankittiin jälkimarkkinoilta merkintäesitteen perusteella

Tuomiolauselma

1) Niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan [EY] 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa, 13.12.1976 annetun toisen neuvoston direktiivin 77/91/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 23.11.1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/101/ETY, 12, 15, 16, 18, 19 ja 42 artiklaa on tulkittava siten, että niiden kanssa ei ole ristiriidassa kansallinen lainsäädäntö, jossa

— arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY,

— säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopapereiden liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta 15.12.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY

— ja sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY

täytäntöönpanon yhteydessä yhtäältä säädetään liikkeeseenlaskijana toimivan osakeyhtiön vastuusta sen osakkeiden ostajaan nähden näissä direktiiveissä säädettyjen tiedonantovelvollisuuksien noudattamatta jättämisen vuoksi ja toisaalta asetetaan tämän vastuun perusteella asianomaiselle yhtiölle velvollisuus palauttaa ostajalle osakkeiden ostohintaa vastaava rahamäärä ja ottaa takaisin nämä osakkeet.

2) Niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan [EY] 48 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi, 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/101/EY 12 ja 13 artiklaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa osakkeiden ostosopimuksen takautuvasta purkamisesta.

3) Toisen direktiivin 77/91, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/101, 12, 15, 16, 18, 19 ja 42 artiklaa ja direktiivin 2009/101 12 ja 13 artiklaa on tulkittava siten, että kansallisessa lainsäädännössä säädettyä vastuuta ei ole välttämättä rajattava vaatimuksen esittämisajankohdan mukaan määräytyvään osakkeiden arvoon, joka pörssiyhtiön tapauksessa lasketaan osakkeiden pörssikurssin mukaan.

(¹) EUVL C 151, 26.5.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 19.12.2013 (Gerechtshof te s-Gravenhagen (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Innoweb BV v. Wegener ICT Media BV ja Wegener Mediaventions BV

(Asia C-202/12) (¹)

(Direktiivi 96/9/EY — Tietokantojen oikeudellinen suoja — 7 artiklan 1 ja 5 kohta — Tietokannan valmistajan sui generis-oikeus — Uudelleenkäytön käsite — Tietokannan sisällön olennainen osa — Aihepiirikohtainen metahakukone)

(2014/C 52/14)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gerechtshof Den Haag, aiemmin Gerechtshof te s-Gravenhage

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Innoweb BV

Vastaja: Wegener ICT Media BV ja Wegener Mediaventions BV

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Gerechtshof te s-Gravenhage (Alankomaat) — Tietokantojen oikeudellisesta suojasta 11.3.1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EYVL L 77, s. 20) 7 artiklan 1 ja 5 kohdan tulkinta — Tietokannan valmistajan oikeus kieltää sisällön olennaisen osan kopiointi ja/tai uudelleenkäyttö — Tietokannan sisällön epäolennaisten osien jatkuvan ja järjestelmällisen uudelleenkäytön, joka voi johtaa tämän tietokannan tavanimukaisen käytön vastaisiin toimiin tai aiheuttaa kohtuutonta vahinkoa tietokannan valmistajan laillisille eduille, kieltäminen — Onko jatkuva uudelleenkäyttö riittävää vai onko sen oltava samalla järjestelmällistä — Uudelleenkäyttö automatisoidun järjestelmän välityksellä

Tuomiolauselma

Tietokantojen oikeudellisesta suojasta 11.3.1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/9/EY 7 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että toimija, joka saattaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen aihepiirikohtaisen metahakukoneen saataville internetissä, käyttää uudelleen kyseisessä 7 artiklassa suojatun tietokannan koko sisältöä tai sen olennaista osaa, kun kyseinen aihepiirikohtainen metahakukone

— tarjoaa loppukäyttäjälle hakulomakkeen, joka sisältää olennaisilta osin samat toiminnot kuin tietokannan hakulomake,

— muokkaa ”reaaliaikaisesti” loppukäyttäjien pyynnöt sopiviksi hakukoneeseen, jolla tietokanta on varustettu, niin, että kyseisen tietokannan kaikki tiedot selataan, ja

— esittää löydetty hakutulokset loppukäyttäjälle internetsivustonsa mukaisessa ulkoasussa ja yhdistää päällekkäisyydet yhdeksi kohdaksi sellaisiin kriteereihin perustuvassa järjestyksessä, jotka ovat rinnastettavissa asianomaisen tietokannan hakukoneessa hakutulosten esittämiseksi käytettyihin kriteereihin.

(¹) EUVL C 243, 11.8.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 19.12.2013 (Bundesgerichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Walter Endress v. Allianz Lebensversicherungs AG

(Asia C-209/12) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivit 90/619/ETY ja 92/96/ETY — Henkivakuutuksen ensivakuutus — Peruuttamisoikeus — Peruuttamisoikeuden käyttöä koskevien edellytysten ilmoittamatta jättäminen — Peruuttamisoikeuden päätyminen vuoden kuluttua ensimmäisen vakuutusmaksun maksamisesta — Yhteensoveltuvuus direktiivien 90/619/ETY ja 92/96/ETY kanssa)

(2014/C 52/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Walter Endress

Vastaja: Allianz Lebensversicherungs AG

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesgerichtshof — Henkivakuutuksen ensivakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 79/267/ETY muuttamisesta 8.11.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/619/ETY (EYVL L 330, s. 50) 15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen kohdan tulkinta henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta 10.11.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/96/ETY (EYVL L 360, s. 1) 31 artiklan 1 kohdan valossa — Henkivakuutus — Vakuutuskenottajan peruuttamisoikeus — Määräaika — Velvollisuus ilmoittaa oikeudesta vakuutuskenottajalle — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan vakuutuskenottaja menettää peruuttamisoikeutensa vuoden kuluttua ensimmäisen vakuutusmaksun maksamisestään, vaikkei vakuutuskenottajalle ole asianmukaisesti ilmoitettu hänellä olevan peruuttamisoikeuden käyttämisen edellytyksistä

Tuomiolauselman

Henkivakuutuksen ensivakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 79/267/ETY muuttamisesta 8.11.1990 annetun toisen neuvoston direktiivin 90/619/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 10.11.1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/96/ETY, 15 artiklan 1 kohtaa on viimeksi mainitun direktiivin 31 artiklan valossa tulkittava siten, että sen kanssa ristiriidassa on pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen säännös, jossa myönnetään vakuutusentottajalle peruuttamisoikeus vain enintään yhden vuoden ajan ensimmäisen vakuutusmaksun maksamisesta, kun vakuutusentottajalle ei ole ilmoitettu hänellä olevasta peruuttamisoikeudesta.

(¹) EUVL C 200, 7.7.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 12.12.2013 (Rechtbank te Rotterdamin (Alankomaat) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — Rikosoikeudenkäynnit Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV:tä (C-241/12) ja Belgian Shell NV:tä (C-242/12) vastaan

(Yhdistetyt asiat C-241/12 ja C-242/12) (¹)

(Ympäristö — Jätteet — Käsite — Direktiivi 2006/12/EY — Jätteiden siirrot — Ilmoitus kansallisille toimivaltaisille viranomaisille — Asetus (ETY) N:o 259/93 — Aineen tai esineen hävittämisen, hävittämisaikomuksen tai hävittämisvelvollisuuden olemassaolo)

(2014/C 52/16)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisuja pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank te Rotterdam

Rikosoikeudenkäyntien asianosaiset pääasioissa

Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (C-241/12) ja Belgian Shell NV (C-242/12)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyynnöt — Rechtbank te Rotterdam — Alankomaat — Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1.2.1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93 (EYVL L 30, s. 1) ja jätteiden siirrosta 14.6.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 (EUVL L 190, s. 1) tulkinta — Jätteen käsite — Erittäin vähärikkisen dieselpolttoaineen (ULSD) kuljetus laivalla Alankomaista Belgiaan — ULSD:hen laivan lastauksen yhteydessä vahingossa sekoittunut metyyliertääributyylieetteri (MTBE) — Tuote ei enää vastaa ostajan ja myyjän välillä sovitua laatuvaatimuksia — Ostaja saanut tästä tiedon Belgiassa

tapahtuneen luovutuksen yhteydessä — Myyjä hakenut polttoaineen takaisin Alankomaihin — Kauppahinta palautettu ostajalle — Myyjällä aikomus saattaa polttoaine uudelleen markkinoille mahdollisesti sekoitettuaan siihen erästä toista tuotetta — Kuuluuko jätteen käsitteen alaan vai ei

Tuomiolauselman

Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1.2.1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93, sellaisena kuin se on muutettuna 28.12.2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2557/2001, 2 artiklan a alakohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa ei tässä säännöksessä tarkoitetun jätteen käsitteen alaan kuulu dieselpolttoaine-erä, johon on vahingossa sekoittunut muuta ainetta, mikäli erän haltijan tosiasiallisena tarkoituksena on ollut saattaa tämä erä toiseen tuotteeseen sekoitettuna uudelleen markkinoille, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava.

(¹) EUVL C 243, 11.8.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 19.12.2013 (Conseil d'État'n (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyynnö) — Association Vent De Colère! Fédération nationale ym. v. Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement ja Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Asia C-262/12) (¹)

(Ennakkoratkaisupyynnö — Valtiontuki — Käsite "valtion toimenpide tai valtion varoilla toteutettu toimenpide" — Tuulisähkö — Velvollisuus ostaa sähköä markkinahintaa korkeampaan hintaan — Täysimääräinen korvaus — Sähkön loppukäyttäjiltä perittävät maksut)

(2014/C 52/17)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Association Vent De Colère ! Fédération nationale, Alain Bruguier, Jean-Pierre Le Gorgeu, Marie-Christine Piot, Eric Errec, Didier Wirth, Daniel Steinbach, Sabine Servan-Schreiber, Philippe Rusch, Pierre Recher, Jean-Louis Moret ja Didier Jocteur Monrozier

Vastajaat: Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement ja Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Muu osapuoli: Syndicat des énergies renouvelables

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Conseil d'État (Ranska) — EY 87 artiklan, josta on tullut SEUT 107 artikla, tulkinta — Valtion toimenpiteen tai valtion varoilla toteutetun toimenpiteen käsite — Velvollisuus ostaa tuulisähköä markkinahintaa korkeampaan hintaan — Lisäkustannusten korvaaminen täysimääräisesti — Kyseisen korvauksen rahoitustavan muuttaminen — Sähkön loppukäyttäjiltä perittävät maksut

Tuomiolauselmä

SEUT 107 artiklan 1 kohta on tulkittava siten, että julkisen sähköpalvelun nykyaikaistamisesta ja kehittämisestä 10.2.2000 annettuun lakiin nro 2000-108, sellaisena kuin se on muutettuna energia-alaa koskevalla 7.12.2006 annetulla lailla nro 2006-1537, perustuvan kaltaista järjestelyä, jonka nojalla yrityksille siitä, että niillä on velvollisuus ostaa tuulisähköä markkinahintaa korkeampaan hintaan, aiheutuneet lisäkustannukset korvataan täysimääräisesti ja jonka rahoituksesta vastaavat kaikki valtion alueella olevat sähkön loppukäyttäjät, on pidettävä valtion varoilla toteutettuna toimenpiteenä.

(¹) EUVL C 243, 11.8.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 12.12.2013 (Cour de cassationin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Frédéric Hay v. Crédit agricole mutuel de Charente-Maritime et des Deux-Sèvres

(Asia C-267/12) (¹)

(Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu — Työehtosopimus, jossa palkkaa ja työsuhteen ehtoja koskeva etu varataan avioliiton solmiville työntekijöille — Edun epäminen pacte civil de solidarité -nimisen rekisteröidyn parisuhteen solmivilta kumppaneilta — Sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä)

(2014/C 52/18)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Frédéric Hay

Vastapuoli: Crédit agricole mutuel de Charente-Maritime et des Deux-Sèvres

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Cour de cassation (Ranska) — Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY (EYVL L 303, s. 16) 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan tulkinta — Sellaisen kansallisen työehtosopimuksen hyväksyttävyyden, jossa varataan palkkaa ja työsuhteen ehtoja koskeva etu avioliiton solmiville työntekijöille ja evätään tällainen etu kumppaneilta, jotka solmivat pacte civil de solidarité -nimi-

sen rekisteröidyn parisuhteen — Sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä — Mahdollisuus perustella välillinen syrjintä oikeutetulla, tarpeellisella ja asianmukaisella tavoitteella

Tuomiolauselmä

Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY 2 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että kun pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen työehtosopimuksen määräyksen nojalla palkkatyöntekijältä, joka solmii pacte civil de solidarité -nimisen rekisteröidyn parisuhteen samaa sukupuolta olevan henkilön kanssa, evätään oikeus saada erityislomapäivien ja palkanlisän kaltaisia etuja, jotka myönnetään palkkatyöntekijöille heidän solmiessaan avioliiton, mainittu säännös on esteenä tällaiselle määräykselle silloin, kun asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa säännöstössä ei anneta samaa sukupuolta oleville henkilöille mahdollisuutta solmia avioliittoa, koska kun mainittujen etujen kohde ja myöntämisedellytykset otetaan huomioon, kyseinen työntekijä on avioliiton solmivan työntekijän tilanteen kanssa vertailukelpoisessa tilanteessa.

(¹) EUVL C 250, 18.8.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 19.12.2013 — Valittajana Telefónica SA ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-274/12 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Kumoamiskanne — SEUT 263 artiklan neljäs kohta — Kanneoikeus — Asiavaltuus — Luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt — Erikseen luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä koskevat toimet — Sääntelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä — Päätös, jossa valtioneuvostojärjestelmä todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Oikeus tehokkaaseen tuomioistuimen tarjoamaan oikeussuojaan)

(2014/C 52/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Telefónica SA (edustajat: abogado J. Ruiz Calzado, abogado J. Domínguez Pérez ja Rechtsanwalt M. Núñez Müller)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Němečková ja C. Urraca Caviedes)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-228/10, Telefónica vastaan komissio, 21.3.2012 antamasta määräyksestä, jolla unionin yleinen tuomioistuin jätti tutkimatta Espanjan soveltamasta, omistussuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 28.10.2009 tehdyn komission päätöksen 2011/5/EY (EUVL 2011, L 7, s. 48) 1 artiklan 1 kohdan kumoamista koskevan vaatimuksen

Tuomiolauselma

1) Valitus hylätään.

2) Telefónica SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 227, 28.7.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 19.12.2013 (Upper Tribunalin (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Fish Legal ja Emily Shirley v. Information Commissioner, United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd ja Southern Water Services Ltd

(Asia C-279/12) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Århusin yleissopimus — Direktiivi 2003/4/EY — Ympäristötiedon julkinen saatavuus — Soveltamisala — Käsite ”viranomainen” — Viemäröinnistä ja vesihuollosta vastaavat yritykset — Vesialan yksityistäminen Englannissa ja Walesissa)

(2014/C 52/20)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Upper Tribunal

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Fish Legal ja Emily Shirley

Vastapuolet: Information Commissioner, United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd ja Southern Water Services Ltd

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) — Yhdistynyt kuningaskunta — Ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta 28.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY (EUVL L 41, s. 26) 2 artiklan 2 alakohdan a, b ja c alakohdan tulkinta — Viranomaisten velvollisuus saattaa pyydettyä saataville niiden hallussa olevat ympäristötiedot — Soveltamisala — Luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka ”hoitaa viranomaisen tehtäviä kansallisen lainsäädännön nojalla”, käsite

Tuomiolauselma

1) Sen määrittämiseksi, voidaanko United Utilities Water plc:n, Yorkshire Water Services Ltd:n ja Southern Water Services Ltd:n kaltaisia yksiköitä pitää oikeushenkilöinä, jotka hoitavat ”viranomaisen tehtäviä” kansallisen lainsäädännön nojalla ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta 28.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY 2 artiklan 2 alakohdan b alakoh-

dassa tarkoitetulla tavalla, on tutkittava, onko näillä yksiköillä niihin sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla erityistä toimivaltaa, joka poikkeaa yksityisoikeudellisten henkilöiden välisiin suhteisiin sovellettavista säännöistä.

2) United Utilities Water plc:n, Yorkshire Water Services Ltd:n ja Southern Water Services Ltd:n kaltaiset yritykset, jotka tarjoavat ympäristöön liittyviä julkisia palveluja, ovat direktiivin 2003/4 2 artiklan 2 alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitetun elimen tai henkilön valvonnassa, jolloin niitä on pidettävä kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 alakohdan c alakohdan nojalla ”viranomaisina”, jos kyseiset yritykset eivät määrittele tosiasiallisesti itsenäisesti tapaa, jolla ne tarjoavat kyseisiä palveluja, koska kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 alakohdan a tai b alakohdan soveltamisalaan kuuluva viranomainen voi vaikuttaa ratkaisevasti kyseisten yritysten toimintaan ympäristön alalla.

3) Direktiivin 2003/4 2 artiklan 2 alakohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että henkilö, joka kuuluu kyseisen säännöksen piiriin, on viranomainen kaikkien sen hallussa olevien ympäristötietojen osalta. United Utilities Water plc:n, Yorkshire Water Services Ltd:n ja Southern Water Services Ltd:n kaltaiset kaupalliset yhtiöt, jotka voivat olla kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 alakohdan c alakohdassa tarkoitettuja viranomaisia ainoastaan siltä osin kuin ne ovat silloin, kun ne tarjoavat julkisia palveluja ympäristön alalla, kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitetun elimen tai henkilön valvonnassa, eivät ole velvollisia toimittamaan ympäristötietoja, jos on selvää, että ne eivät liity tällaisten palvelujen tarjoamiseen.

(¹) EUVL C 250, 18.8.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 19.12.2013 (Consiglio di Stato (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Trento Sviluppo srl ja Centrale Adriatica Soc coop v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Asia C-281/12) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kuluttajansuoja — Sopimattomat elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien väliset kaupalliset menettelyt — Direktiivi 2005/29/EY — 6 artiklan 1 kohta — Harhaanjohtavan toimen käsite — Asianomaisessa säännöksessä lueteltujen edellytysten kumulatiivisuus)

(2014/C 52/21)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Trento Sviluppo srl ja Centrale Adriatica Soc coop

Vastaaja: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Consiglio di Stato — Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/ETY, 98/27/ETY ja 2002/65/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/ETY (EUVL L 149, s. 22) 6 artiklan 1 kohdan tulkinta — Harhaanjohtavan toimen käsite — Asianomaisessa säännöksessä lueteltujen edellytysten kumulatiivisuus

Tuomiolauselma

Kaupallinen menettely on luokiteltava sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/ETY, 98/27/ETY ja 2002/65/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/ETY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla ”harhaanjohtavaksi”, jos kyseinen menettely yhtäältä sisältää virheellistä tietoa tai jos se on omiaan harhauttamaan keskivertokuluttajaa ja toisaalta on omiaan saamaan kuluttajan tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt. Kyseisen direktiivin 2 artiklan k alakohtaa on tulkittava siten, että käsitteen ”kaupallinen ratkaisu” soveltamisalaa kuuluvat kaikki ratkaisut, jotka liittyvät suoraan tuotteen hankkimiseen tai hankkimatta jättämiseen.

(¹) EUVL C 235, 4.8.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 12.12.2013 (Tartu Ringkonnakohusin (Viro) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ragn-Sells AS v. Sillamäe Linnavalitsus

(Asia C-292/12) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2008/98/EY — Jätehuolto — 16 artiklan 3 kohta — Läheisyysperiaate — Asetus (EY) N:o 1013/2006 — Jätteiden siirto — Sekalainen yhdyskuntajäte — Teollisuus- ja rakennusjäte — Jätteiden keräys- ja kuljetuspalveluja tietyn kunnan alueella koskevan konsession myöntämismenettely — Konsession tulevan haltijan velvollisuus kuljettaa kerätyt jätteet konsession myöntävän viranomaisen nimeämiin jätehuoltolaitoksiin — Lähimmät asianmukaiset jätehuoltolaitokset)

(2014/C 52/22)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tartu Ringkonnakohus

Pääasian asianosaist

Kantaja: Ragn-Sells AS

Vastaaja: Sillamäe Linnavalitsus

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tartu Ringkonnakohus — SEUT 102 artiklan ja SEUT 106 artiklan 1 kohdan tulkinta ja jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EY) N:o 2008/98 (EUVL L 312, s. 3) 16 artiklan 3 kohdan tulkinta — Yhdyskuntajätteen kuljetusten järjestämistä koskeva julkinen hankintamenettely — Hankinta-asiakirjoihin sisältyvä ehto, jonka mukaan toimiluvan tulevan haltijan on kuljetettava jätteitä ainoastaan tiettyihin kahteen asianomaisen kunnan alueella toimivaan jätehuoltolaitokseen, vaikka markkinoilla on useita vaatimukset täyttäviä palveluntarjoajia — Yhdyskuntajätteen käsittelyä koskeva yksinoikeus — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö

Tuomiolauselma

1) Jätteiden siirrosta 14.6.2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1013/2006, kun sitä luetaan yhdessä jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY 16 artiklan kanssa, on tulkittava niin, että

— niissä sallitaan se, että paikallinen itsehallintoyksikkö velvoittaa alueellaan jätteiden keräyksestä vastaavan yrityksen kuljettamaan yksityisistä kotitalouksista ja mahdollisesti muilta tuottajilta kerätyn sekalaisen yhdyskuntajätteen lähimpään siihen jäsenvaltioon, jossa kyseinen itsehallintoyksikkö sijaitsee, sijoittautuneeseen asianmukaiseen laitokseen

— niissä ei sallita sitä, että paikallinen itsehallintoyksikkö velvoittaa alueellaan jätteiden keräyksestä vastaavan yrityksen kuljettamaan sen alueella syntyneen teollisuus- ja rakennusjätteen lähimpään siihen jäsenvaltioon, jossa kyseinen itsehallintoyksikkö sijaitsee, sijoittautuneeseen asianmukaiseen laitokseen siltä osin kuin kyseiset jätteet on tarkoitettu hyödynnettäviksi, jos kyseisten jätteiden tuottajat veloitetaan toimittamaan nämä jätteet joko asianomaiselle yritykselle tai suoraan kyseiseen laitokseen.

2) SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa ei sovelleta pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen tilanteeseen, jonka kaikki osatekijät rajoittuvat yhden ainoan jäsenvaltion alueelle.

(¹) EUVL C 243, 11.8.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 12.12.2013
(Tribunal de première instance de Liège (Belgia) esittämä
ennakkoratkaisupyyntö) — Guido Imfeld ja Nathalie Garcet
v. Belgian valtio

(Asia C-303/12) ⁽¹⁾

(Sijoittautumisvapaus — Yhdenvertainen kohtelu — Tulovero — Kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeva lainsäädäntö — Muusta valtiosta kuin asuinvaltiosta saadut tulot — Progressioehtoinen vapautusmenetelmä asuinvaltiossa — Henkilökohtaisen tilanteen ja perhetilanteen osittainen huomioon ottaminen — Työntekijän henkilökohtaiseen tilanteeseen ja perhetilanteeseen liittyvien tiettyjen veroetujen menettäminen)

(2014/C 52/23)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance de Liège

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Guido Imfeld ja Nathalie Garcet

Vastaja: Belgian valtio

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal de première instance de Liège — EY 39 artiklan tulkinta — Kaksinkertaista verotusta koskevat sopimukset ja kansalliset säännökset — Muussa jäsenvaltiossa kuin asuinvaltiossa kokonaan saadut ja verotetut ansiotulot — Henkilökohtaisen tilanteen ja perhetilanteen osittainen huomioon ottaminen siinä valtiossa, jossa tulot saadaan — Tuloveron laskeminen asuinvaltiossa progressioehtoisen vapautusmenetelmän mukaisesti — Henkilökohtaiseen tilanteeseen ja perhetilanteeseen liittyvien veroetujen menettäminen

Tuomiolauselman

SEUT 49 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasioissa kyseessä olevan kaltaisen jäsenvaltion verosäännösten soveltamiselle, jonka seurauksena tässä valtiossa asuva aviopari, joka saa tuloja sekä mainitusta valtiosta että toisesta jäsenvaltiosta, menettää tosiasiallisesti tietyn veroedun sen kohdistamissääntöjen vuoksi, vaikka tällä avioparilla olisi siihen oikeus, jos enemmän ansaitseva aviopuoliso ei saisi kaikkia tulojaan toisesta jäsenvaltiosta.

⁽¹⁾ EUVL C 287, 22.9.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 12.12.2013
(Consiglio di Stato (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ministero dello Sviluppo Economico ja Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture v. Soa Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione Spa

(Asia C-327/12) ⁽¹⁾

(SEUT 101, SEUT 102 ja SEUT 106 artikla — Julkiset yritykset ja yritykset, joille jäsenvaltiot myöntävät erityisoikeuksia tai yksinoikeuksia — Yritykset, jotka tuottavat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja — Käsitteet — Laitokset, jotka vastaavat julkisia rakennusurakoita tekeviä yrityksiä koskevien lakisääteisten edellytysten täyttymisen tarkistamisesta ja varmentamisesta — SEUT 49 artikla — Sijoittautumisvapaus — Rajoitus — Oikeuttaminen — Palvelujen vastaanottajien suojeleminen — Varmentamispalvelujen asema)

(2014/C 52/24)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ministero dello Sviluppo Economico ja Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

Vastaja: Soa Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione Spa

Muut osapuolet: Associazione nazionale Società Organismi di Attestazione (Unionsoa) ja SOA CQOP SpA

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Consiglio di Stato — SEUT 101, 102 ja 106 artiklan tulkinta — ”Julkisia yrityksiä” ja ”yrityksiä, joille jäsenvaltiot myöntävät erityisoikeuksia tai yksinoikeuksia” sekä ”yrityksiä, jotka tuottavat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja” koskevat käsitteet — Laitokset, jotka vastaavat julkisia rakennusurakoita tekeviä yrityksiä koskevien lakisääteisten edellytysten täyttymisen tarkistamisesta ja varmentamisesta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa asetetaan näiden laitosten toiminnalle vähimmäismaksut

Tuomiolauselman

SEUT 101, SEUT 102 ja SEUT 106 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jossa veloitetaan yhtiöt, joilla on varmentamislaitosten (Società Organismi di Attestazione) asema, soveltamaan vähimmäismaksujen järjestelmää, joka koskee varmentamispalveluja, joita tarjotaan yrityksille, jotka haluavat osallistua julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekemiseen.

Tällainen kansallinen säännöstö on SEUT 49 artiklassa tarkoitettu sijoittautumisvapauden rajoitus, mutta se on omiaan takaamaan kyseisten palvelujen vastaanottajien suojelun tavoitteen toteutumisen. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on arvioitava, ylitetäänkö kyseisellä kansallisella säännöstöllä se, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi, kun otetaan huomioon erityisesti vähimmäismaksujen laskentatapa muun muassa niiden urakaluokkien määrän mukaan, joita varten todistus laaditaan.

(¹) EUVL C 295, 29.9.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.12.2013 (Tribunale di Napoli (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Carmela Carratù v. Poste Italiane SpA

(Asia C-361/12) (¹)

(Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 1999/70/EY — Määräaikaista työtä koskeva puitesopimus — Syrjäntäkiellon periaate — Työehtojen käsite — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetty lainvastaisesti määräaikaisena tehdyn työsopimuksen perusteella maksettavaa korvausta koskeva järjestelmä on erilainen kuin toistaiseksi voimassa olevan työsopimuksen lainvastaisen päättämisen perusteella maksettavaa korvausta koskeva järjestelmä)

(2014/C 52/25)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Napoli

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Carmela Carratù

Vastaaja: Poste Italiane SpA

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale di Napoli — Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY (EYVL L 175, s. 43) liitteenä olevassa sopimuksessa olevan 4 lausekkeen tulkinta — Soveltamisala — Työehtojen käsite — Direktiivin horisontaalinen sovellettavuus — Valtion laitoksen käsite — Perusoikeuskirjan 47 artiklan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan tulkinta — Vastavuusperiaate — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan työsopimukseen lainvastaisesti otetun ehdon johdosta voidaan vaatia kertakorvausta, joka kattaa sen ajan, joka jää työsuhteen irtisanomisen ja työtehtäviin palaamisen välille ja jonka määrä vastaa vähintään 2,5 ja enintään 12 kertaa viimeisintä tosiasiallista kokonaiskuukausipalkkaa — Korvaus, joka jää alle sekä sen yleisen yksityisoikeudellisen korvauksen, joka maksetaan tilanteissa, joissa suorituksesta on perusteettomasti kieltäydytty, että

korvauksen, joka on säädetty maksettavaksi tilanteissa, joissa toistaiseksi voimassa oleva työsopimus päätetään lainvastaisesti

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY liitteeseen sisältyvän, määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohtaa on tulkittava siten, että lausekkeeseen voidaan vedota suoraan Poste Italiane SpA:n kaltaista valtion laitosta vastaan.
- 2) Saman määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohtaa on tulkittava siten, että työehtojen käsite kattaa korvauksen, joka työnantajan on maksettava työntekijälle, jonka työsopimus on tehty lainvastaisesti määräaikaisena.
- 3) Vaikka kyseinen puitesopimus ei ole esteenä sille, että jäsenvaltiot säätävät puitesopimuksessa määrättyä edullisemmasta määräaikaisten työntekijöiden kohtelusta, tämän puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohtaa on kuitenkin tulkittava siten, että siinä ei veloiteta kohteilemaan samalla tavalla korvausta, joka maksetaan lainvastaisesti määräaikaisena tehdyn työsopimuksen perusteella, ja korvausta, joka maksetaan toistaiseksi voimassa olevan työsopimuksen lainvastaisen päättämisen perusteella.

(¹) EUVL C 295, 29.9.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.12.2013 (Supreme Court of the United Kingdom (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation v. Commissioners of Inland Revenue ja Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Asia C-362/12) (¹)

(Oikeussuoja — Tehokkuusperiaate — Oikeusvarmuuden periaate ja luottamuksensuojan periaate — Perusteettomien maksujen palautus — Oikeussuojakeinot — Kansallinen lainsäädäntö — Käytettävissä olevien oikeussuojakeinojen vanhentumisaikojen lyhentäminen ilman ennakoilmoitusta ja taannehtivasti)

(2014/C 52/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court of the United Kingdom

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation

Vastaajat: Commissioners of Inland Revenue ja Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Supreme Court of the United Kingdom — SEUT 49 ja SEUT 63 artiklan tulkinta — Yhteisön oikeuden vastaiset kansalliset verot — Perusteettomien maksujen palautus — Kansallisessa oikeudessa säädetty kaksi vaihtoehtoista oikeussuojakeinoa, joiden nojalla verovelvolliset voivat vaatia palautusta ja joista toisen kanneajaksi on pidempi kuin toisen — Kansallinen lainsäädäntö, jolla pidempää kanneajaa lyhennetään taannehtivasti ja ilman ennakoilmoitusta — Yhteensoveltuvuus tehokkuusperiaatteen, oikeusvarmuuden periaatteen ja luottamuksensuojan periaatteen kanssa

Tuomiolauselmä

- 1) Tilanteessa, jossa verovelvolliset voivat kansallisen lainsäädännön mukaan valita unionin oikeuden vastaisesti kannettujen verojen palauttamiseksi kahdesta oikeussuojakeinosta, joista toiseen sovelletaan pidempää vanhentumisaikaa, tehokkuusperiaate, oikeusvarmuuden periaate ja luottamuksensuojan periaate ovat esteenä sille, että kansallisella lainsäädännöllä lyhennetään tätä pidempää vanhentumisaikaa ilman ennakoilmoitusta ja taannehtivasti.
- 2) Ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä ei ole sillä, että silloin kun verovelvollinen nosti kanteen, mahdollisuus turvautua oikeussuojakeinoon, johon sovellettiin pidempää vanhentumisaikaa, oli tunnustettu vasta hiljattain alemmassa tuomioistuimessa ja se vahvistettiin vasta myöhemmin lopullisesti ylimmässä oikeusasteessa.

(¹) EUVL C 311, 13.10.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 12.12.2013 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-411/12) (¹)

(Muutoksenhaku — Valtiontuet — Sähkön suosituimmuustariffi — Päätös 2011/746/EU — Sisämarkkinoille soveltumattomat tuet — Takaisinperiminen — Täytäntöönpano ei ole tapahtunut asetetussa määräajassa)

(2014/C 52/27)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Stromsky, D. Grespan ja S. Thomas)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Valtiontuki — Valtiontuesta, jotka Italia on myöntänyt yrityksille Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA ja Syndial SpA, 23.2.2011 annetun komission päätöksen 2011/746/EU (EUVL L 309, s. 1) 3, 4 ja 5 artiklan noudattamisen edellyttämien toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen — Velvollisuus periä lainvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi katsottu tuki viivytystä takaisin ja ilmoittaa tästä komissiolle

Tuomiolauselmä

- 1) Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta valtioneusta C 38/B/04 (ex NN 58/04) ja C 13/06 (ex N 587/05), jotka Italia on myöntänyt yrityksille Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA ja Syndial SpA, 23.2.2011 annetun komission päätöksen 2011/746/EU 3 ja 4 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole asetetussa määräajassa toteuttanut kaikkia päätöksen 2 artiklassa lainvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi todetun tuen takaisin perimisen edellyttämiä toimenpiteitä.
- 2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 355, 17.11.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 12.12.2013 (Tribunal Administrativo e Fiscal do Porton (Portugali) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Portugás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA v. Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território

(Asia C-425/12) (¹)

(Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelystä — Direktiivi 93/38/ETY — Laiminlyönti saattaa osaksi kansallista oikeutta — Valtion mahdollisuus vedota kyseiseen direktiiviin julkisen palvelun konsession saanutta laitosta vastaan, kun direktiiviä ei ole saatettu osaksi kansallista oikeutta)

(2014/C 52/28)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Portugás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA

Vastaaja: Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto (Portugali) — Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/38/ETY (EYVL L 199, s. 84), sellaisena kuin se on muutettuna 16.2.1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/4/EY (EYVL L 101, s. 1), 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 4 artiklan 1 kohdan ja 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdan tulkinta — Välitön oikeusvaikutus — Valtion mahdollisuus vedota kyseiseen direktiiviin julkisen palvelun konsession saanutta laitosta vastaan, kun direktiiviä ei ole saatettu osaksi kansallista oikeutta

Tuomiolauselmä

Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/38/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 16.2.1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/4/EY, 4 artiklan 1 kohtaa, 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdalla ja 15 artiklaa on tulkittava siten, ettei niihin voida vedota yksityistä yritystä vastaan pelkästään sillä perusteella, että tämä kuuluu julkisen edun mukaista palvelua koskevan konsession yksinomaisena saajana kyseisen direktiivin henkilölliseen soveltamisalaan, kun mainittua direktiiviä ei ole vielä saatettu osaksi asianomaisen jäsenvaltion kansallista oikeusjärjestystä.

Tällaisen yrityksen, jonka tehtäväksi on viranomaisen toimella annettu julkisen edun mukaisten palvelujen tuottaminen tämän määrävallan alaisuudessa ja jolla on tätä varten erityisiä toimivaltuuksia, jotka poikkeavat yksityisten oikeussubjektien välisiin suhteisiin sovellettavista oikeussäännöistä, on noudatettava direktiivin 93/38 säännöksiä, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/4, ja jäsenvaltion viranomaiset voivat siten vedota kyseisiin säännöksiin yritystä vastaan.

(¹) EUVL C 389, 15.12.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 19.12.2013 (Gerechtshof te 's-Hertogenboschin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — asia, jonka on pannut vireille X

(Asia C-437/12) (¹)

(Sisäinen verotus — SEUT 110 artikla — Rekisteröintivero — Samanlaiset kotimaiset tuotteet — Veron neutraalisuus maahantuotujen käytettyjen ajoneuvojen ja kotimaan markkinoilla jo olevien samanlaisten ajoneuvojen välillä)

(2014/C 52/29)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Pääasian asianosainen

X

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — Alankomaat — SEUT 110 artiklan tulkinta — Sisäinen verotus — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan on maksettava rekisteröintivero tilanteessa, jossa ajoneuvo otetaan ensimmäistä kertaa käyttöön kotimaan tieverkossa — Veron määrä vuodesta 2010 alkaen riippuvainen hiilidioksidipäästöistä — Ajoneuvo, joka on otettu käyttöön ulkomailla 2006 ja rekisteröity kotimaassa 2010

Tuomiolauselmä

SEUT 110 artiklaa sovellettaessa sellaisia samanlaisia kotimaisia tuotteita, jotka ovat verrattavissa pääasian oikeudenkäynnin kohteena ole-

van kaltaiseen käytettyyn ajoneuvoon, jonka ensimmäinen käyttöpäivä on ollut ennen 1.2.2008 ja joka on tuotu Alankomaihin ja rekisteröity siellä vuonna 2010, ovat sellaiset Alankomaiden markkinoilla ennestään olevat ajoneuvot, jotka ovat ominaispiirteiltään mahdollisimman samanlaisia kyseessä olevan ajoneuvon kanssa.

SEUT 110 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä auto- ja moottoripyöräveron (belasting personenautos en motorrijwielen) kaltaiselle verolle sikäli ja siltä osin kuin maahantuoduista käytetyistä ajoneuvoista niitä Alankomaissa rekisteröitäessä kannettava kyseisen veron määrä on suurempi kuin pienin jäljellä oleva kyseisen veron määrä, joka sisältyy Alankomaissa jo rekisteröityjen samanlaisten käytettyjen ajoneuvojen arvoon.

(¹) EUVL C 399, 22.12.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.12.2013 (High Court of Justice (Chancery Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Actavis Group PTC EHF ja Actavis UK Ltd v. Sanofi

(Asia C-443/12) (¹)

(Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Lisäsuojatodistus — Asetus (EY) N:o 469/2009 — 3 artikla — Edellytykset lisäsuojatodistuksen saamiselle — Kahden sellaisen lääkkeen peräkkäinen markkinoille saattaminen, jotka sisältävät osittain tai kokonaan samaa vaikuttavaa ainetta — Sellaisten vaikuttavien aineiden yhdistelmä, joista yhtä on jo myytyy lääkkeenä, jossa on yksi ainoa vaikuttava aine — Mahdollisuus saada useita todistuksia saman patentin ja kahden markkinoille saattamista koskevan luvan perusteella)

(2014/C 52/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (Chancery Division)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Actavis Group PTC EHF ja Actavis UK Ltd

Vastaaja: Sanofi

Muu osapuoli: Sanofi Pharma Bristol-Myers Squibb SNC

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — High Court of Justice (Chancery Division) — Lääkkeiden lisäsuojatodistuksista 6.5.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 469/2009 (EUVL L 152, s. 1) 3 artiklan a ja c alakohdan tulkinta — Edellytykset lisäsuojatodistuksen saamiselle — Käsite ”voimassa olevalla peruspatentilla suojattu tuote” — Perusteet — Mahdollisuus myöntää todistus jokaiselle lääkkeelle, jos patentti kattaa useita lääkkeitä

Tuomiolauselma

Pääasian kaltaisissa olosuhteissa, joissa patentinhaltija on jo saanut uudenlaista vaikuttavaa ainetta suojaavan patentin ja sitä ainoana vaikuttavana aineena sisältävälle lääkkeelle myönnetyn myyntiluvan perusteella kyseiselle vaikuttavalle aineelle lisäsuojatodistuksen, jonka nojalla se voi vastustaa kyseisen vaikuttavan aineen käyttöä yksinään tai yhdistettynä muihin vaikuttaviin aineisiin, lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta 6.5.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 469/2009 3 artiklan c alakohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että patentinhaltija saa saman patentin mutta sellaiselle eri lääkkeelle myöhemmin myönnetyn myyntiluvan, joka sisältää edellä mainittua vaikuttavaa ainetta yhdistettynä toiseen vaikuttavaan aineeseen, jota ei sellaisenaan suojata kyseisellä patentilla, perusteella toisen lisäsuojatodistuksen, joka koskee tätä vaikuttavien aineiden yhdistelmää.

(¹) EUVL C 389, 15.12.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 12.12.2013 — Valittajana Rivella International AG ja muina osapuolina sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas

(Asia C-445/12 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Sanaosan "BASKAYA" sisältävä kuviomerkki — Väite — Kahdenvälinen sopimus — Kolmannen valtion alue — Tosiasiallisen käytön käsite)

(2014/C 52/31)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Rivella International AG (edustaja: Rechtsanwalt C. Spintig)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: G. Schneider) ja Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-170/11, Rivella International v. SMHV — Baskaya di Baskaya Alim (BASKAYA) 12.7.2012 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen, joka oli nostettu SMHV:n neljännen valituslautakunnan 10.1.2011 tekemästä päätöksestä (asia R 534/2010-4), joka liittyy Rivella International AG:n ja Baskaya di Baskaya Alim e C. Sasin väliseen väitemenettelyyn — Sekaannusvaara sanaosan "BASKAYA" sisältävän kuviomerkin ja sanaosan "Passaia" sisältävän aikaisemman kansainvälisen kuviomerkin välillä — Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1) 42 artiklan 2 ja 3 kohdan rikkominen — Väitteen tutkimisen virheellinen arviointi

Tuomiolauselma

1) Valitus hylätään.

2) Rivella International AG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 366, 24.11.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 19.12.2013 (Landgericht Krefeldin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Nipponkoa Insurance Co (Europe) Ltd v. Inter-Zuid Transport BV

(Asia C-452/12) (¹)

(Oikeudellinen yhteistyö siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 27, 33 ja 71 artikla — Vireilläolovaikutus — Tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano — Tavarankansainvälisessä tiekuljetuksessa käytettävästä rahtisopimuksesta tehty yleissopimus (CMR) — 31 artiklan 2 kappale — Samanaikaisuutta koskevat säännöt — Takautumiskanne — Negatiivinen vahvistuskanne — Negatiivinen vahvistustuomio)

(2014/C 52/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Krefeld

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Nipponkoa Insurance Co (Europe) Ltd

Vastaaja: Inter-Zuid Transport BV

Muu osapuoli: DTC Surhuisterveen BV

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Landgericht Krefeld — Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (Bryssel I -asetus) (EYVL 2001, L 12, s. 1) 27 ja 71 artiklan tulkinta — Suhde tavarankansainvälisessä tiekuljetuksessa käytettävästä rahtisopimuksesta tehtyyn yleissopimukseen (CMR) — Samanaikaisuutta koskevat säännöt — Vireilläolovaikutus — Velvollisuus tulkita CMR:n 31 artiklan 2 kappaletta Bryssel I -asetuksen 27 artiklan valossa — Lähettäjän tai vastaanottajan nostaman vahingonkorvauskanteen suhde rahdinkuljettajan nostamaan vahvistuskanteeseen, jossa vaaditaan sen toteamista, että rahdinkuljettaja ei ole vastuussa vahingosta tai — jos se on siitä vastuussa — ettei sen vastuu ylitä tiettyä enimmäismäärää (negatiivinen vahvistuskanne)

Tuomiolauselma

- 1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annettun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 71 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että kansainvälistä yleis-sopimusta tulkitaan tavalla, jolla ei taata, että kyseisen asetuksen taustalla olevia tavoitteita ja periaatteita kunnioitetaan ehdoin, jotka ovat vähintään yhtä suotuisia kuin kyseisessä asetuksessa säädetty ehdot.
- 2) Asetuksen N:o 44/2001 71 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä tavarankansainvälisessä tietokirjauksessa käytettävästä rahtisopimuksesta Genevessä 19.5.1956 allekirjoitetun yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Genevessä 5.7.1978 allekirjoitetulla pöytäkirjalla, 31 artiklan 2 kappaleen sellaiselle tulkinnalle, jonka mukaan jäsenvaltiossa nostetulla negatiivisella vahvistuskanteella tai annetulla negatiivisella vahvistustuomiolla ei ole samaa kohdetta eikä samaa perustetta kuin suorituskanteella, joka on nostettu saman vahingon perusteella samojen asianosaisten tai niiden oikeudenomistajien välillä toisessa jäsenvaltiossa.

(¹) EUVL C 26, 26.1.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.12.2013 (Rechtbank 's-Gravenhagen (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Georgetown University v. Octrooicentrum Nederland, joka toimii nimellä NL Octrooicentrum

(Asia C-484/12) (¹)

(Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Lisäsuojatodistus — Asetus (EY) N:o 469/2009 — 3 artikla — Edellytykset lisäsuojatodistuksen saamiselle — Mahdollisuus saada useita lisäsuojatodistuksia saman patentin perusteella)

(2014/C 52/33)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank 's-Gravenhage

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Georgetown University

Vastaaja: Octrooicentrum Nederland, joka toimii nimellä NL Octrooicentrum

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Rechtbank 's-Gravenhage — Alankomaat — Lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta 6.5.2009 annettun

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 469/2009 (EUVL L 152, s. 1) 3 artiklan c alakohdan ja 14 artiklan b alakohdan tulkinta — Edellytykset todistuksen saamiselle — Voimassa oleva peruspatentti, joka kattaa useita tuotteita — Onko oikeutta todistukseen jokaisesta tuotteesta vai eikö ole

Tuomiolauselma

Pääasian kaltaisissa olosuhteissa, joissa patentinhaltija on jo saanut peruspatentin ja usean vaikuttavan aineen yhdistelmästä koostuvalle lääkkeelle myönnetyn myyntiluvan perusteella lisäsuojatodistuksen kyseistä vaikuttavien aineiden sellaista yhdistelmää varten, jota peruspatentti suojaa lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta 6.5.2009 annettun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 469/2009 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla, asetuksen 3 artiklan c alakohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että kyseinen patentinhaltija saa myös lisäsuojatodistuksen näistä vaikuttavista aineista sellaiselle vaikuttavalle aineelle, jota — kun sitä tarkastellaan erikseen — myös suojataan sellaisenaan kyseisellä patentillä.

(¹) EUVL C 26, 26.1.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 19.12.2013 (Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs v. Bridport and West Dorset Golf Club Limited

(Asia C-495/12) (¹)

(Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Vapautukset — 132 artiklan 1 kohdan m alakohta — Urheiluun läheisesti liittyvät palvelut — Pääsy golfkentälle — Vieraat, jotka eivät ole golfkerhon jäseniä ja jotka suorittavat pääsymaksun (green fee) — Verovapautuksen soveltamisalan ulkopuolelle jääminen — 133 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohta — 134 artiklan b alakohta — Lisätulot)

(2014/C 52/34)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Vastapuoli: Bridport and West Dorset Golf Club Limited

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Yhdistynyt kuningaskunta — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 132 artiklan 1 kohdan m alakohdan, 133 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdan ja 134 artiklan b alakohdan tulkinta — Vapautukset — Urheiluun tai liikuntakasvatukseen läheisesti liittyvät palvelut — Voittoa tavoittelematon yhteisö tarjoaa golfkentän käyttöoikeuden tiettyksi ajanjaksoksi golfin pelaamiseen

Tuomiolauselmä

- 1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 134 artiklan b alakohtaa on tulkittava siten, ettei siinä suljeta tämän direktiivin 132 artiklan 1 kohdan m alakohdassa säädetyn verovapautuksen soveltamisalan ulkopuolelle palvelujen suoritusta, joka koostuu siitä, että golfkenttää ylläpitävä ja jäsenjärjestelmää tarjoava voittoa tavoittelematon yhteisö antaa vierailijalle, joka ei ole sen jäsen, oikeuden käyttää tätä golfkenttää.
- 2) Direktiivin 2006/112 133 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohtaa on tulkittava siten, ettei siinä sallita pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa jäsenvaltioiden sulkea tämän direktiivin 132 artiklan 1 kohdan m alakohdassa säädetyn vapautuksen soveltamisalan ulkopuolelle palvelujen suoritusta, joka koostuu jäsenjärjestelmää tarjoavan voittoa tavoittelemattoman yhteisön ylläpitämän golfkentän käyttöoikeuden myöntämisestä, kun tämä suoritus tarjotaan vierailijoille, jotka eivät ole kyseisen yhteisön jäseniä.

(¹) EUVL C 32, 2.2.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 19.12.2013
(Kúrian (Unkari) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — BDV Hungary Trading Kf (selvitystilassa) v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Asia C-563/12) (¹)

(Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 146 artikla — Viennin vapauttaminen arvonlisäverosta — 131 artikla — Jäsenvaltioiden asettamat edellytykset — Kansallinen lainsäädäntö, jossa edellytetään, että vientiin tarkoitettun tavaran on pitänyt poistua Euroopan unionin tullialueelta 90 päivän määräajassa luovutuksen tapahtumisesta)

(2014/C 52/35)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kúria

Pääasian asianosaiset

Kantaja: BDV Hungary Trading Kf (selvitystilassa)

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Kúria — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen direktiivin 77/388/ETY (EUVL L 145, s. 1) 15 artiklan ja yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 131, 146 ja 273 artiklan tulkinta — Viennin vapautukset — Elintarvikeäilykkeitä valmistava ja myyvä yhtiö, joka myy tuotteita, jotka on tarkoitettu ostajan myytäväksi kolmannessa maassa — Kansallinen lainsäädäntö, jossa oikeudelta unionin ulkopuolelle myytävien tuotteiden vapauttamiseen arvonlisäverosta edellytetään, että myynnin ja sen päivän välille jäävä aika, jona tuotteet poistuvat valtion alueelta, on alle 90 päivää

Tuomiolauselmä

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 146 artiklan 1 kohtaa ja 131 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan silloin, kun kyse on tavaroiden luovutuksesta vientiin, unionin ulkopuolelle vietäväksi tarkoitettujen tavaroiden pitää poistua Euroopan unionin alueelta luovutusta seuraavien kolmen kuukauden tai 90 päivän määräajassa, koska pelkästään se, että tämä määräaika ylittyy, vie verovelvolliselta lopullisesti oikeuden luovutuksen vapauttamiseen verosta.

(¹) EUVL C 114, 20.4.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 19.12.2013 — Valittajana Koninklijke Wegenbouw Stevin BV ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-586/12 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Tienpäällystebitumin markkinat Alankomaissa — Tienpäällystebitumin bruttohintojen vahvistaminen — Tienrakentajille myönnettävän alennuksen vahvistaminen — Todiste — Yhdenvertainen kohtelu — Täysi harkintavalta — Sakon oikeasuhteisuus — Unionin tuomioistuimen harjoittama valvonta)

(2014/C 52/36)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Valittaja: Koninklijke Wegenbouw Stevin BV (edustaja: advocaat E. Pijnacker Hordijk)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamies: F. Ronkes Agerbeek)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-357/06, Koninklijke Wegenbouw Stevin v. komissio, 27.9.2012 antamasta tuomiosta, jolla hylättiin kanne, jolla oli vaadittu ensisijaisesti [EY] 81 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia N:o COMP/F/38.456 — Bitumi (Alankomaat)) 13.9.2006 tehdyn komission päätöksen K(2006) 4090 lopullinen kumoamista kantajan osalta ja toissijaisesti kantajalle päätöksessä määrätyn sakon määrän alentamista

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Koninklijke Wegenbouw Stevin BV veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 71, 9.3.2013.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 14.11.2013 — Valittajana TeamBank AG Nürnberg sekä muina osapuolina sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Fercredit Servizi Finanziari SpA

(Asia C-524/12 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Kuviomerkki f@ir Credit — Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröidyn kuviomerkin FERCREDIT haltijan väite — Rekisteröinnin hylkääminen)

(2014/C 52/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: TeamBank AG Nürnberg (edustaja: Rechtsanwalt D. Terheggen)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: G. Schneider) ja Fercredit Servizi Finanziari SpA (edustajat: avvocato G. Petrocchi, avvocato A. Masetti Zannini de Concina ja avvocato R. Cartella)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-220/11, TeamBank v. SMHV — Fercredit Servizi Finanziari, 19.9.2012 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin on hylännyt SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 3.2.2011 tekemän päätöksen (asia R 719/2010-1), joka koski Fercredit Servizi Finanziari SpA:n ja TeamBank AG Nürnbergin välistä väitemenettelyä — Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen — Ilmaisun

”f@ir Credit” sisältävän kuviomerkin ja ilmaisun ”FERCREDIT” sisältävän aikaisemman kansainvälisen kuviomerkin välinen sekaannusvaara

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään.
- 2) TeamBank AG Nürnberg veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 9, 12.1.2013.

Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 5.12.2013 — Valittajana Luigi Marcuccio ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-534/12 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Tuomion purkaminen — Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen määräys, jolla kanne on jätetty tutkimatta — Asemapaikka — Siirto Luandan (Angola) valtuuskunnasta Brysseliin (Belgia) — Päätös pakata ja muuttaa kantajan henkilökohtaiset tavarat hänen poissa ollessaan — Myöhemmin annetun unionin yleisen tuomioistuimen tuomion vaikutukset)

(2014/C 52/38)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (edustaja: avvocato G. Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Berardis-Kayser ja G. Gattinara)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-241/03 REV, Marcuccio vastaan komissio, 11.9.2012 antamasta määräyksestä, jolla hylättiin hakemus asiassa T-241/03, Marcuccio vastaan komissio, 17.5.2006 annetun määräyksen purkamiseksi — Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 127 artiklan 2 kohdan rikkominen — Unionin tuomioistuimen perussäännön 44 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkominen — Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkominen

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Luigi Marcuccio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 71, 9.3.2013.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 12.12.2013 (Tribunale ordinario di Aosta (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rocco Papalia v. Comune di Aosta

(Asia C-50/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 1999/70/EY — Määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lauseke — Julkinen sektori — Perättäiset työ sopimukset — Väärinkäyttö — Vahingon korvaaminen — Korvauksen saamisen edellytykset tilanteissa, joissa työ sopimuksen päättymisen on vahvistettu lainvastaisesti — Vastaavuus- ja tehokkuuseriaate)

(2014/C 52/39)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale ordinario di Aosta

Asianosaiset

Kantaja: Rocco Papalia

Vastaaja: Comune di Aosta

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale ordinario di Aosta — Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY (EYVL L 175, s. 4) liitteessä olevan 5 lausekkeen tulkinta — Julkishallinto — Oikeus korvaukseen tilanteissa, joissa työ sopimuksen päättymisen on vahvistettu lainvastaisesti — Edellytykset — Näyttö aiheutuneesta vahingosta — Näyttö siitä, että henkilö on luopunut paremmista työtilaisuuksista

Määräysosa

Määräaikaista työtä koskevaa, 18.3.1999 tehtyä puitesopimusta, joka on Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY liitteenä, on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisille kansallisille säännöksille, joiden mukaan tilanteessa, jossa julkisen sektorin työnantaja käyttää väärin perättäisiä määräaikaista työ sopimuksia, asianomaisella työntekijällä on vain oikeus korvaukseen vahingosta, jonka hän katsoo kärsineensä tästä, eikä missään tapauksessa oikeutta määräaikaisten työsuhteen muuttamiseen toistaiseksi voimassa olevaksi, ja jossa työntekijän on saadaksen oikeuden korvaukseen esitettävä näyttö siitä, että hän on joutunut luopumaan paremmista työtilaisuuksista, jos tämä velvoite johtaa siihen, että työntekijän on käytännössä mahdotonta tai kohtuuttoman vaikeaa käyttää hänelle unionin oikeuden mukaan kuuluvia oikeuksia.

Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen on arvioitava se, miltä osin kansalliset säännökset, joilla on haluttu sanktioida tilanteita, joissa julkishallinto käyttää väärin perättäisiä määräaikaista työ sopimuksia tai työsuhteita, ovat näiden periaatteiden mukaisia.

⁽¹⁾ EUVL C 147, 25.5.2013.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 12.12.2013 — Valittajana Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda sekä muina osapuolina sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Jacson of Scandinavia AB

(Asia C-159/13 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 40/94 — Sanamerkki JACKSON SHOES — Mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus, jonka on tehnyt kansallisen toiminnan Jacson of Scandinavia AB haltija — Mitättömäksi julistaminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2014/C 52/40)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Valittaja: Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda (edustaja: advogado A.J. Rodrigues)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: P. Guimarães ja G. Schneider) ja Jacson of Scandinavia AB

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-474/09, Fercal — Consultadoria e Serviços v. SMHV — Jacson of Scandinavia, 24.1.2013 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen SMHV:n toisen valituslautakunnan 18.8.2009 tekemästä päätöksestä (asia R 1253/2008-2), joka koskee Jacson of Scandinavia AB:n ja Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda:n välistä mitättömyysmenettelyä

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 171, 15.6.2013.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 7.11.2013 (Tribunal di Cagliari (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rikosoikeudenkäynti Sergio Alfonso Lorrailta vastaan

(Asia C-224/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta — Perusoikeudet — Rikosoikeudenkäynnin kohtuuton kesto — Rikosoikeudenkäynnin lykkääminen toistaiseksi tilanteessa, jossa syytetty on sairautensa vuoksi kykenemätön tietoisesti osallistumaan oikeudenkäyntiin — Syytetyn parantumaton sairaus — Unionin oikeutta ei sovelleta — Unionin tuomioistuimen toimivallan selvä puuttuminen)

(2014/C 52/41)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal di Cagliari

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Sergio Alfonso Lorrai

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale di Cagliari — Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan 2 kohdan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan, luettuina yhdessä SEU 6 artiklan kanssa, tulkinta — Rikosoikeudenkäynnin liian pitkä kesto — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään velvollisuudesta lykätä rikosoikeudenkäyntiä toistaiseksi tilanteessa, jossa syytetty on sairautensa vuoksi kykenemätön tietoisesti osallistumaan oikeudenkäyntiin — Velvollisuus velvoittaa syytetty säännöllisiin tarkastuksiin — Syytetyn parantumaton sairaus

Määräysosa

Euroopan unionin tuomioistuimelta puuttuu selvästi toimivalta vastata Tribunale di Cagliariin (Italia) esittämiin kysymyksiin.

(¹) EUVL C 207, 20.7.2013.

Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 12.12.2013 (Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Umbra Packaging srl v. Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

(Asia C-355/13) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Työjärjestys — 53 artiklan 2 kohta ja 99 artikla — Ennakkoratkaisukysymys, johon annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä — Pyyntö, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat — Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut — Direktiivi 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) — 3 artikla — Hallituksen asettaman lupamaksun periminen puhelinliittymästä tehtävästä sopimuksesta — Maksua ei peritä prepaid-liittymästä — SEUT 102 artikla)

(2014/C 52/42)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Asianosaiset

Kantaja: Umbra Packaging srl

Vastaja: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria — Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) (EYVL L 108, s. 21) 3 artiklan ja SEUT 102 artiklan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa matkapuhelinoperaattoreilta peritään lupamaksu — Hallituksen asettaman lupamaksun periminen puhelinliittymästä tehtävästä sopimuksesta — Maksu, jota ei peritä prepaid-liittymistä

Määräysosa

Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 3 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä hallituksen toimilupajärjestelmän puiteissa harjoitetun toiminnan maksuja koskevien säännösten kaltaiselle kansalliselle sääntelylle.

(¹) EUVL C 260, 7.9.2013.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Timișoara (Romania) on esittänyt 3.6.2013 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș v. Curtea de Conturi a României ja Camera de Conturi a Județului Timiș

(Asia C-304/13)

(2014/C 52/43)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Timișoara

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș

Vastaja: Curtea de Conturi a României ja Camera de Conturi a Județului Timiș

Muu osapuoli: Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură (APIA) — Bucurest

Ennakkoratkaisukysymykset

Ovatko 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (¹) säännökset ja erityisesti sen 115 ja 135 artikla esteenä sille, että jäsenvaltio asettaa maanviljelijälle myönnettävän palkkion saamiselle lisäedellytyksiä, joista ei säädetä

asetuksessa, kuten edellytyksen siitä, ettei viljelijällä saa ”palkkion hakemishetkellä olla velkaa valtion tai alueyksikön talousarvioon”?

(¹) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Verona (Italia) on esittänyt 30.8.2013 — Shamim Tahir v. Ministero dell'Interno ja Questura di Verona

(Asia C-469/13)

(2014/C 52/44)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunale di Verona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Shamim Tahir

Vastaajat: Ministero dell'Interno ja Questura di Verona

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2003/109 (¹) 7 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että edellytykseen laillisesta ja yhtäjaksoisesta viiden vuoden mittaisesta oleskelusta jäsenvaltiossa, mistä säädetään direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa ja mistä on esitettävä asiakirjanäyttö pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen oleskelulupaa haattaessa, voidaan tukeutua myös sellaisen muun henkilön kuin hakemuksen tekijän osalta, jolla on direktiivin 2 artiklan e alakohdassa tarkoitettu perheside hakijaan?
- 2) Onko direktiivin 2003/109 13 artiklan ensimmäistä virkettä tulkittava siten, että yhtenä sellaisista suotuisammista edellytyksistä, joiden täyttyessä jäsenvaltiot voivat myöntää pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskeluluvan, joka on pysyvä tai ajallisesti rajoittamaton, voidaan pitää myös sitä, että pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman jo saavuttaneen laillista ja yhtäjaksoista viiden vuoden mittaista oleskelua kyseisessä valtiossa, mistä säädetään direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa ja mitä edellytetään pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman saamiselta, voivat käyttää hyväkseen myös direktiivin 2

artiklan e alakohdassa määritellyt tällaisen henkilön perheenjäsenet riippumatta siitä, kuinka kauan viimeksi mainitut ovat oleskelleet siinä jäsenvaltiossa, jossa hakemus tehdään?

(¹) Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.3.2003 annettu neuvoston direktiivi 2203/109/EY (EUVL L 16, s. 44).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 6.11.2013 — Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze v. Data Medical Service srl

(Asia C-568/13)

(2014/C 52/45)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze

Vastapuoli: Data Medical Service srl

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 92/50/ETY (¹) 1 artikla, tulkittuna myös direktiivin 2004/18/EY (²) 1 artiklan 8 kohdan valossa, esteenä sellaiselle kansalliselle sääntelylle, jota tulkitaan siten, että käsiteltävässä asiassa muutoksenhakijana oleva sairaala, joka on liiketoimintaa harjoittava julkinen yksikkö, suljetaan tarjouskilpailuihin osallistumisen ulkopuolelle?
- 2) Onko julkisia hankintoja koskeva unionin oikeus — erityisesti vapaan kilpailun periaate, syrjäytäkiellon periaate ja suhteellisuusperiaate yleisinä periaatteina — esteenä sellaiselle kansalliselle sääntelylle, joka mahdollistaa sen, että muutoksenhakijana olevan sairaalan kaltainen yksikkö, jota rahoitetaan pysyvästi julkisilla varoilla ja joka on julkisen terveydenhuoltopalvelun suora toimeksisaaja, voi saada tällaisesta tilanteesta ratkaisevaa kilpailuetua kilpaillessaan muiden taloudellisten toimijoiden kanssa — kuten käy ilmi tarjotun alennuksen suuruudesta — ilman, että samaan aikaan määrättäisiin korjaavista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on välttää tällainen kilpailua vääristävä vaikutus?

(¹) Julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemättömyyden yhteensovittamisesta 18.6.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/50/ETY (EYVL L 209, s. 1).

(²) Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemättömyyden yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 20.11.2013 — Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute ja Ministero dello Sviluppo Economico v. Ediltecnica SpA

(Asia C-592/13)

(2014/C 52/46)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute ja Ministero dello Sviluppo Economico

Vastapuoli: Ediltecnica SpA

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan 2 kohdassa sekä 21.4.2004 annetussa direktiivissä 2004/35/EY⁽¹⁾ (1 artikla ja 8 artiklan 3 kohta, johdanto-osan 13 ja 24 perustelukappale) vahvistetut Euroopan unionin ympäristöperiaatteet — etenkin saastuttaja maksaa -periaate, ennalta varautumisen periaate, ennaltaehkäisy periaate ja periaate, jonka mukaan ympäristövahingot torjutaan ensisijaisesti lähteellä — esteenä 3.4.2006 annetun asetuksen (decreto legislativo) nro 152 244, 245 ja 253 §:n kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan sellaisessa tapauksessa, jossa alue on todettu pilaantuneeksi eikä pilaantumisen vastuussa olevaa henkilöä ole mahdollista yksilöidä tai saada suorittamaan korjaustoimia, hallintoviranomaisella ei ole oikeutta velvoittaa alueen omistajaa, joka ei ole vastuussa saastuttamisesta, ryhtymään kii-reellistä vaarattomaksi tekemistä ja kunnostamista koskeviin toimiin, vaan kyseiselle omistajalle säädetään ainoastaan taloudellinen vastuu, joka rajoittuu alueen arvoon kunnostustoimenpiteiden suorittamisen jälkeen?

⁽¹⁾ Ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/35/EY (EUVL L 143, s. 56).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Giudice di pace di Matera (Italia) on esittänyt 21.11.2013 — Intelcom Service Ltd v. Vincenzo Mario Marvulli

(Asia C-600/13)

(2014/C 52/47)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Giudice di pace di Matera

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Intelcom Service Ltd

Vastaaja: Vincenzo Mario Marvulli

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Säädetäänkö notaarin toimesta annetun Italian lain nro 89/1913 51 §:ssä ja sitä seuraavissa pykälissä, luettuna myös yhdessä siviililain 1350 ja 2657 §:n kanssa, todellisesta notaarien monopoliasemasta sellaisten palvelujen osalta, jotka koskevat kiinteistöjen myyntiasiakirjojen laatimista ja todistusvoimaiseksi tekemistä Italiassa, palvelujen tarjoamisen vapautta unionin jäsenvaltioissa koskevien Euroopan unionin perussopimuksen periaatteiden vastaisesti (SEU 49 artikla (*)), ja onko se erityisesti ristiriidassa 12.12.2006 annetun direktiivin 2006/123/EY⁽¹⁾ (ns. Bolkenstein-direktiivi) kanssa, joka on pantu Italiassa täytäntöön 26.3.2010 annetulla asetuksella nro 59, joka on julkaistu Gazzetta Ufficiale nro 94:ssä 23.4.2010?
- 2) Havaitseeko Euroopan unionin tuomioistuin lisäksi laissa nro 89/1913, myös luettuna yhdessä siviililain 1350 ja 2657 §:n kanssa, jonkun muun ristiriidan perussopimuksen niiden määräysten kanssa, joilla kielletään monopolit palvelujen tarjoamisessa (SEU 53 ja SEU 37 artikla (**))?
- 3) Havaitseeko Euroopan unionin tuomioistuin lisäksi laissa nro 89/1913, myös luettuna yhdessä siviililain 1350 ja 2657 §:n kanssa, jonkun muun ristiriidan Euroopan unionin niiden normien kanssa, joilla kielletään niin sanotut vaikutusiltaan vastaavat toimenpiteet, joita tarkoitetaan EY 28 ja EY 29 artiklassa, joista on tullut SEUT 34 ja SEUT 35 artikla Lissabonin sopimuksella tehtyjen muutosten myötä; nämä toimenpiteet ovat perussopimuksessa kiellettyjä, sillä niiden vaikutuksesta tiettyjen jäsenvaltioiden kansalaiset ovat epäedullisemmassa asemassa muiden jäsenvaltioiden kansalaisiin nähden heille tarjottujen palvelujen saatavuuden suhteen?

(*) Kääntäjän huomautus: Tässä pitäisi todennäköisesti lukea "EY 49 artikla, josta on tullut SEUT 56 artikla".

(1) Palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY (EUVL L 376, s. 36).

(**) Kääntäjän huomautus: Tässä pitäisi todennäköisesti lukea "SEUT 60 artikla ja SEUT 37 artikla".

Valitus, jonka Hansa Metallwerke AG ym. ovat tehneet 26.11.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-375/10, Hansa Metallwerke AG ym. v. Euroopan komissio, 16.9.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-611/13 P)

(2014/C 52/48)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: Hansa Metallwerke AG, Hansa Nederland BV, Hansa Italiana Srl., Hansa Belgium, Hansa Austria GmbH (edustajat: Rechtsanwalt H.-J. Hellmann ja Rechtsanwalt S. Cappellari)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että

I Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-375/10, Hansa Metallwerke ym. v. komissio 16.9.2013 antama tuomio kumotaan ja asia ratkaistaan seuraavalla tavalla:

- 1) Valittajille 30.6.2010 tiedoksi annettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet) 23.6.2010 tehty komission päätös on kumottava valittajia koskevilta osin;

toissijaisesti

on alennettava sakon määrää.

- 2) komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

II Vieläkin toissijaisemmin

on kumottava valituksenalainen tuomio ja asia on palautettava unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vetoavat ensinnäkin siihen, että unionin yleinen tuomioistuin loukkasi rangaistusten ja seuraamusten yksilöllistä määräämistä koskevaa periaatetta, joka on unionin oikeudessa vahvistettu periaate. Valittajien mukaan unionin yleinen tuomioistuin erityisesti jätti ottamatta huomioon sen, että komission sakkojen määrän laskemisesta antamien vuoden 2006 suuntaviivojen uudella versiolla muutettiin merkittävästi yleistä sakkojen laskemismenetelmää etenkin sellaisten yritysten osalta, joiden tuotevalikoima on rajallinen. Valittajat katsovat, että unionin yleinen tuomioistuin laiminlöi näin ollen oikeudellisesti virheellisellä lähestymistavallaan velvollisuutensa suorittaa kattava tutkimus komission suorittamaa sakon määrän laskemista koskevilta osin tai että se täytti tämän velvollisuutensa oikeudellisesti virheellisellä tavalla.

Valittajat väittävät lisäksi, ettei unionin yleinen tuomioistuin perustellut sakkojen yksilöllistä määräämistä koskevaa periaatetta koskevia toteamuksiaan riittävästi. Valittajien mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei erityisesti käsitellyt millään tavalla unionin yleisen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston asiassa T-211/08 ⁽¹⁾ antamaa merkityksellistä tuomiota eikä komission asiassa COMP/39452 tekemästä päätöksestä ilmenevää selvästi muuttunutta lähestymistapaa, vaikka valittajat suullisessa käsittelyssä nimenomaisesti niihin vetosivat.

Lopuksi valittajat vetoavat unionin oikeudessa vahvistetun luotamuksensuojaperiaatteen loukkaamiseen. Valittajat katsovat, että kun unionin yleinen tuomioistuin arvioi komission menettelyä — jossa komissio jätti alentamatta valittajalle määrätyn sakon määrää vastoin hallinnollisessa menettelyssä antamiaan vakuutteluja —, se ei ottanut huomioon sitä, että sakoista va-

pauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa annetun tiedonannon mukaisella lojallailla yhteistyöllä komission kanssa on ratkaiseva merkitys.

⁽¹⁾ Asia T-211/08, Putters International v. Euroopan komissio, tuomio 16.6.2011, Kok. s. II-3729.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 26.11.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-379/10 ja T-381/10, Keramag Keramische Werke AG ym. ja Sanitec Europe Oy v. Euroopan komissio, 16.9.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-613/13 P)

(2014/C 52/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre ja F. Ronkes Agerbeek)

Muut osapuolet: Keramag Keramische Werke AG ym. ja Sanitec Europe Oy

Vaatimukset

Unionin tuomioistuimen on

- kumottava valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 kohta siltä osin kuin siinä kumotaan riidanalaisen päätöksen 1 artikla AFICS:n tapahtumien osalta sekä Allia SAS:n, Produits Céramique de Touraine SA:n ja Sanitec Oy:n vastuun osalta
- kumottava valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 2 kohta kokonaisuudessaan
- siinä tapauksessa, että se ratkaisee asian lopullisesta, hylättävä kumoamiskanne myös niiltä osin kuin se koskee AFICS:n tapahtumia ja palautettava voimaan Allia SAS:lle, Produits Céramique de Touraine SA:lle ja Sanitec Oy:lle määrättyt sakot, ja joka tapauksessa
- velvoitettava unionin yleisen tuomioistuimen kantajat (nyt menettelyn muut osapuolet) korvaamaan valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, ja mikäli unionin tuomioistuin ratkaisee asian lopullisesti, myös tämän asian oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste: perusteluvelvollisuuden laiminlyönti ja todisteita koskevien sääntöjen rikkominen. Unionin yleinen tuomioistuin jätti tutkimatta useita merkityksellisiä todisteita ja sovelsi liian ankaria edellytyksiä tutkimiinsa todisteisiin.

Toinen valitusperuste: perustelujen ristiriitaisuus. Näytön arviointi on täysin ristiriidassa siihen nähden, mitä todettiin samana päivänä annetuissa kolmessa muussa tuomiossa, jotka koskevat samaa päätöstä ja samoja tosiseikkoja.

Valitus, jonka Roca Sanitario, S.A. on tehnyt 4.12.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-408/10, Roca Sanitario v. komissio, 16.9.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-636/13 P)

(2014/C 52/50)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Roca Sanitario, S.A. (edustaja: abogado J. Folguera Crespo)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Roca Sanitario, S.A:n tässä valituksessa esittämät argumentit on hyväksyttävä
- unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-408/10, 16.9.2013 antama tuomio on kumottava osittain
- Roca Sanitario, S.A:n vaatimukset on hyväksyttävä ja sille yhteisvastuullisesti sen tytäryhtiöiden Roca Francen ja Laufen Austrian kanssa määrätyn sakon määrää on alennettava
- toissijaisesti — ja koska Roca Sanitario ei osallistunut suoraan rikkomiseen, josta on määrätty seuraamuksia, ja koska sen vastuu oli pelkästään johdannainen sen tytäryhtiöiden käyttäytymisestä aiheutuvaan vastuuseen nähden — tilanteessa, jossa unionin tuomioistuin antaa tuomion rinnakkaisissa valituksissa, jotka Lauden Austria ja Roca France suunnittelivat tekevänsä unionin yleisen tuomioistuimen asioissa T-411/10 ja T-412/10, 16.9.2013 antamista tuomioista, ja jossa se myöntää kyseisille tytäryhtiöille alennuksen niille määrätystä sakosta, josta Roca Sanitario on yhteisvastuussa, Roca Sanitarion sakon määrää on alennettava vastaavasti tuomion 203 kohdassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti
- komissio on veloitettava korvaamaan Roca Sanitarion oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa sekä sen oikeudenkäyntikulut asiassa T-408/10 siltä osin kuin se koskee samoja perusteita.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) **Ensimmäinen valitusperuste**, joka perustuu asetuksen N:o 1/2003 (¹) 23 artiklan 2 kohdan sekä suhteellisuusperiaatteen ja henkilökohtaisen vastuun periaatteen virheelliseen soveltamiseen, kun on kyse Roca Sanitario S.A:lle yhdessä sen tytäryhtiön Laufen Austria, AG:n kanssa yhteisvastuullisesti määrätystä sakosta.

- 2) **Toinen valitusperuste**, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön soveltamisessa ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen, suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, perusteluvollisuuden laiminlyöntiin sekä luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen (²) soveltamisessa.

(¹) [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1)

(²) EUVL 2006, C 210, s. 2

Valitus, jonka Laufen Austria AG on tehnyt 4.12.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-411/10, Laufen Austria v. komissio, 16.9.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-637/13 P)

(2014/C 52/51)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Laufen Austria AG (edustaja: asianajaja E. Navarro Varona)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Laufen Austria AG:n nyt käsiteltävässä valituksessa esittämät väitteet on tutkittava
- unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-411/10 16.9.2013 antama tuomio on osittain kumottava
- Laufen Austria AG:n vaatimukset on hyväksyttävä ja sille määrättyä sakon määrää on alennettava
- komissio on veloitettava korvaamaan Laufen Austria AG:lle tässä menettelyssä sekä asian T-411/10 käsittelystä samojen perusteiden osalta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) **Ensimmäinen valitusperuste**, joka koskee virhettä, joka on tapahtunut asetuksen N:o 1/2003 (¹) 23 artiklan 2 kohdan sekä suhteellisuusperiaatteen ja yksilöllisen vastuun periaatteen soveltamisessa sen sakon osalta, joka Laufen Austria AG:lle on määrätty yksilöllisesti sen rikkomisen vuoksi, johon valittajan väitetään syyllistyneen ennen kuin Roca Sanitario osti sen.

2) **Toinen valitusperuste**, joka koskee oikeudellista virhettä Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön soveltamisessa ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, suhteellisuusperiaatteen, perusteluvollisuuden ja luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen ⁽²⁾ soveltamisessa.

(¹) [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL L 1, s. 1).

(²) EUVL 2006, C 210, s. 2.

Valitus, jonka Roca on tehnyt 4.12.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-412/10, Roca v. komissio, 16.9.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-683/13 P)

(2014/C 52/52)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Roca (edustaja: abogada P. Vidal Martínez)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Rocan tässä valituksessa esittämät argumentit on hyväksyttävä
- unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-412/10, 16.9.2013 antama tuomio on kumottava osittain
- Rocan vaatimukset on hyväksyttävä ja sille määrätyn sakon määrää on alennettava
- komissio on veloitettava korvaamaan Rocan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa sekä sen oikeudenkäyntikulut asiassa T-412/10 siltä osin se koskee samoja perusteita.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) **Ensimmäinen valitusperuste**, joka perustuu perusteluvollisuuden laiminlyöntiin sekä syrjäntäkieltoa ja yhdenvertaista kohtelua koskevien periaatteiden loukkaamiseen, kun on kyse Rocan rikkomisen arvioimisesta vähemmän vakavaksi sillä perusteella, että rikkominen vaikutti vähemmän merkittävään osaan tuotevalikoimasta, sekä päätöksessä toteutetuiksi katsottujen tosiseikkojen vääristämiseen.
- 2) **Toinen valitusperuste**, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön soveltamisessa sekä yhdenvertaisen kohtelun ja luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen asetuksen N:o 1/2003 (¹) 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen soveltamisessa.

(¹) EUVL 2006, C 210, s. 2

Valitus, jonka Melkveebedrijf Overenk BV on tehnyt 4.12.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-540/11, Melkveebedrijf Overenk ym. v. komissio, 11.9.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-643/13 P)

(2014/C 52/53)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Valittajat: Melkveebedrijf Overenk BV, Maatschap Veehouderij Kwakernaak, Mulders Agro vof, Melkveebedrijf Engelen vof, Melkveebedrijf De Peel BV, M.H.H.M. Moonen Melkbedrijf Overenk BV (edustajat: advocat P. E. Mazel ja advocat A van Beelen)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen määräyksen ja palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Lopputuloksena on, että määräys on kumottava menettelyssä tapahtuneiden sellaisten virheiden takia, joilla on aiheutettu vahinkoa valittajien intresseille sekä siksi, että yleinen tuomioistuin on rikkonut unionin oikeutta

Valitus, jonka The Cartoon Network, Inc. on tehnyt 13.12.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-285/12, The Cartoon Network, Inc. v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) 2.10.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-670/13 P)

(2014/C 52/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: The Cartoon Network, Inc. (edustaja: solicitor I. Starr)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ja Boomerang TV, SA

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

- unionin tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion sekä riidanalaisen päätöksen, tai vaihtoehtoisesti
- unionin tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion ja palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ja

— muu osapuoli veloitetaan korvaamaan valittajalle tästä valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1) Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 ja 53 artiklan rikkominen

Unionin tuomioistuimen perussäännön 36 ja 53 artiklassa määrätään, että unionin yleisellä tuomioistuimella on velvollisuus perustella tuomionsa. Valituksenalaisessa tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei esittänyt perusteluja päätelmälleen, jonka mukaan kohdeyleisö koostui vain ammattilaisista.

2) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen: tosiseikkojen ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla kohdeyleisön osalta

2.1 Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että kohdeyleisö koostui pelkästään ammattilaisista ja että se oli sama väliintulijan yhteisön tavaramerkin ja yhteisön tavaramerkkihakemuksen kattamille asianomaisille palveluille, koska tämä päätelmä perustuu tosiseikkojen ottamiseen huomioon vääristyneellä tavalla unionin yleisessä tuomioistuimessa. Unionin yleisen tuomioistuimen ja valituslautakunnan olisi pitänyt rajoittaa tarkastelunsa siihen, mitä yhteisön tavaramerkkihakemuksessa oli määritelty.

2.2 Vaihtoehtoisesti esitetään, että jos unionin yleinen tuomioistuin totesi asianmukaisesti, että sekä yhteisön tavaramerkkihakemuksen että väliintulijan yhteisön tavaramerkin tarkoittama kohdeyleisö koostui pelkästään ammattilaisista, unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt katsoa, ettei yhteisön tavaramerkkihakemuksen ja väliintulijan yhteisön tavaramerkin välillä ollut sekaan-nusvaaraa sen johdosta, että asianomaisten ammattilais-ten tarkkaavaisuuden aste oli korkeampi.

3) Neuvoston asetuksen 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen: tosiseikkojen ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla palvelujen samankaltaisuuden osalta sekä neuvoston asetuksen 207/2009 75 artiklan rikkominen

Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että yhteisön tavaramerkkihakemuksessa katetut palvelut ovat samankaltaisia kuin väliintulijan yhteisön tavaramerkillä suojatut palvelut, kun otetaan huomioon muun muassa niiden ominaisuudet, käyttötarkoitukset, loppukäyttäjät ja kohdeyleisö. Unionin yleinen tuomioistuin ja valituslautakunta tekivät lisäksi oikeudellisen virheen tukeutuessaan omasta aloitteestaan huomioon ottamiinsa tosiseikkoihin.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1).

Kanne 18.12.2013 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-677/13)

(2014/C 52/55)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Patakia ja E. Sanfrutos Cano)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, ettei Helleenien tasavalta ole noudattanut jättestä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta annetun direktiivin 2008/98/EY ⁽¹⁾ 13 artiklan, 23 artiklan ja 36 artiklan 1 kohdan sekä kaatopaikoista annetun direktiivin 99/31/EY ⁽²⁾ 6 artiklan a alakohdan, 8 artiklan, 9 artiklan a, b ja c alakohdan, 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 12 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska

— se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä varmistamiseen, että a) jätehuolto Kiaton kaatopaikalla tapahtuu vaarantamatta ihmisten terveyttä ja vahingoittamatta ympäristöä, b) jätteen hylkääminen tai valvomaton sijoittaminen taikka valvomaton jätehuolto on kielletty kyseisellä kaatopaikalla

— se sallii kyseisen kaatopaikan toimivan ilman hyväksytyjä ympäristöehtoja ja voimassaolevaa lupaa, jotka olisivat tällaisen luvan myöntämisen edellytysten ja sisällön mukaisia eikä se siten ole varmistanut, että kaatopaikalle sijoitetaan ainoastaan esikäsiteltyä jätettä taikka että haltija tai kyseisen kaatopaikan pitäjä voi ennen jätteen toimittamista tai jätettä kaatopaikalle toimittaessa osoittaa, että kyseessä oleva jäte voidaan ottaa vastaan kyseiselle kaatopaikalle lupaehtojen mukaisesti ja että se täyttää liitteessä II määrätty kelpoisuusperusteet

— se ei ole varmistanut, että toimintavaiheen valvonta ja tarkkailu vastaavat laissa säädettyjä vähimmäisvaatimuksia.

— Helleenien tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1) Kreikan viranomaiset sallivat Kiaton kaatopaikan toimivan edelleen ilman hyväksytyjä ympäristöehtoja ja ilman asianmukaista lupaa (direktiivin 2008/98/EY 23 artiklan sekä direktiivin 99/31/EY 8 artiklan, erityisesti sen a alakohdan ja 9 artiklan a, b ja c alakohdan rikkominen). Kyseisen luvan puuttumisen vuoksi Helleenien tasavalta ei myöskään pysty noudattamaan direktiivin 99/31/EY 6 artiklan a alakohdan ja 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia velvoitteitaan.

- 2) Paikan päällä 24.10.2007, 3.11.2011 ja 31.7.2012 suorituissa tarkastuksissa ilmeni tiettyjä vakavia ongelmia Kiaton kaatopaikan toiminnassa ja paikan ylitäytyminen. Direktiivin 2008/98/EY 13 artiklaa ja 36 artiklan 1 kohtaa sekä direktiivin 99/31/EY 8, 9 ja 12 artiklaa on siis rikottu.

(¹) EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.

(²) EUVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

Kanne 19.12.2013 — Euroopan parlamentti v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-679/13)

(2014/C 52/56)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: F. Drexler, A. Caiola ja M. Pencheva)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- 5-(2-aminopropyyli)indolin saattamisesta valvontatoimenpiteiden piiriin 7.10.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanopäätös 2013/496/EU (¹) on kumottava
- neuvoston täytäntöönpanopäätöksen 2013/496/EU vaikutukset on pidettävä voimassa siihen saakka, kunnes se korvataan uudella asianmukaisesti annettulla toimella
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Parlamentti muistuttaa aluksi, että riidanalaisen päätöksen johdanto-osassa viitataan seuraaviin oikeudellisiin perustoihin: uusien psykoaktiivisia aineita koskevasta tietojenvaihdosta, riskienarvioinnista ja valvonnasta 10.5.2005 tehdyn neuvoston päätöksen 2005/387/YOS (²) 8 artiklan 3 kohta ja Euroopan unionin toiminnasta tehty sopimus. Parlamentti päättelee tästä, että neuvosto tarkoittaa implisiittisesti vanhan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan 2 kohdan c alakohtaa.

Parlamentti vetoaa kumoamiskanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen.

Ensinnäkin parlamentti väittää, että neuvosto on käyttänyt päätöksensä perustana oikeudellista perustaa (EU 34 artiklan 2 kohdan c alakohta), joka on kumottu, kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan. Tästä syystä riidanalaisen päätöksen perustana on enää pelkästään päätös 2005/387/YOS. Viimeksi mainittu on johdettu oikeudellinen perusta ja on näin ollen lainvastainen.

Toiseksi parlamentti katsoo, että kun edellä esitetty otetaan huomioon, päätöksentekomenettelyä rasittaa olennaisten menettelymääräysten rikkominen. Jos EU 34 artiklan 2 kohdan c alakohta olisi ollut sovellettavissa, parlamenttia olisi pitänyt yh-

täältä kuulla ennen riidanalaisen päätöksen antamista EU 39 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Parlamentti väittää, että näin ei ole kuitenkaan tehty. Jos toisaalta katsotaan, että on sovellettava Lissabonin sopimuksen määräyksiä, parlamentti katsoo, että se olisi pitänyt joka tapauksessa osallistua lainsäädäntömenettelyyn. Parlamentti esittää nimittäin, että jos se, että 5-(2-aminopropyyli)indoli saatetaan valvontatoimenpiteiden piiriin, on päätöksen 2005/387/YOS keskeinen osa, on näin ollen noudatettava SEUT 83 artiklan 1 kohdassa kuvattua lainsäätämisenjärjestystä eli tavallista lainsäätämisenjärjestystä. Jos päätöstä 2013/496/EU pidetään toisaalta päätöksen 2005/387/YOS yhdenmukaisen täytäntöönpanon ehtona tai toimenpiteenä, jolla täydennetään tai muutetaan kyseisen päätöksen osaa, joka ei ole keskeinen, on siis noudatettava menettelyä, josta on määrätty SEUT 290 ja SEUT 291 artiklassa täytäntöönpanosäädösten tai delegoitujen säädösten antamiseksi. Koska parlamentti ei ole osallistunut riidanalaisen päätöksen antamiseen, riidanalaista päätöstä rasittaa kaikissa tapauksissa olennaisen menettelymääräyksen rikkominen.

Siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin päättää kumota riidanalaisen päätöksen, parlamentti katsoo lopuksi, että riidanalaisen päätöksen vaikutukset on pidettävä SEUT 264 artiklan toisen kohdan mukaisesti voimassa siihen saakka, kunnes se korvataan uudella asianmukaisesti annettulla toimella.

(¹) EUVL L 272, s. 44.

(²) EUVL L 127, s. 32.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal do Trabalho da Covilhã (Portugali) on esittänyt 23.12.2013 — Pharmaceuticante-Saúde e Higiene SA ym. v. Autoridade Para as Condições do Trabalho (ACT)

(Asia C-683/13)

(2014/C 52/57)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal do Trabalho da Covilhã

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Pharmaceuticante-Saúde e Higiene SA, Domingos Sequeira de Almeida, Luis Mesquita Soares Moutinho, Rui Teixeira Soares de Almeida ja André de Carvalho e Sousa

Vastaaja: Autoridade Para as Condições do Trabalho (ACT)

Ennakkoratkaisukysymykset

- a) Onko direktiivin 95/46/EY (¹) 2 artiklaa tulkittava siten, että henkilötietojen käsite kattaa työaikarekisterin eli työtuntien alkamis- ja päättymisaikaa sekä työaikaan kuulumattomia keskeytyksiä tai taukoja koskevan ilmoituksen kunkin työntekijän osalta?

- b) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko Portugalin valtiolla direktiivin 95/46/EY 17 artiklan 1 kohdan nojalla velvollisuus toteuttaa tarpeelliset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet henkilötietojen suojaamiseksi vahingossa tapahtuvalta tai laittomalta tuhoamiselta, vahingossa tapahtuvalta häviämiseltä, muuttamiselta, luvattomalta luovuttamiselta tai tietojen antamiselta, erityisesti silloin, kun käsittely muodostuu tietojen siirtämisestä verkossa?
- c) Mikäli edelliseenkin kysymykseen vastataan myöntävästi, onko sellaisessa tilanteessa, jossa jäsenvaltio ei toteuta mitään direktiivin 95/46/EY 17 artiklan 1 kohdan noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä ja jossa työnantaja, joka toimii kyseisten tietojen osalta rekisterinpitäjänä, ottaa käyttöön järjestelmän, jossa on rajoitettu oikeus saada kyseisiä tietoja ja jossa kansallisella työsuojeluviranomaisella ei ole automaattista pääsyä näihin tietoihin, Euroopan unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatetta tulkittava siten, ettei jäsenvaltio voi määrätä kyseiselle työnantajalle seuraamuksia tästä toiminnasta?
- d) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, ja kun ei ole osoitettu tai väitetty, ettei rekisterissä olevia tietoja ole konkreettisesti tapauksessa muutettu, onko suhteellisuusperiaatteen mukaista vaatia mahdollisuutta saada tutustua heti rekisteriin, joka on yleisesti kaikkien työsuhteeseen liittyvien osapuolten saatavilla?

(¹) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY (EYVL L 281, s. 31).

Valitus, jonka Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG on tehnyt 10.1.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-147/12, Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG v. Euroopan komissio, 12.11.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-7/14 P)

(2014/C 52/58)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG (edustajat: Rechtsanwalt K. Landry ja Rechtsanwalt G. Schwendinger)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-147/12 12.11.2013 antama tuomio on kumottava kokonaisuudessaan ja 16.9.2011 annettu komission päätös REM 02/09 (K(2011) 6393 lopullinen) on kumottava
- toissijaisesti oikeusriita on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen sen uudelleen ratkaisemiseksi
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajan ensimmäisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut tullikoodeksin (¹) 220 artiklan 2 kohdan b alakohtaa, koska se on katsonut, että Saksan tulliviranomaisten erehdys oli valittajan havaittavissa. Näin ei ole. Yksittäiset säännökset ovat monitahoisia, ja niiden sanamuoto on epäselvä ja harhaanjohtava. Tästä on osoituksena erityisesti Saksan liittotasavallan valtiovarainministeriön ja komission välinen kirjeenvaihto. Lisäksi myös Saksan tulliviranomaisten erheellisen käytännön kesto ja laajuus puhuvat sitä vastaan, että valittaja olisi voinut havaita erehdyksen.

Toisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut tullikoodeksin 239 artiklan 1 kohdan toista luetelmakohtaa, koska se on oikeudellisesti virheellisellä tavalla katsonut valittajan syyllistyneen ilmeiseen laiminlyöntiin.

Kolmannen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei ole perustellut päätöstään riittävästi kahden kohdan osalta, joten unionin yleisen tuomioistuimen päätös ei ole valittajan ymmärrettävissä.

(¹) Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.1.2014 — BP Products North America v. neuvosto

(Asia T-385/11) ⁽¹⁾

(Polkumyynti — Tuet — Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonti — Kiertäminen — Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 13 artikla — Asetuksen (EY) N:o 597/2009 23 artikla — Vähäisiä muutoksia sisältävä samankaltainen tuote — Oikeusvarmuus — Harkintavallan väärinkäyttö — Ilmeiset arviointivirheet — Perusteluvollisuus — Yhdenvertainen kohtelu — Hyvän hallinnon periaate)

(2014/C 52/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: BP Products North America Inc. (Naperville, Illinois, Yhdysvallat) (edustajat: aluksi solicitor C. Farrar sekä asianajajat H.-J. Prieß, B. Sachs ja M. Schütte, sitten C. Farrar, H.-J. Prieß, M. Schütte ja asianajaja K. Arend)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamies: J.-P. Hix, avustajinaan solicitor B. O'Connor ja asianajaja S. Gubel)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: M. França ja A. Stobiecka-Kuik) ja European Biodiesel Board (EBB) (edustajat: asianajajat O. Prost ja M.-S. Dibling)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan yhtäältä Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 598/2009 käyttöön otetun lopullisen tasoitustullin laajentamisesta koskemaan Kanadasta lähetetyn biodieselin tuontia riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Kanada, ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 598/2009 käyttöön otetun lopullisen tasoitustullin laajentamisesta koskemaan sellaisen biodieselseoksen tuontia, jossa on enintään 20 painoprosenttia biodieseliä, ja tutkimuksen päättämisestä Singaporesta lähetetyn tuonnin osalta 5.5.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 443/2011 (EUVL L 122, s. 1) ja toisaalta Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 599/2009 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta koskemaan Kanadasta lähetetyn biodieselin tuontia riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Kanada, ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 599/2009 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta koskemaan sellaisen biodieselseoksen tuontia, jossa on enintään 20 painoprosenttia biodieseliä, ja tutkimuksen päättämisestä Singaporesta lähetetyn tuonnin osalta 5.5.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 444/2011 (EUVL L 122, s. 12) osittaista kumoamista kantajaa koskevilta osiltaan.

Tuomiolauselman

1) *Kanne hylätään.*

2) *BP Products North America Inc. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston ja European Biodiesel Boardin (EBB) oikeudenkäyntikulut.*

3) *Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EUVL C 282, 24.9.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.1.2014 — Aloe Vera of America v. SMHV — Detimos (FOREVER)

(Asia T-528/11) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin FOREVER rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki 4 EVER — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta)

(2014/C 52/60)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Aloe Vera of America, Inc., (Dallas, Texas, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat R. Niebel ja F Kerl)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Detimos — Gestão Imobiliária, SA (Carregado, Portugali) (edustaja: asianajaja V. Caires Soares)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n neljännen valituslautakunnan 8.8.2011 tekemästä päätöksestä (asia R 742/2010-4), joka koskee Diviril — Distribuidora de Viveres do Ribatejo, Lda:n ja Aloe Vera of America, Incin välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselman

1) *Kanne hylätään.*

2) *Aloe Vera of America, Inc. veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien Detimos — Gestão Imobiliária, SA:lle sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) valituslautakunnassa käydyistä menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 362, 10.12.2011.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.1.2014 —
Valittajana Stols ja muuna osapuolena neuvosto**

(Asia T-95/12 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Ylennys — Vuoden 2007 ylennyskierrös — Päätös olla ylentämättä virkamiestä palkkaluokkaan AST 11 — Ansioiden vertailu — Tuomioistuin valvoo, ettei asiassa ole tapahtunut ilmeistä arviointivirhettä)

(2014/C 52/61)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Willem Stols (Halsteren, Alankomaat) (edustajat: asianajajat S. Rodrigues, A. Blot ja C. Bernard-Glanz)

Valittajan vastapuoli: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bauer ja A. Jensen)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa F-51/08 RENV, Stols vastaan neuvosto, 13.12.2011 antamasta tuomiosta tehty valitus, jossa vaaditaan tuomion kumoamista

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Willem Stols vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvostolle tässä asiassa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 126, 28.4.2012.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.1.2014 —
Investrónica v. SMHV — Olympus Imaging (MICRO)**

(Asia T-149/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin MICRO rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki micro — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohhta — Toimivalta muuttaa päätöstä)

(2014/C 52/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Investrónica, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat E. Seijo Veiguela ja J.L. Rivas Zurdo)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: P. Geroulakos)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Olympus Imaging Corp. (Tokio, Japani) (edustaja: asianajaja C. Opatz)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 31.1.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 347/2011-4), joka koskee Investrónica, SA:n ja Olympus Imaging Corp:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) neljännen valituslautakunnan 31.1.2012 tekemä päätös (asia R 347/2011-4) kumotaan.
- 2) Väite hyväksytään luokkaan 9 kuuluvien sellaisten tavaroiden osalta, jotka vastaavat kuvausta "Luokkaan 9 kuuluvat valokuvauslaitteet, digitaalikamerat, vaihdettavat linssit sekä niiden osat ja lisälaitteet".
- 3) SMHV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja puolesta Investrónica SA:n oikeudenkäyntikuluja.
- 4) Olympus Imaging Corp. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja puolesta Investrónica SA:n oikeudenkäyntikuluja.

⁽¹⁾ EUVL C 194, 30.6.2012.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.1.2014 —
SICOM v. komissio**

(Asia T-279/12) ⁽¹⁾

(Välityslauseke — Elintarvikeapu — Rapsiöljyn toimittaminen Guineaan — Sopimuksen noudattamatta jättäminen — Vanhentuminen)

(2014/C 52/63)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: SICOM Srl — Società industriale per il confezionamento degli olii meridionale (Cercola, Italia) (edustaja: asianajaja R. Manzi)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Bartelt ja F. Moro)

Oikeudenkäynnin kohde

Välityslausekkeeseen perustuva kanne, jolla vaaditaan komission velvoittamista maksamaan kantajalle määrä, joka vastaa sopimussakkoa, jota sovellettiin toimittamatta jääneisiin määriin ja myöhässä suoritettuihin toimituksiin ja jonka komissio vähensi lopullisesta määrästä, joka kantajalle maksettiin jalostetun rapsiöljyn toimittamisesta Guinean tasavaltaan kasviöljyn toimittamisesta elintarvikeapuna 2.4.2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 664/2001 (EYVL L 93, s. 3) mukaisen elintarvikeapuohjelman puitteissa

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *SICOM Srl — Società industriale per il confezionamento degli olii meridionale velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 243, 11.8.2012.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.1.2014 —
Message Management v. SMHV — Absacker (ABSACKER
of Germany)**

(Asia T-304/12) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ABSACKER of Germany rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki ABSACKER — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2014/C 52/64)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Message Management GmbH (Wiesbaden, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Konle)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Pohlmann)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: Absacker GmbH (Köln, Saksa)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 21.3.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 1028/2011-1), joka koskee Absacker GmbH:n ja Message Management GmbH:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Message Management GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 273, 8.9.2012.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.1.2014 —
Ferienhäuser zum See v. SMHV OHMI — Sunparks
Groep (Sun Park Holidays)**

(Asia T-383/12) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Sun Park Holidays rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki Sunparks Holiday Parks — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2014/C 52/65)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ferienhäuser zum See GmbH (Marienmünster, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Boden ja I. Höfener)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Pohlmann)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: Sunparks Groep NV (De Haan, Belgia)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 25.6.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 1928/2011-4), joka koskee Sunparks Groep NV:n ja Ferienhäuser zum See GmbH:n välistä väitementelyä

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 355, 17.11.2012.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.1.2014 —
Steiff v. SMHV (metallinappi pehmolelueläimen korvan
keskiosassa)**

(Asia T-433/12) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus pehmolelueläimen korvan keskiosaan kiinnitettävän napin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2014/C 52/66)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Margarete Steiff GmbH (Giengen an der Brenz, Saksa) (edustaja: asianajaja D. Fissl)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Pohlmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 23.7.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 1693/2011-1), joka koskee hakemusta pehmolelueläimen korvan keskiosaan kiinnitettävästä metallinapista koostuvan merkin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Margarete Steiff GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 366, 24.11.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.1.2014 — Steiff v. SMHV (metallinapilla pehmolelueläimen korvan keskiosaan kiinnitettävä kangaslipuke)

(Asia T-434/12) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus metallinapilla pehmolelueläimen korvan keskiosaan kiinnitettävän kangaslipukkeen rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2014/C 52/67)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Margarete Steiff GmbH (Giengen an der Brenz, Saksa) (edustaja: asianajaja D. Fissl)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Pohlmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 19.7.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 1692/2011-1), joka koskee hakemusta metallinapilla pehmolelueläimen korvan keskiosaan kiinnitettävän kangaslipukkeen rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Margarete Steiff GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 366, 24.11.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.1.2014 — LaserSoft Imaging v. SMHV (WorkflowPilot)

(Asia T-475/12) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin WorkflowPilot rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)

(2014/C 52/68)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: LaserSoft Imaging AG (Kiel, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Hunnekuhl, avocat)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: D. Walicka)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 6.8.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 480/2012-4), joka koskee hakemusta sanamerkin WorkflowPilot rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) LaserSoft Imaging AG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 9, 12.1.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.1.2014 — Optilingua v. SMHV — Esposito (ALPHATRAD)

(Asia T-538/12) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Menettämismenettely — Kuviomerkistä ALPHATRAD koostuva yhteisön tavaramerkki — Tavaramerkin tosiasiallinen käyttäminen — Käytön merkityksellisyys — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta ja 51 artiklan 1 kohdan a alakohta)

(2014/C 52/69)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Optilingua Holding SA (Épalinges, Sveitsi) (edustaja: asianajaja S. Rizzo)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: S. Pétrequin ja A. Folliard-Monguiral)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Michele Esposito (Cava de' Tirreni, Italia) (edustaja: asianajaja R. Stella)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 8.10.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 444/2011-1), joka koskee Michele Espositon ja Optilingua Holding SA:n välistä menettämismenettelyä

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Optilingua Holding SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 38, 9.2.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.12.2013 — Valittajana Marcuccio ja muuna osapuolena komissio

(Asia T-385/13 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen — Telekopiona jätetty kannekirjelmä ei vastaa myöhemmin jätettyä alkuperäistä kannekirjelmää — Alkuperäisen kannekirjelmän jättäminen määräjän päättymisen jälkeen — Liian myöhään nostettu kanne — Selvästi perusteeton valitus)

(2014/C 52/70)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Berardis-Kayser ja G. Gattinara, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa F-4/12, Marcuccio v. komissio (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) 14.5.2013 antamasta määräyksestä tehty valitus, jossa vaaditaan kyseisen määräyksen kumoamista.

Määräysosa

1) Valitus hylätään.

2) Luigi Marcuccio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet velvoitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle tässä asiassa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 284, 28.9.2013.

Kanne 22.11.2013 — Reed Exhibitions v. SMHV (INFOSECURITY)

(Asia T-633/13)

(2014/C 52/71)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Reed Exhibitions Ltd (Richmond, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: barrister S. Malynicz)

Vastaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) viidennen valituslautakunnan 10.9.2013 asiassa R 1544/2012-5 tekemän päätöksen ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavamerkki: Sanamerkki "INFOSECURITY" luokkien 16, 35 ja 41 tavaroille ja palveluille — Yhteisön tavamerkkiä koskeva hakemus N:o 10 155 596

Tutkijan päätös: Hakemus hylättiin osittain

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin

Kanneperusteet: Yhteisön tavamerkistä annetun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan sekä 3 kohdan rikkominen.

Kanne 27.11.2013 — BIMBO v. SMHV — Café' do Brasil (Caffè KIMBO)

(Asia T-637/13)

(2014/C 52/72)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Bimbo, SA (Barcelona, Espanja) (edustaja: asianajaja Fernández Fernández-Pacheco)

Vastaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Cafe' do Brasil SpA (Melito di Napoli, Italia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan osittain sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) asiassa R 1434/2012-4 25.9.2013 antaman ratkaisu
- velvoittamaan vastapuolen — jos se päättää osallistua oikeudenkäyntiin — korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, joka sisältää sanaosat "Caffè KIMBO" ja mustaa, punaista, kullanväriä, valkoista, vaaleansinistä, tummansinistä, keltaista ja vaaleanvihreää väriä, luokkiin 30, 32 ja 43 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 4 237 884

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sana-merkkiä "BIMBO" koskeva espanjalainen tavaramerkkirekisteröinti nro 291 655 luokkaan 30 kuuluvia tavaroita varten ja aikaisempi hyvin tunnettu espanjalainen ja portugalilainen sana-merkki "BIMBO"

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen osittainen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: YTMA:n 8 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan rikkominen.

Kanne 27.11.2013 — Bimbo v. SMHV — Cafe' do Brasil (Caffè KIMBO GOLD MEDAL)

(Asia T-638/13)

(2014/C 52/73)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Bimbo, SA (Barcelona, Espanja) (edustajat: asianajaja N. Fernández Fernández-Pacheco)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Cafe' do Brasil SpA (Melito di Napoli, Italia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan osittain sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan asiassa R 787/2012-4 25.9.2013 antaman ratkaisun
- velvoittamaan vastapuolen — jos se päättää osallistua oikeudenkäyntiin — korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, joka sisältää punaista, kullanväriä, valkoista ja mustaa sekä sanaosat "Caffè KIMBO GOLD MEDAL", luokkiin 30, 32 ja 43 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 4 037 909

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sana-merkkiä "BIMBO" koskeva espanjalainen tavaramerkkirekisteröinti nro 291 655 luokkaan 30 kuuluvia tavaroita varten ja aikaisempi hyvin tunnettu espanjalainen ja portugalilainen sana-merkki "BIMBO"

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen osittainen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: YTMA:n 8 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan rikkominen.

Valitus, jonka Kari Wahlström on tehnyt 6.12.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-116/12, Wahlström v. Frontex, 9.10.2013 antamasta tuomiosta

(Asia T-653/13 P)

(2014/C 52/74)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Kari Wahlström (Espoo, Suomi) (edustaja: asianajaja S. Pappas)

Muu osapuoli: Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto (Frontex)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan virkamiestuomioistuimen 9.10.2013 antaman tuomion, jolla hänen kanteensa hylätään
- hyväksymään ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset, koska asia on valittajan mukaan ratkaisukelpoinen
- velvoittamaan menettelyn toisen osapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii valituksessaan virkamiestuomioistuimen sen tuomion kumoamista, jolla virkamiestuomioistuin hylkäsi hänen kanteensa, jossa hän vaati yhtäältä hänestä vuodelta 2010 laaditun arviointikertomuksen kumoamista ja toisaalta vahingonkorvausta.

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kahteen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, jonka virkamiestuomioistuin teki katsoessaan, että arvioijan ja valittajan välisen keskustelun puuttuminen vuoden 2010 arviointikierrokselta merkisi muun kuin olennaisen menettelymääräyksen rikkomista (valituksenalaisen tuomion 38 kohta ja sitä seuraavat kohdat). Valittaja väittää, että
 - yhtäältä virkamiestuomioistuin jätti noudattamatta oikeuskäytäntöä
 - toisaalta kun virkamiestuomioistuin nojautui valituksenalaisen tuomion perusteluissa asiayhteyteen, jossa arviointikertomus laadittiin eikä vain kysymykseen siitä, saattoiko virallisen keskustelun järjestämisestä aiheutua vaikutuksia menettelyyn, se ylitti tuomioistuinvaltansa rajat ja loukkasi näin ollen hallinnolle kuuluvaa harkintavaltaa.
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, jonka virkamiestuomioistuin teki katsoessaan, ettei se, ettei vuoden 2010 ensimmäiselle puoliskolle vahvistettu tavoitteita, merkinnyt olennaisen menettelymääräyksen rikkomista, joka olisi omiaan asettamaan kyseenalaiseksi kyseisen arviointikertomuksen pätevyuden (valituksenalaisen tuomion 50 kohta ja sitä seuraavat kohdat). Valittaja väittää, että
 - yhtäältä virkamiestuomioistuin laiminlöi arvioinnista annettuja suuntaviivoja siltä osin kuin niissä asetetaan velvollisuus vahvistaa uusia tavoitteita siinä tapauksessa, että toimihenkilön tehtävät muuttuvat viitejakson aikana
 - toisaalta valittajalle hänen uusien tehtäviensä yhteydessä määrättyjen tehtävien kuvaus, jossa viitataan asiakirjoihin, jotka koskevat operatiivisen toimiston perustamista ja toimintaa, ei millään tavoin merkitse, että valittajalle oli vahvistettu tavoitteita, jotka liittyivät näihin tehtäviin

Valitus, jonka Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuin on tehnyt 16.12.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-69/11, BF v. tilintarkastustuomioistuin, 17.10.2013 antamasta tuomiosta

(Asia T-663/13 P)

(2014/C 52/75)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuin (asiamiehet: T. Kennedy ja J. Vermer)

Muu osapuoli: BF (Luxembourg, Luxemburg)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan virkamiestuomioistuimen asiassa F-69/11 antaman tuomion
- hyväksymään tilintarkastustuomioistuimen ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset eli hylkäämään kanteen perusteettomana
- velvoittamaan BF:n korvaamaan tässä oikeusasteessa ja virkamiestuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa neljään valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen, sillä virkamiestuomioistuin on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti osastopäälliköiden ja johtajien valintamenettelyistä 17.6.2010 tehdyn päätöksen nro 45–2010 6 artiklaa.
- 2) Toinen valitusperuste perustuu siihen, että virkamiestuomioistuin on ottanut selvityksen huomioon virheellisellä tavalla, kun se on katsonut, että esivalintalautakunnan hakijoille antamat arvosanat muodostivat tiedon, jonka on sisällyttävä esivalintalautakunnan kertomukseen, joka toimitetaan nimittävälle viranomaiselle.
- 3) Kolmas valitusperuste perustuu tosiseikkojen huomioon ottamiseen virheellisellä tavalla, sillä virkamiestuomioistuin ei ole noudattanut velvollisuuttaan tutkia tosiseikat, joihin se nojautui perustellakseen virheellistä menettelyä koskevan toteamuksensa.

4) Neljäs valitusperuste perustuu puutteellisiin perusteluihin ja oikeudelliseen virheeseen, joilla vahingoitetaan oikeuskäytännön yhtenäisyyttä, sillä virkamiestuomioistuin on todennut, että päätöksen nro 45/2010 6 artiklan 1 kohdassa edellytettyjen perustelujen puuttumiseen perustuva virheellisyys esivalintalautakunnan kertomuksen osalta johtaa riidanalaisien päätösten kumoamiseen ensimmäisessä oikeusasteessa.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 17.12.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-97/12, Thomé v. komissio, 7.10.2013 antamasta tuomiosta

(Asia T-669/13 P)

(2014/C 52/76)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja G. Gattinara)

Muu osapuoli: Florence Thomé (Bryssel, Belgia)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan virkamiestuomioistuimen asiassa F-97/12, Thomé vastaan komissio, 7.10.2013 antaman tuomion
- hylkäämään Florence Thomén asiassa F-97/12 nostaman kanteen, koska se ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä tai joka tapauksessa, koska se on perusteeton
- päättämään oikeudenkäyntikuluista myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa viiteen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu virkamiehelle vastaisen toimen käsitteen rikkomiseen. Komissio väittää yhtäältä, että toimenpidettä, jonka nimittävä viranomainen on jo kumonnut valituksen yhteydessä, ei voida kumota oikeudenkäynnin yhteydessä, ja toisaalta, että päätöstä, jossa asianomaisen henkilön väite hyväksytään, ei voida luokitella asianomaiselle vastaiseksi päätökseksi (valituksenalaisen tuomion 28–37 kohta).
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu yhtäältä oikeudelliseen virheeseen nimittävän viranomaisen ja virkamiestuomioistuimen valintalautakuntien päätöksiin kohdistaman valvontavallan laajuuden määrittelyssä sekä virkamiestuomioistuimen tuomioistuinvalvonnan laajuuden määrittelyssä, ja toisaalta oikeudenkäynnin kohteen vääristämiseen ja kontradiktorisen periaatteen loukkaamiseen (valituksenalaisen tuomion 50–52 kohta). Komissio väittää, että virkamiestuomioistuin sovelsi päätöksiin, jotka oli saatettu sen käsiteltäväksi eli nimittävän viranomaisen päätöksiin, epäasianmukaista tuomioistuinvalvonnan arviointiperustetta, ja ylitti näin ollen tuomioistuinvalvontansa rajat.

3) Kolmas valitusperuste, joka perustuu niiden oikeussääntöjen rikkomiseen, jotka koskevat yliopistotutkinnon olemassaolon arviointia kilpailuilmoitukseen nähden (valituksenalaisen tuomion 56–58 kohta). Komissio väittää, että virkamiestuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että tutkintotodistuksen ammatillinen arvo vastaa sen akateemista arvoa ja katsoessaan, että nimittävän viranomaisen on otettava huomioon sellainen epävirallinen tutkintotodistus kuten yksityisen oppilaitoksen myöntämä todistus, jonka akateemista arvoa ei ole millään tavoin tunnustettu.

4) Neljäs valitusperuste, joka perustuu perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin siltä osin kuin virkamiestuomioistuin ei väitetyt selittänyt, miten ensimmäisen oikeusasteen kantajan tutkintotodistus oli hakemuksen toimittamisen ajankohtana kilpailuilmoituksessa asetetun edellytyksen mukainen, koska tämä edellytyksen mukaisuus osoitettiin vasta jälkikäteen valitusmenettelyn yhteydessä (valituksenalaisen tuomion 56, 57 ja 60-64 kohta).

5) Viides valitusperuste, joka perustuu oikeudellisiin virheisiin siltä osin kuin virkamiestuomioistuin katsoi, että ensimmäisen oikeusasteen kantaja menetti mahdollisuuden tulla otetuksi palvelukseen ja että hänelle on maksettava korvausta (valituksenalaisen tuomion 74 kohta).

Kanne 17.12.2013 — PAN Europe ja Confédération paysanne v. komissio

(Asia T-671/13)

(2014/C 52/77)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bryssel, Belgia) ja Syndicat agricole Confédération paysanne (Bagnole, Ranska) (edustaja: asianajaja B. Kloostra)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission 9.10.2013 tekemän päätöksen, jossa komissio jätti tutkimatta
- pyynnön täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tehoaineiden klotianidi, tiametoksaami ja imidaklopridi hyväksymisedellytyksistä sekä kyseisiä tehoaineita sisältävillä kasvisuojeluaineilla käsiteltyjen siementen käytön ja myynnin kieltämisestä 24.5.2013 annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 485/2013 (EUVL L 139, s. 12) sisäisestä uudelleentarkastelusta

— pyynnön sisäisestä uudelleentarkastelusta, joka koskee sitä, että komissio jätti asettamatta täydellisen kiellon klotianidille, tiametoksaamille ja imidaklopridille.

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että komissio menetteli tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa 25.6.1998 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen (Århusin yleissopimus) 9 artiklan 3 kappaleen vastaisesti, kun se antoi riidanalaisen toimen. Komission soveltamat säännökset, Århusin asetuksen ⁽¹⁾ 10 artikla luettuna yhdessä sen 2 artiklan 1 kohdan g ja h alakohdan kanssa, ovat ristiriidassa Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleen kanssa. Näiden Århusin asetuksen säännösten lainvastaisuuden seurauksena komission olisi pitänyt jättää soveltamatta riidanalaisessa päätöksessä mainittuja edellytyksiä ja todeta, että sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, että komissio loukkasi velvollisuuttaan menetellä mahdollisimman pitkälle yleissopimuksen mukaisesti, kun se antoi riidanalaisen toimen. Komission olisi pitänyt tulkita Århusin asetuksen 10 artiklaa ja etenkin kyseisen säännöksen ilmaisuja "hallintotoimi" ja "hallinnollinen laiminlyönti" Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 3 kappaleen mukaisesti ja jättää soveltamatta Århusin asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g ja h alakohdan lainvastaisia määritelmiä. Komissio menetteli täten Århusin asetuksen 10 artiklan sekä yleissopimuksen mukaista menettelyä koskevan velvollisuuden vastaisesti.

(¹) Tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1367/2006 (EUVL L 264, s. 13).

Kanne 23.12.2013 — Copernicus-Trademarks v. SMHV — Bolloré (BLUECO)

(Asia T-684/13)

(2014/C 52/78)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Copernicus-Trademarks Ltd (Borehamwood, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat L. Pechan ja S. Körber)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Bolloré SA (Érgue Gaberic, Ranska)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 8.10.2013 valitusasiassa R 2029/2012-1 tekemän päätöksen ja muuttamaan sitä niin, että valitus katsotaan perustelluksi ja väite on siten hylättävä kokonaisuudessaan

— velvoittamaan vastaajana olevan viraston ja Bolloré SA:n, mikäli tämä osallistuu asian käsittelyyn, korvaamaan oikeudenkäyntikulut valitusmenettelyssä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "BLUECO" luokkaan 12 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 9 724 675

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Bolloré SA

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sanamerkki "BLUECAR" luokkaan 12 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkki nro 4 597 621

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 23.12.2013 — Copernicus-Trademarks v. SMHV — Blue Coat Systems (BLUECO)

(Asia T-685/13)

(2014/C 52/79)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Copernicus-Trademarks Ltd (Borehamwood, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat L. Pechan ja S. Körber)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Blue Coat Systems, Inc. (Sunnyvale, Kalifornia, Yhdysvallat)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 8.10.2013 valitusasiassa R 2028/2012-1 tekemän päätöksen ja muuttamaan sitä niin, että valitus katsotaan perustelluksi ja väite on siten hylättävä kokonaisuudessaan

— velvoittamaan vastaajana olevan viraston ja Blue Coat Systems Inc.:n, mikäli tämä osallistuu asian käsittelyyn, korvaamaan oikeudenkäyntikulut valitusmenettelyssä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "BLUECO" luokkaan 9 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 9 724 675

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Blue Coat Systems Inc.

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sanamerkki "BLUE COAT" luokkaan 9 kuuluvia tavaroita ja luokkiin 38 ja 42 kuuluvia palveluita varten — yhteisön tavaramerkki nro 3 016 235

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 17.12.2013 — Unibail Management v. SMHV (Kahta viivaa ja neljää tähteä esittävä kuvio)

(Asia T-686/13)

(2014/C 52/80)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Unibail Management (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat L. Bénard, A. Rudoni ja O. Klimis)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan osittain sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan asiassa R 300/2013-2 3.9.2013 antaman ratkaisun siltä osin kuin siinä on kieltäydytty rekisteröimästä yhteisön tavaramerkkiä nro 10 940 161 luokkiin 16, 35, 36, 38, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

— velvoittamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, joka koostuu neljästä viisisakaraisesta tähdestä, joita edeltää ja seuraa horisontaalinen viiva, luokkiin 16, 35, 36, 38, 39, 41, 42 ja 43 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 10 940 161

Tutkijan päätös: Rekisteröintihakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 75 artiklan ensimmäisen virkkeen virheellinen soveltaminen.

Kanne 13.12.2013 — Unibail Management v. SMHV (Kahta viivaa ja viittä tähteä esittävä kuvio)

(Asia T-687/13)

(2014/C 52/81)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Unibail Management (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat L. Bénard, A. Rudoni ja O. Klimis)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan osittain sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan asiassa R 299/2013-2 3.9.2013 antaman ratkaisun siltä osin kuin siinä on kieltäydytty rekisteröimästä yhteisön tavaramerkkiä nro 10 939 981 luokkiin 16, 35, 36, 38, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

— velvoittamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, joka koostuu viidestä viisisakaraisesta tähdestä, joita edeltää ja seuraa horisontaalinen viiva, luokkiin 16, 35, 36, 38, 39, 41, 42 ja 43 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 10 939 981

Tutkijan päätös: Rekisteröintihakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 75 artiklan ensimmäisen virkkeen virheellinen soveltaminen.

Kanne 27.12.2013 — Ricoh Belgium v. neuvosto

(Asia T-691/13)

(2014/C 52/82)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Ricoh Belgium NV (Vilvoorde, Belgia) (edustajat: asianajajat N. Braeckvelt ja A. de Visscher)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perusteluksi

— kumoamaan 29.10.2013 tehdyn neuvoston päätöksen, jonka mukaan hankinnan, jonka otsikko on ”*mustavalkomitoimitustimien ja niihin liittyvien huoltopalvelujen hankinta tai vuokraus Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön käytössä olevia rakennuksia varten — viitenumero 2013/S 83-138901*”, erästä 4 ei tehdä sopimusta NV Ricoh Belgiumin vaan toisen yhtiön kanssa

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 15 ja SEUT 298 artiklan mukaisen avoimuusperiaatteen loukkaamiseen ja asetuksen N:o 966/2012⁽¹⁾ 102 artiklan 1 kohdan rikkomiseen.

Konkreettisesti on niin, että vastaaja on testannut kantajan tulostimet (niiden nopeuden) niiden käynnistymishetken eikä sen hetken perusteella, jolloin ne toimivat tehokkaimmin, vaikkei siitä ollut sovellettavassa hankintaeritelmässä mitään mainintaa. Niinpä kantajan tarjouksessa ilmoitetut mittaustulokset/arvot poikkeavat testituloksista ilmenevistä mittaustuloksista/arvoista, jotka ovat loppujen lopuksi pienempiä ja tuottavat siten epäedullisen tuloksen. Kantaja ei voi tarkastaa, onko sen kilpailijan laitteet testattu samoissa (epäedullisissa) olosuhteissa. Lisäksi kyseistä tarjouskilpailun ratkaisuperustetta (peruste C ”Tulostimien tekninen arviointi testien perusteella”) koskevien testien toteuttamisen jälkeen vastaaja on vahvistanut laskelman ja pistemäärän ja antanut ne tiedoksi kantajalle. Pistemäärä (eli 41,2 %) poikkeaa loppujen lopuksi riidanalaisen päätöksen taulukossa mainitusta pistemäärästä (joka on 38,61 %).

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan on rikottu perusteluvollisuutta, sellaisena kuin se ilmenee asetuksen N:o 966/2012 113 artiklan 2 kohdasta ja delegoidun asetuksen N:o 1268/2012⁽²⁾ 161 artiklan 3 kohdasta, ja velvollisuutta valita tarjouskilpailussa taloudellisesti edullisin tarjous, kuten ilmenee asetuksen N:o 966/2012 110 artiklan 2 kohdasta ja delegoidun asetuksen N:o 1268/2012 149 artiklan 1 kohdan b alakohdasta.

Kantajalle myöhemmin antamissaan lisäselvityksissä vastaaja on todennut, että se on alun perin tehnyt virheen ja että testituloksia olisi pitänyt verrata hankintaeritelmässä edellytettyyn nopeuteen (100 tulostetta minuutissa) eikä kantajan tarjouksessa ilmoitettuun nopeuteen (110 tulostetta minuutissa).

Vaikka vastaaja selittää niin sanottua korjausta loppupistemäärässä sillä, että testituloksia oli arvioitava pienemmän edellytyksen kannalta (vertaaminen luvun 100 eikä luvun 110 perusteella), kantaja näyttää siten käsittämättömästi, (aritmeettisesti) täysin epäloogisesti — ja lisäksi ilman mitään konkreettisia laskelmia tai perusteluja — saaneen yhtäkkiä alemman pistemäärän (38,61 pistettä eikä 41,2 pistettä, vaikka juuri korkeampi pistemäärä eli 44,3 pistettä olisi ollut odotettavissa, jos vertaaminen olisi toteutettu hankintaeritelmän vaatimuksiin nähden).

Kun otetaan huomioon, että tarjoajien välinen kokonaisero on erän 4 osalta hyvin vähäinen, koska toinen yhtiö on saanut 90,81 pistettä ja kantaja puolestaan 89,67 pistettä, asianmukaisen laskennan mukaan kantajan olisi pitänyt katsoa tehneen taloudellisesti edullisimman tarjouksen.

⁽¹⁾ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL L 298, s. 1).

⁽²⁾ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä 29.10.2012 annettu komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012 (EUVL L 362, s. 1).

Kanne 31.12.2013 — ENAC v. komissio ja TEN-T EA

(Asia T-695/13)

(2014/C 52/83)

*Oikeudenkäyntikieli: italia***Asianosaiset***Kantaja:* Ente nazionale per l'aviazione civile (ENAC) (Rooma, Italia) (edustaja: asianajaja P. Garofoli ja G. Palmieri)*Vastaajat:* Euroopan laajuisen liikenneverkon toimeenpanovirasto (TEN-T EA), Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan komission 23.10.2013 päivätyn kirjeen, viite Ares (203) 3321778, joka koski "Orio al Serion lentokentän intermodaaliseen kehittämiseen liittyvää tutkimusta" ja jolla se määräsi osan kyseisen tutkimuksen toteuttamiseen myönnetystä avustuksesta perittäväksi takaisin ja lähetti kantajalle 158 517,54 euron määräisen "debit noten";
- kumoamaan Trans-European Transport Network Executive Agency (TEN-T EA) 18.3.2013 tekemän päätöksen, johon edellä mainitussa 23.10.2013 päivätystä kirjeestä viitataan ja jonka kohteena oli "toiminnan 2009-IT-91407 S lopettaminen — Orio al Serion lentokentän intermodaaliseen kehittämiseen liittyvä tutkimus — komission päätös C(2010) 4456", koska siinä on katsottu, ettei toimintoihin 1, 2.1, 4, 5, 6 ja 7 liittyviä, jo aikojen sitten toteutuneita kustannuksia voidaan hyväksyä eivätkä ne näin ole tukikelpoisia, ja vaadittu 158 517,54 euron suuruisen summan palauttamista

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä asiassa on riitautettu samat päätökset kuin asioissa T-270/13 ja T-692/13, SACBO vastaan komissio ja TEN-T EA.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin edellä mainituissa asioissa.

Kanne 30.12.2013 — Meta Group v. Euroopan komissio

(Asia T-696/13)

(2014/C 52/84)

*Oikeudenkäyntikieli: italia***Asianosaiset***Kantaja:* Meta Group Srl (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat A. Bartolini, V. Colcelli ja A. Formica)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että vähennykset, joita Euroopan komissio teki Meta S.r.l:lle myönnettyjen tukien osalta, ovat lainvastaisia
- vastaavasti velvoittamaan komission maksamaan ylimääräiset 129 153,11 euroa viivästyskorkoineen
- velvoittamaan kyseisen viranomaisen korvaamaan kantajalle aiheutuneen vahingon.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne on nostettu komission päätöksistä, joilla on vähennetty sellaisen tuen määrää, joka oli alun perin myönnetty hankkeille "BCreative", "Take-It Up" ja "Ecolink+" ja jota koskevat sopimukset on tehty kantajan ja vastaajan välillä osana "Kilpailukyvyyn ja innovaation puiteohjelma (CIP) (2007–2013)" -nimistä ohjelmaa.

Useita mainittuihin hankkeisiin liittyviä päätöksiä on riitautettu myös asioissa T-471/12, T-34/13 ja T-35/13, Meta Group vastaan komissio.

Nyt käsiteltävässä asiassa esitetyt oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin mainituissa asioissa.

Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 30.12.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-127/12, Luigi Marcuccio v. komissio, 17.10.2013 antamasta määräyksestä

(Asia T-698/13 P)

(2014/C 52/85)

*Oikeudenkäyntikieli: italia***Asianosaiset***Valittaja:* Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)*Muu osapuoli:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- Kumoamaan valituksenalaisen määräyksen kokonaan ja poikkeuksitta;
- Palauttamaan asian virkamiestuomioistuimen käsiteltäväksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja katsoo, että valituksenalainen määräys on selvästi kohtuuton, epäoikeudenmukainen ja lainvastainen, koska sitä ei ole millään tavoin perusteltu eikä asiaa ole tutkittu, koska se on monimielinen, itseään toistava, mielivaltainen ja siinä vääristellään tosiseikkoja, ja siinä on oikeudellinen virhe.

Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 30.12.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-145/12, Marcuccio v. komissio, 17.10.2013 antamasta määräyksestä

(Asia T-699/13 P)

(2014/C 52/86)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valituksenalaisen määräyksen kokonaan ja poikkeuksittain;
- palauttamaan asian virkamiestuomioistuimen käsiteltäväksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-698/13, Marcuccio vastaan komissio.

Kanne 30.12.2013 — Bankia v. komissio

(Asia T-700/13)

(2014/C 52/87)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Bankia, SA (Valencia, Espanja) (edustajat: asianajajat J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. La Madrid de Pablo ja A. Biondi)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin komissio katsoi, että toimia, jotka sen mukaan muodostavat Espanjan tax lease -järjestelmän, on pidettävä uutena valtiontukena ja sisämarkkinoille soveltumattomina
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklat, joissa eurooppalaisten taloudellisten etuyhtymien (ETEY) sijoittajat todetaan väitetytuen saajiksi ja jolla osoitetaan perintämääräys ainoastaan kyseisille sijoittajille
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään väitetytuen takaisin perittäviksi Euroopan unionin oikeuden yleisten oikeusperiaatteiden vastaisesti
- kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden yksiköiden välillä tehtyjen yksityisoikeudellisten sopimusten laillisuudesta
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävässä asiassa riidanalainen päätös on sama kuin asiassa T-515/13, Espanja vastaan komissio (EUVL C 336, s. 29), riitautettu päätös.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste

- Kantaja katsoo, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan SEUT 107 artiklaa, siltä osin kuin väitetty Espanjan tax lease -järjestelmä ja yksittäiset toimet, joista se väitetyksi koostuu, todetaan valtiontueksi. Kantaja väittää, että komissio teki virheen arvioidessaan yhdessä julkisoikeudellisia ja yksityisoikeudellisia toisistaan riippumattomia ja itsenäisiä toimia ja todetessaan Espanjan kuningaskunnan olevan niistä vastuussa. Kantaja saattaa kyseenalaiseksi myös sen seikan, että kyseisillä toimilla voitaisiin antaa väitetytuen saajille valikoivaa taloudellista etua, että niillä voitaisiin haitata kilpailua näiden tuensaajien ja muiden yksiköiden välillä ja että niillä väitetyksi vaikutettiin jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

2) Toinen kanneperuste

- Toiseksi kantaja väittää, että komissio teki ilmeisen oikeudellisen virheen ja rikkoi SEUT 107 ja SEUT 108 artiklaa, kun se totesi tonnistoverojärjestelmän soveltamisen tietyissä tapauksissa uudeksi valtiontueksi eikä voimassa olevaksi tueksi. Kantaja katsoo, että koska komissio hyväksyi vuonna 2002 Espanjan ilmoittaman tonnistoverojärjestelmän, sen olisi halutessaan riitauttaa mainitun järjestelmän soveltamisen joka tapauksessa pitänyt noudattaa voimassa oleviin valtiontukiin sovellettavaa menettelyä. Kantajat katsovat, että riidanalaisessa päätöksessä esitetyt perustelut uuden valtiontuen toteamisen tueksi ovat selvästi perusteettomia.

3) Kolmas kanneperuste

Kolmannessa kumoamisvaatimuksensa tueksi esittämässään kanneperusteessa kantaja vetoaa toissijaisesti SEUT 107 ja SEUT 296 artiklan rikkomiseen, koska komissio teki virheen ja koska se ei missään tapauksessa perustellut asianmukaisesti syitä, joiden perustella se katsoi, että kantajan kaltaiset yksiköt (eurooppalaisten taloudellisten etuyhtymien sijoittajat, jotka toteuttivat liiketoimia, joita kyseinen päätös koskee) olivat riidanalaisen toimien ainoat ja viimekätiset tuensaajat.

4) Neljäs kanneperuste

— Neljänneksi kantaja väittää — edelleen toissijaisesti —, että riidanalaisen päätöksen 4 artiklassa tarkoitetulla perintämääräyksellä loukataan yleisiin oikeusperiaatteisiin kuuluvaa oikeusvarmuuden periaatetta, koska siinä perusteettomasti rajoitetaan ajallisesti kyseisen periaatteen soveltamista.

5) Viides kanneperuste

— Viidennessä kumoamisvaatimuksensa tueksi esittämässään kanneperusteessa kantaja esittää syyt, joiden vuoksi se katsoo, että riidanalaisella päätöksellä lisäksi loukattiin annetun toimivallan periaatetta, rikottiin SEUT 107 ja SEUT 108 artiklaa, neuvoston asetuksen N:o 659/1999 14 artiklaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 19 artiklaa, koska siinä lausuttiin mainittujen sijoittajien ja muiden yksityisoikeudellisten yksiköiden välillä Espanjan oikeuden mukaan tehtyjen sopimusten lausekkeiden laillisuudesta.

Kanne 30.12.2013 — Asociación Española de Banca v. Euroopan komissio

(Asia T-701/13)

(2014/C 52/88)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Asociación Española de Banca (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin komissio katsoi, että sellaisten toimien kokonaisuutta, jotka sen mukaan muodostavat Espanjan ns. tax lease -järjestelmän, on pidettävä uutena valtiontukena ja sisämarkkinoille soveltumattomana

— toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklat, joissa eurooppalaisten taloudellisten etuyhtymien (ETEY) sijoittajat todetaan väitetyn tuen saajiksi ja jolla osoitetaan perintämääräys ainoastaan kyseisille sijoittajille

— toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään väitetyjä tukia takaisin perittäviksi

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden yksiköiden välillä tehtyjen yksityisoikeudellisten sopimusten laillisuudesta

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-700/13, Bankia vastaan komissio.

Kanne 30.12.2013 — Unicaja Banco v. komissio

(Asia T-702/13)

(2014/C 52/89)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Unicaja Banco, SA (Malaga, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo ja A. Biondi)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin komissio katsoi, että sellaisten toimien kokonaisuutta, jotka sen mukaan muodostavat Espanjan ns. tax lease -järjestelmän, on pidettävä uutena valtiontukena ja sisämarkkinoille soveltumattomana

— toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklat, joissa eurooppalaisten taloudellisten etuyhtymien (EET) sijoittajat todetaan väitetyn tuen saajiksi ja jolla osoitetaan perintämääräys ainoastaan kyseisille sijoittajille

— toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään väitetyjä tukia takaisin perittäviksi

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden yksiköiden välillä tehtyjen yksityisoikeudellisten sopimusten laillisuudesta

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-700/13, Bankia vastaan komissio.

Kanne 30.12.2013 — Liberbank v. komissio

(Asia T-703/13)

(2014/C 52/90)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Liberbank, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin komissio katsoi, että sellaisten toimien kokonaisuutta, jotka sen mukaan muodostavat Espanjan ns. tax lease -järjestelmän, on pidettävä uutena valtioneuvon ja sisämarkkinoille soveltumattomana

— toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklat, joissa eurooppalaisten taloudellisten etuystymien (ETEY) sijoittajat todetaan väitetyn tuen saajiksi ja jolla osoitetaan perintämääräys ainoastaan kyseisille sijoittajille

— toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään väitetyjä tukia takaisin perittäviksi

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden yksiköiden välillä tehtyjen yksityisoikeudellisten sopimusten laillisuudesta

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-700/13, Bankia vastaan komissio.

Kanne 30.12.2013 — Banco de Sabadell ja Banco Gallego v. komissio

(Asia T-704/13)

(2014/C 52/91)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantajat: Banco de Sabadell, SA (Sabadell, Espanja) ja Banco Gallego, SA (Santiago de Compostela, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin komissio katsoi, että sellaisten toimien kokonaisuutta, jotka sen mukaan muodostavat Espanjan ns. tax lease -järjestelmän, on pidettävä uutena valtioneuvon ja sisämarkkinoille soveltumattomana

— toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklat, joissa eurooppalaisten taloudellisten etuystymien (ETEY) sijoittajat todetaan väitetyn tuen saajiksi ja jolla osoitetaan perintämääräys ainoastaan kyseisille sijoittajille

— toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään väitetyjä tukia takaisin perittäviksi

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden yksiköiden välillä tehtyjen yksityisoikeudellisten sopimusten laillisuudesta

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-700/13, Bankia vastaan komissio.

Kanne 30.12.2013 — Catalunya Banc v. komissio

(Asia T-705/13)

(2014/C 52/92)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Catalunya Banc, SA (Barcelona, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin komissio katsoi, että sellaisten toimien kokonaisuutta, jotka sen mukaan muodostavat Espanjan ns. tax lease -järjestelmän, on pidettävä uutena valtiontukena ja sisämarkkinoille soveltumattomana
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklat, joissa eurooppalaisten taloudellisten etuyhtymien (ETEY) sijoittajat todetaan väitetytuen saajiksi ja jolla osoitetaan perintämääräys ainoastaan kyseisille sijoittajille
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään väitetyjä tukia takaisin perittäviksi
- kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden yksiköiden välillä tehtyjen yksityisoikeudellisten sopimusten laillisuudesta
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-700/13, Bankia vastaan komissio.

Kanne 30.12.2013 — Lico Leasing ja Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión v. komissio

(Asia T-719/13)

(2014/C 52/93)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantajat: Lico Leasing, SA (Madrid, Espanja) ja Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat M. Sánchez ja M. Merola)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan päätöksen, koska siihen sisältyy virheitä siltä osin kuin siinä katsotaan, että Espanjan tax lease -järjestelmä on valtiontukijärjestelmä, joka hyödyttää taloudellisia etuyhtymiä ja niiden sijoittajia, ja koska se on perusteltu virheellisesti;
- toissijaisesti kumoamaan Espanjan tax lease -järjestelmän perusteella myönnettyjen tukien takaisinperimistä koskevan määräyksen sen vuoksi, että se on ristiriidassa unionin oikeusjärjestyksen yleisten periaatteiden kanssa;

- toissijaisesti kumoamaan takaisinperimismääräyksen takaisinperittävän yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen määrän laskennan osalta siltä osin kuin Espanja ei voi määrittää mainitun määrän laskemistapaa valtiontukien takaisinperimiseen sovellettavien yleisten periaatteiden mukaisesti, ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kaikki kantajille tästä kanteesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä oikeudenkäynnissä riitautettu päätös on sama, josta on kyse asiassa T-515/13, Espanja vastaan komissio (EUVL C 336, s. 29).

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan ja SEUT 296 artiklan rikkomiseen
 - Kyseessä oleva toimenpide täyttää valikoivuutta koskevan vaatimuksen: yhtäältä päätöksessä on tehty virhe, koska sen mukaan kyse on alakohtaisesta valikoivuudesta aina silloin, kun päätöksen kohteena olevaa toimenpidettä voidaan soveltaa sijoittajiin, jotka toimivat kaikilla talouden aloilla, ja toisaalta päätöksessä on tehty virhe, koska siinä päätellään, että ennakkolupamenettely voi johtaa toimenpiteen valikoivuuteen, ottamatta huomioon sitä, että kyseinen lupa oli perusteltu kyseessä olevan toimenpiteen monimutkaisuuden vuoksi ja että lupa ei liittynyt missään tapauksessa väitettyjen tuensaajien ominaisuuksiin;
 - Kyseessä oleva toimenpide täyttää kilpailun vääristymistä ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan vaikuttamista koskevat vaatimukset; päätöksessä ei erityisesti selitetä, millä tavoin väitetty valtiontuki vaikuttaa kyseessä oleviin markkinoihin, ja siinä vain pidetään kyseistä seikkaa itsestään selvänä näyttämättä sitä toteen.

Tämän kumoamisperusteen toisessa osassa väitetään niin ikään, että päätös on perusteltu puutteellisesti, koska siinä ei selitetä, minkä vuoksi väitettyjen tuensaajien saama hyöty on valtiontukea, vaikka kyseiset tuensaajat ovat päässeet osallisiksi yksinomaan laivanvarustajille koituneesta hyödyistä, jota ei komission itsensä mukaan voida pitää valtiontukena.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu neuvoston asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan rikkomiseen

- Päätöksen 4, 5 ja 6 artiklaan sisältyvä takaisinperimismääräys on kumottava seuraavien unionin oikeuden yleisten periaatteiden nojalla:

- luottamuksensuojan periaate erityisesti siltä osin kuin komissaari Kroesin vuonna 2009 lähettämä kirje johti siihen, että toimijoilla oli perusteltu luottamus Espanjan tax lease -järjestelmän laillisuuteen;

- toissijaisesti oikeusvarmuuden periaate siinä tapauksessa, ettei katsota, että takaisinperimismääräys on ristiriidassa luottamuksensuojan periaatteen kanssa, koska tietyt olosuhteet johtivat siihen, että Espanjan tax lease -järjestelmän laillisuutta koskeva epävarmuus, joka perustui alun perin asiassa Brittany Ferries tehtyyn päätökseen, jatkui ja lisääntyi Espanjan tax lease -järjestelmän koko voimassaoloajan ajan.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu valtiontuen takaisinperimiseen sovellettavien yleisten periaatteiden loukkaamiseen
- Riidanalaisessa päätöksessä ei noudateta valtiontuen takaisinperimiseen sovellettavia yleisiä periaatteita, koska kyseinen päätös voisi johtaa siihen, että tuensaajilta vaaditaan takaisin summa, joka on suurempi kuin niiden todellisuudessa saama väitetty tuki.

Kanne 7.1.2014 — Aluminios Cortizo ja Cortizo Cartera v. komissio

(Asia T-1/14)

(2014/C 52/94)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantajat: Aluminios Cortizo, SAU (Extramundi, Espanja) ja Cortizo Cartera, SL (Extramundi, Espanja) (edustaja: asianajaja A. Beiras Cal)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan oikeudellisen toimen kokonaisuudessaan
- toissijaisesti kumoamaan tukien palauttamista koskevan määräyksen
- toissijaisesti määräämään, että tukien määrä arvioidaan sijoittajan saaman todellisen nettohyödyn perusteella.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä oikeudenkäynnissä riitautettu päätös on sama, josta on kyse asiassa T-515/13, Espanja vastaan komissio (EUVL C 336, s. 29).

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan rikkomiseen sen vuoksi, ettei sijoittajalle myönnetty valtiontuki ole valikoiva eikä se vääristä kilpailua.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 296 artiklan toisen kohdan rikkomiseen sen vuoksi, että perustelut puuttuvat täysin siltä osin kuin on kyse laivanvarustajan ja/tai telakan poissulkemisesta tuen pääosan saajana.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen — hyödyn lakkaamista koskevaan periaatteen liittyen — koska päätöksen mukaan sijoittajan on palautettava kolmannelle siirretty tuki.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen, sillä komissio on komissaarin kirjeiden perusteella ja toimimattomuutensa vuoksi antanut perustellusti ymmärtää, että Espanjan tax lease -järjestelmä on laillinen.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen, sillä sellaisen tuen, jota sijoittaja ei ole saanut/siirtänyt, palauttamista koskevan velvollisuuden asettaminen merkitsee konfiskaatiota, jolle ei ole mitään oikeudellista perustaa.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen, sillä yhteismarkkinoille soveltumattomiksi todetut toimenpiteet on hyväksytty muissa aikaisemmissa tapauksissa.

Kanne 1.1.2014 — Caixabank v. komissio

(Asia T-2/14)

(2014/C 52/95)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Caixabank SA (Barcelona, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin komissio katsoi, että sellaisten toimien kokonaisuutta, jotka sen mukaan muodostavat Espanjan ns. tax lease -järjestelmän, on pidettävä uutena valtiontukena ja sisämarkkinoille soveltumattomana
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklat, joissa eurooppalaisten taloudellisten etuyhtymien (ETEY) sijoittajat todetaan väitetyn tuen saajiksi ja jolla osoitetaan perintämääräys ainoastaan kyseisille sijoittajille
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään väitettyä tukia takaisin perittäviksi
- kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden yksiköiden välillä tehtyjen yksityisoikeudellisten sopimusten laillisuudesta

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-700/13, Bankia vastaan komissio.

Kanne 2.1.2014 — Anudal Industrial v. komissio

(Asia T-3/14)

(2014/C 52/96)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Anudal Industrial, SL (Badalona, Espanja) (edustajat: asianajajat J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco ja J. Corral García)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan päätöksen 1–6 kohdan
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen 4 kohdan siltä osin kuin siinä määrätään tukien takaisinmaksamisesta
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävässä asiassa riitautetaan sama päätös kuin asiassa T-515/13, komissio vastaan Espanja.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen:

- 1) Riitautetulla päätöksellä rikotaan olennaisia muotomääräyksiä sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklaa ja 41 artiklan 1 kohtaa, koska se on annettu sellaisen tutkintamenettelyn tuloksena, jossa on tehty huomattavia virheitä.
- 2) Oikeudellinen virhe, koska SEUT 107 ja 108 artiklaa on rikottu toteamalla, että kyseisen menettelyn kohteena olevat toimet ovat valtioneutua, vaikka niiden valikoivaa luonnetta ole näytetty toteen.
- 3) Oikeudellinen virhe, koska SEUT 107 ja 108 artiklaa on rikottu toteamalla, että kyseisen menettelyn kohteena olevat toimet ovat valtioneutua, vaikka niiden vaikutuksia yhteisön sisäiseen kauppaan ei ole näytetty toteen.

4) Oikeudellinen virhe, koska SEUT 107 artiklan 1 kohtaa on rikottu ja koska perustelut ovat puutteelliset sikäli kuin on katsottu olevan kyse valtioneutusta taloudellisen eturyhmittymän ja sen rahoittajien hyväksi, vaikka tämä tuki ei luo niille kilpailuetua eikä rajoita yhteisön sisäistä kauppaa sen eri aloilla.

5) Oikeudellinen virhe sikäli kuin mahdollisen tuen takaisinmaksamisesta on määrätty oikeusvarmuuden, luottamuksen-suojan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden sekä asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan vastaisesti.

Kanne 2.1.2014 — Industrias Ponsa v. komissio

(Asia T-4/14)

(2014/C 52/97)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Industrias Ponsa, SA (Manresa-Barcelona, Espanja) (edustajat: asianajajat J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco ja J. Corral García)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan päätöksen 1–6 kohdan
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen 4 kohdan siltä osin kuin siinä määrätään tukien takaisinmaksamisesta
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-3/14, Anudal Industrial vastaan komissio.

Kanne 2.1.2014 — Anudal v. komissio

(Asia T-5/14)

(2014/C 52/98)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Anudal, SL (Badalona, Espanja) (edustajat: asianajajat J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco ja J. Corral García)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan päätöksen 1–6 kohdan
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen 4 kohdan siltä osin kuin siinä määrätään tukien takaisinmaksamisesta
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-3/14, Anudal Industrial vastaan komissio.

Kanne 3.1.2014 — Inditex ja Naviera Nebulosa de Omega v. komissio

(Asia T-10/14)

(2014/C 52/99)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantajat: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Espanja) ja Naviera Nebulosa de Omega, AIE (Las Palmas de Gran Canaria, Espanja) (edustajat: asianajajat: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo ja A. Biondi)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin komissio katsoi, että sellaisten toimien kokonaisuutta, jotka sen mukaan muodostavat Espanjan ns. tax lease -järjestelmän, on pidettävä uutena valtiontukena ja sisämarkkinoille soveltu-mattomana
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklat, joissa eurooppalaisten taloudellisten etuyhtymien (ETEY) sijoittajat todetaan väitetytuen saajiksi ja jolla osoitetaan perintämääräys ainoastaan kyseisille sijoittajille
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään väitetyjä tukia takaisin perittäviksi

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden yksiköiden välillä tehtyjen yksityisoikeudellisten sopimusten laillisuudesta

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-700/13, Bankia vastaan komissio.

Kanne 6.1.2014 — Simet v. komissio

(Asia T-15/14)

(2014/C 52/100)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Simet SpA (Rossano Calabro, Italia) (edustajat: asianajaja A. Clarizia ja asianajaja P. Clarizia)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 2.10.2013 tehdyn komission päätöksen C(2013) 6251 final, joka koskee Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklassa ja Euroopan talous-alueesta tehdyn sopimuksen 62 artiklassa tarkoitetun menettelyn soveltamista asiassa — Valtiontuki SA.33.037 (2012/C) — Italia — Korvaus Simet SpA:lle julkisen liikenteen palveluista vuosina 1987–2003

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteella riitautetaan 2.10.2013 tehty komission päätös C(2013) 6251 final, jossa todetaan, että Consiglio di Staton tuomiolla Simetin hyväksi määrätty ja kansallisten viranomaisten ilmoittamat korvausmaksut ovat SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, eikä niitä ollut vapautettu ennakoilmoitusvelvollisuudesta asetuksen (ETY) N:o 1191/69 17 artiklan 2 kohdan nojalla.

Simet korostaa, että kansallisen tuomioistuimen ratkaisema riita koski sille siitä aiheutuneen vahingon korvaamista, että Italian infrastruktuuri- ja liikenneministeriön (MIT) tekemä päätös kantajan vuosina 1987–2003 suorittamista alueiden välisistä julkisista tieliikennepalveluista oli lainvastainen.

Kanteensa tueksi kantaja esittää seuraavaa:

- 1) Kansallinen lainsäädäntö, jonka perusteella MIT säänteli Simetin liiketoimintaa Consiglio di Staton tutkimana ajanjaksona, oli yhteensopimaton sellaisen asetuksen N:o (ETY) 1191/69 kanssa, jossa kielletään siihen asetuksella (ETY) N:o 1893/91 tehtyjen muutosten jälkeen jäsenvaltioita asettamasta Simetin tavoin alueiden välisiä linja-autoliikennepalveluita tarjoaville yrityksille minkäänlaisia julkisen palvelun velvoitteita.
- 2) Toisin kuin komissio väittää, Simetille on asetettu julkisen palvelun velvoitteita, koska alueiden välisiä linja-autoliikennepalveluita varten MIT:n hallinnollisten konsessioiden muodossa myöntämissä luvissa ei jätetty Simetille Italian oikeuden vaatimusten mukaisesti minkäänlaista valtaa päättää itse liiketoimintansa järjestämisestä vaan liiketoiminta määräytyi suoraan hallinnon määräysten mukaisesti.
- 3) Periaatteita, jotka koskevat unionin oikeuden loukkaamisen seurauksena yksityisille aiheutuneiden vahinkojen korvaamista ja joiden mukaan jäsenvaltion viranomaiset ovat silloin, jos ne tekevät hallinnollisen toimivaltansa puitteissa unionin oikeuden kanssa ristiriidassa olevan päätöksen, velvollisia korvaamaan vahingon sen päätöksen, josta lainvastaisuus johtuu, adressaateille, on loukattu.
- 4) Joka tapauksessa Simetille ei ole myönnetty minkäänlaista valtiontukea, koska menettelyssä, jossa käytettiin asetuksessa (ETY) N:o 1191/69 vahvistettuja kriteereitä määritettäessä kantajalle siitä vahingonkorvauksena myönnettyjä korvausmääriä, että se oli suorittanut vuosina 1987–2003 sille asetetun julkisen palvelun velvoitteen johdosta tieliikenteen liikennepalveluita, suljetaan pois riski Simetille maksettavasta liian suuresta korvauksesta. Korvausmäärät vastaavat nimitäin ainoastaan yhtiölle siitä aiheutuvia lisäkustannuksia, että se noudatti tätä sille lainvastaisella tavalla asetettua velvoitetta.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.1.2014 —
Lifted Research ja LRG Europe v. SMHV — Fei
Liangchen (Lr geans)**

(Asia T-390/12) ⁽¹⁾

(2014/C 52/101)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 355, 17.11.2012.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Kanne 29.11.2013 — ZZ ja ZZ v. komissio

(Asia F-114/13)

(2014/C 52/102)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: ZZ ja ZZ (edustajat: asianajajat A. Salerno ja B. Cortese)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Nimittävän viranomaisen sen päätöksen kumoaminen, jolla on kieltäydytty tunnustamasta henkilöstökomitean Luxemburgin paikallisjaoston sen päätöksen laillisuus, jolla on peruttu edustajan toimeksianto komission henkilöstökomitean keskuskomitean edustajana

Vaatimukset

— on kumottava nimittävän viranomaisen päätös, jolla on kieltäydytty tunnustamasta henkilöstökomitean Luxemburgin paikallisjaoston sen päätöksen laillisuus, jolla on peruttu edustajan toimeksianto komission henkilöstökomitean keskuskomitean edustajana

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 9.12.2013 — ZZ v. komissio

(Asia F-118/13)

(2014/C 52/103)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja F. Frabetti)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Urakehitystä koskevan sen kertomuksen kumoaminen, joka on laadittu 1.7.2001 ja 31.12.2002 välisen jakson osalta, ja vuoden 2003 ylennyskierröksellä myönnettyjen ansiopisteiden kumoaminen.

Vaatimukset

— kantajasta ajanjaksolle 1.7.2001–31.12.2002 laadittu urakehitystä koskeva kertomus (REC/CDR) on kumottava

— toissijaisesti on kumottava kantajalle vuoden 2003 ylennyskierröksellä myönnetty ansiopisteet, koska ne eivät vastaa hänen palkkaluokkansa työntekijöille samalla ylennyskierröksellä myönnettyjen pisteiden keskiarvoa

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 16.12.2013 — ZZ v. komissio

(Asia F-121/13)

(2014/C 52/104)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: asianajajat D. de Abreu Caldas ja J.-N. Louis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Niiden päätösten kumoaminen, jotka liittyvät kantajan eläkeoikeuksien siirtoon unionin eläkejärjestelmässä, jossa sovelletaan henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevaan 11 ja 12 artiklaan liittyviä uusia yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä

Vaatimukset

— 15.4.2013 tehty päätös, joka koskee kantajalle ennen komission palvelukseen tuloa kertyneiden eläkeoikeuksien hyvityslaskelmaa, on kumottava

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 17.12.2013 — ZZ v. Europol

(Asia F-122/13)

(2014/C 52/105)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: asianajajat J. Kempeners ja M. Itani)

Vastaaja: Euroopan poliisivirasto (Europol)

— Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Europolin sellaisen päätöksen kumoaminen, jolla päätettiin olla jatkamatta kantajan sopimusta toistaiseksi, ja Europolin veloitaminen maksamaan erotus sen palkan välillä, jonka kantaja olisi voinut edelleen saada Europolilta, ja kaikkien kantajan tosiasiallisesti saamien korvausten välillä

Vaatimukset

— Europolin 6.5.2013 tekemä päätös, jolla kantajalle ilmoitettiin, ettei hänen 31.10.2013 päättyvää määräaikaista sopimustaan jatkettaisi

— Europol on veloitettava maksamaan kantajalle erotus yhtäältä sen palkkamäärän, jonka kantaja olisi voinut saada, jos hän olisi jatkanut työskentelyä Europolin palveluksessa, ja toisaalta palkan, palkkioiden ja työttömyyskorvausten ja kaikkien muiden korvausten, joita kantajalle on tosiasiallisesti maksettu 1.10.2013 alkaen, välillä

— Europol on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 18.12.2013 — ZZ v. komissio

(Asia F-123/13)

(2014/C 52/106)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja P. Joassart)

Vastaaja: komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sen päätöksen kumoaminen, jolla kantajan sopimussuhteisen toimihenkilön työsopimus irtisanottiin välittömästi vaikutuksin

Vaatimukset

— Irtisanomispäätös, joka annettiin tiedoksi 7.3.2013 päivällä kirjjeellä, on kumottava

Kanne 19.12.2013 — ZZ v. parlamentti

(Asia F-124/13)

(2014/C 52/107)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja C. Bernard-Glanz)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Nimittävän viranomaisen päätöksen hylätä kantajan tekemä avustuspyyntö kumoaminen

Vaatimukset

— riidanalainen päätös ja tarpeen mukaan päätös, jolla valitus hylättiin, on kumottava

— vastaaja on veloitettava maksamaan kantajalle korvauksena aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä 50 000 euroa laillisine korkoineen siihen saakka, kunnes korvaus on kokonaisuudessaan suoritettu

— korvauksena aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä vastaaja on veloitettava maksamaan kantajalle neljäsosa tämän terveydentilan heikentymisen yhteydessä aiheutuneista sairauskuluista laillisine korkoineen siihen saakka, kunnes korvaus on kokonaisuudessaan suoritettu

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 6.1.2014 — ZZ v. komissio

(Asia F-1/14)

(2014/C 52/108)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja F. Frabetti)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Kumoamisvaatimus, joka koskee EPSOn päätöstä olla hyväksymättä kantajaa arviointivaiheeseen hänen koulutustasonsa vuoksi, joka ei vastannut vaatimusta siitä, että hakijalla on oltava tehtäviin liittyvältä alalta korkeakoulututkintoa vastaava koulutus, joka on kestänyt vähintään kolme vuotta ja josta hänellä on osoituksena tutkintotodistus, tai vastaavan tasoinen tehtäviin liittyvän alan ammatillinen koulutus/pätevyys.

Vaatimukset

- Valintalautakunnan 3.10.2013 tekemä päätös on kumottava
 - vastaaja on veloitettava maksamaan 1 000 euron suuruinen korvaus kantajalle aiheutuneesta aineettomasta vahingosta
 - oikeudenkäyntikuluista, asianajopalkkioista ja muista kuluista on lausuttava, ja vastaajan kielteisestä päätöksestä aiheutuneen haitanteon perusteella komissio on veloitettava korvaamaan ne.
-

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2014/C 52/94	Asia T-1/14: Kanne 7.1.2014 — Aluminios Cortizo ja Cortizo Cartera v. komissio	49
2014/C 52/95	Asia T-2/14: Kanne 1.1.2014 — Caixabank v. komissio	49
2014/C 52/96	Asia T-3/14: Kanne 2.1.2014 — Anudal Industrial v. komissio	50
2014/C 52/97	Asia T-4/14: Kanne 2.1.2014 — Industrias Ponsa v. komissio	50
2014/C 52/98	Asia T-5/14: Kanne 2.1.2014 — Anudal v. komissio	50
2014/C 52/99	Asia T-10/14: Kanne 3.1.2014 — Inditex ja Naviera Nebulosa de Omega v. komissio	51
2014/C 52/100	Asia T-15/14: Kanne 6.1.2014 — Simet v. komissio	51
2014/C 52/101	Asia T-390/12: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.1.2014 — Lifted Research ja LRG Europe v. SMHV — Fei Liangchen (Lr geans)	52

Virkamiestuomioistuin

2014/C 52/102	Asia F-114/13: Kanne 29.11.2013 — ZZ ja ZZ v. komissio	53
2014/C 52/103	Asia F-118/13: Kanne 9.12.2013 — ZZ v. komissio	53
2014/C 52/104	Asia F-121/13: Kanne 16.12.2013 — ZZ v. komissio	53
2014/C 52/105	Asia F-122/13: Kanne 17.12.2013 — ZZ v. Europol	53
2014/C 52/106	Asia F-123/13: Kanne 18.12.2013 — ZZ v. komissio	54
2014/C 52/107	Asia F-124/13: Kanne 19.12.2013 — ZZ v. parlamentti	54
2014/C 52/108	Asia F-1/14: Kanne 6.1.2014 — ZZ v. komissio	54

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä*, ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI